

کتابخانه
مجلس شورای ملی

۱۹۹۰۱۷
اطلاعات و مشخصات

۲۲۲
۲۲۲

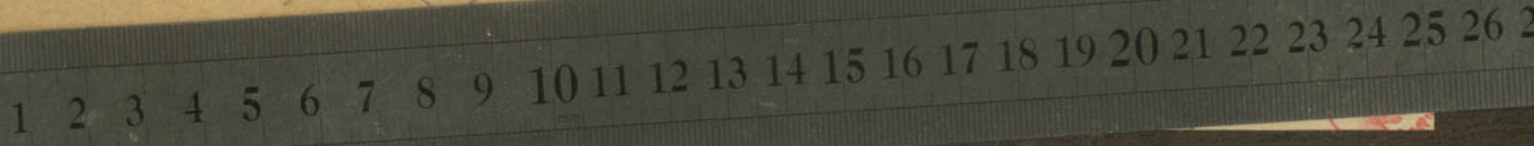
بازدید شد
۱۳۸۲

مکتب و مطبعه کرامت سید محمد
در مشهد

۳۵۳۲۹
۲
۴
۵-۴
۶-۳
۷-۲
۸-۱

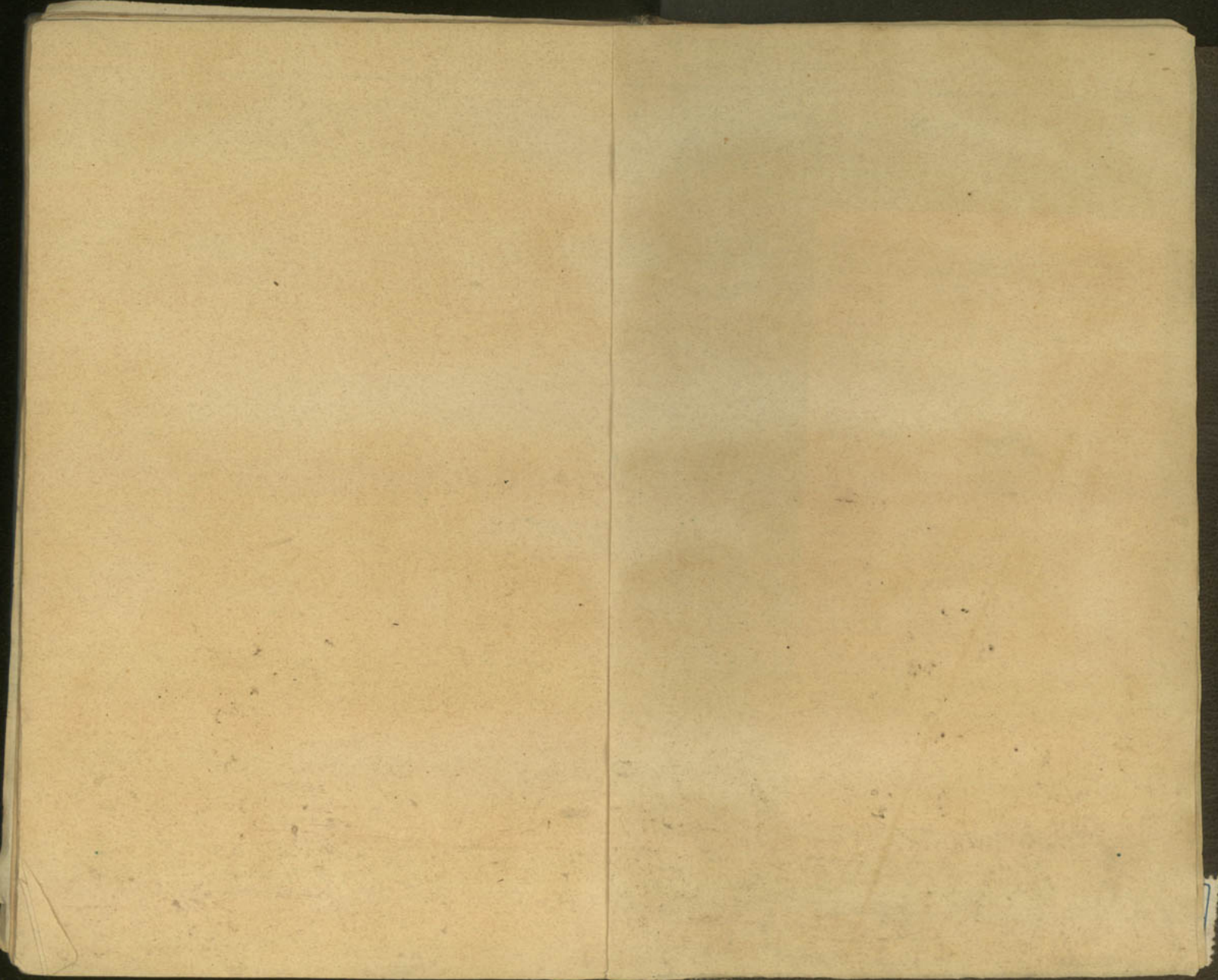
کتابخانه مجلس شورای ملی
کتاب: ...
موضوع: ...
محل: ...
تاریخ: ...
۶۶۶۲

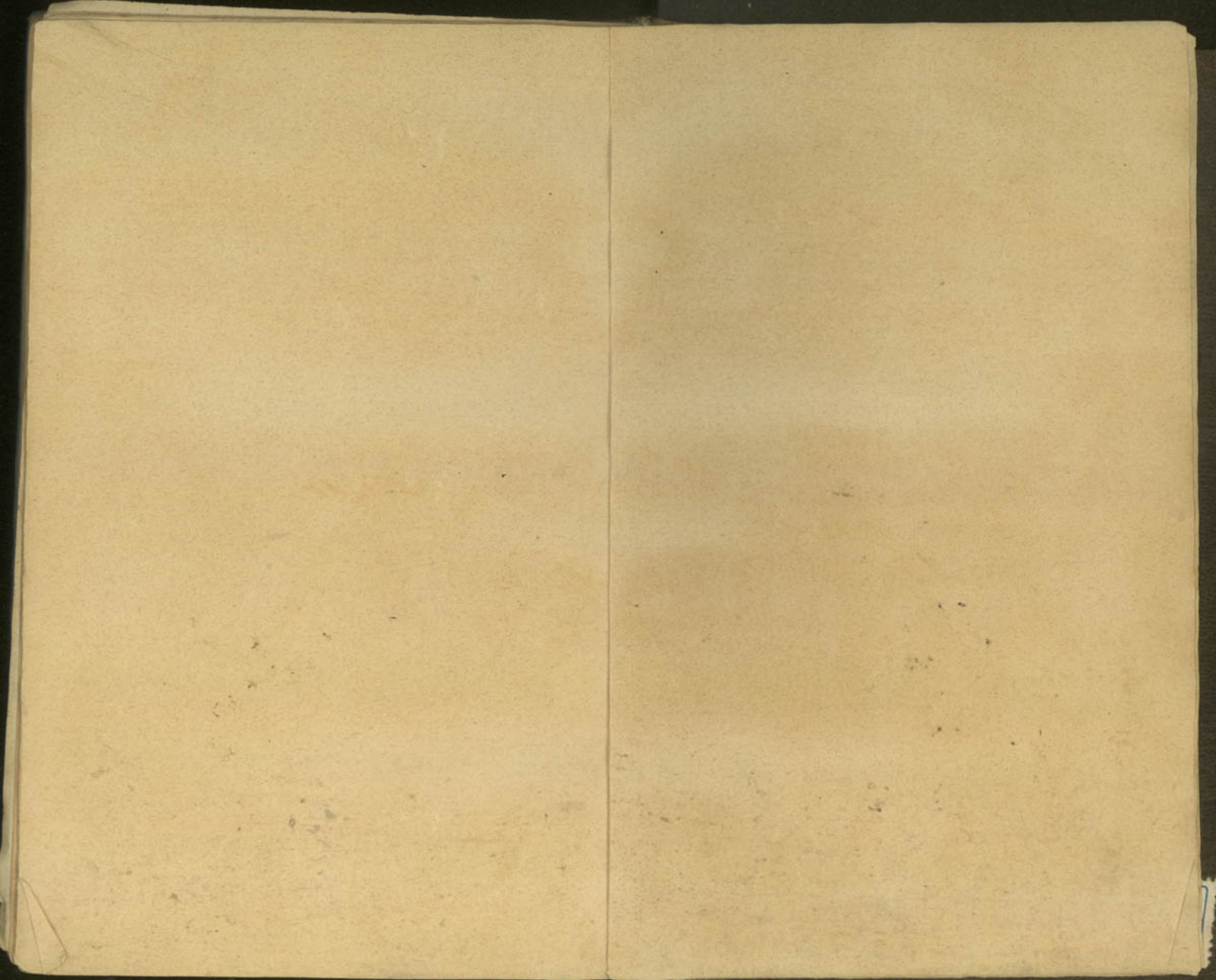

مغلی - فهرست شده
۶۶۶۲

1871

Handwritten notes at the top left of the page, including the word 'خوب' (good) and other illegible characters.

خوب

احوال کوب

Handwritten notes on the left margin, starting with 'در این کتاب' (In this book).

Main body of handwritten text on the left page, discussing various topics in a dense, cursive script.

Main body of handwritten text on the right page, continuing the discussion from the left page.

تذکره نکات

بیت کوب

Handwritten notes on the right margin, including the words 'تذکره نکات' and 'بیت کوب'.

قال کوب

یافته اند که درین ایام اختلاف یا بحسب طایع یا بحسب مکان باشد از بروج یا بحسب مکان و از این جهت اختلاف
حالاتی که در کتب قدیم است واقع میشود چنانکه تفصیل این عمل در کتب پیشین ذکر شده است
و آنچه معلوم بود نیز غلط میشود و بحسب طایع در بروج مانند اختلاف بین سیم و سیم
در سالها مختلف است و تفاوت در بروج هر چه بیشتر است کربک بروج عظیم است که نسبت از بروج
با شمس است اما اگر بخواهیم که در کتب قدیم از آنکه امری دیگر عارض ایشان شود بسبب بروج یا غیر آن است
که صواب نیست زیرا که در فصل سر و وقت است و بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
چنانچه در کتب قدیم سبب فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
در بروج و کتب قدیم در فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
باین سبب کتب قدیم در فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
و مستحق و در بعضی کتب قدیم در فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
اول آنست که کتب قدیم در فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
و در بعضی کتب قدیم در فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
سر و وقت است باین سبب کتب قدیم در فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
اصغر گویند و قمر سر و وقت است و در بعضی کتب قدیم در فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
قول در سنن ابوداؤد و در بعضی کتب قدیم در فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
طبیعت عطار بروج در کتب قدیم در فحش حیوانات روی باطل است و در بعضی باین سبب اول آنست که کتب قدیم
گویند متصل باشد طبیعت او تابع طبیعت محل او باشد از بروج اثنی عشریه و طبیعت راس را
کرم و تر باشد این اعتبار مانند مستطری و طبیعت ذنب را در قیاس سردی و خشکی مانند فصل
و شمس و علویه کرم و مستطری و فصل باشد مگر این سبب ذکر است بروج حرارت
و بیست مزاج هر یک است و سبب ذکر است فصل است و سبب ذکر است فصل است و سبب ذکر است فصل است
اعتدال حرارت در فصل است و قمر و زهره مؤثر اند بجهت برودت و رطوبت که
که در فصل ایشان است و عطار در اینها نیز تابع کربک متصل به است و اگر متصل به کربک
باشد تابع محل خود باشد از بروج و نیز در فصل شمس مگر باشد در فصل قمر
و هر کوی مگر کفاری است مگر بروج و در فصل شمس مگر باشد در فصل قمر
موافق طبیعت عطار و طبیعت مؤثر است در فصل شمس و در فصل قمر
ناسد است فصل را با وجود برودت رومی که فصل را با وجود حرارت شمس
برودت اول با فصل رومی و فصل شمس مگر باشد در فصل قمر
اینکه عطار درین امر نیز تابع کربک متصل به است و گویند در فصل رومی روزی
شبی شبی اما در این ساعات چنانچه از تحقیق اخلاص بروج کربک تابع فصل خود بود در فصل
اما این ساعات با کربک عطار ساعات متکلفه که فصل و فصل و فصل و فصل
هر فصل عطار در فصل کربک از کربک سبب است کند و در فصل آن ساعات نامزد است
از ساعت عطار اولی روز یکشنبه که اول هفته است که در فصل آن ساعات نامزد است
سبب و چنانچه در فصل شمس و ساعات دوم از روز شمس دهند و ساعات سیم عطار در
هزار و شصت و شصت در فصل شمس و ساعات چهارم از فصل رومی و ساعات پنجم در فصل
هشتم و گویند کربک است که ساعات اخر از فصل کربک آن ساعات روز شمس یکشنبه است

اصغر کربک

تذکره کتب قدیم
در فصل شمس
در فصل قمر
در فصل رومی
در فصل کربک

اهنته

بیت
معدن اجماع و در باب آن
سخن و بیان در فصل شمس

بیت
اسی بر بروج و در فصل رومی
روز شمس و در فصل کربک

اهنته و دیگران هر شبهه باین اعتبار منسوب بروج باشد و بعد از آن دورا ز سر گرفته شود
وصلت اول بود کند و از آنچه کنیم واضح و واضح کرد که روز یکشنبه رت ساعت اولی که آن
ساعت اول بود از فصل ساعات یکصد و شصت و هشتاد و سه است و در روز و شنبه
رت ساعت اولی که آن ساعت است و در فصل ساعات یکصد و شصت و هشتاد و سه است و در فصل ساعات
که آن ساعت است و در فصل ساعات یکصد و شصت و هشتاد و سه است و در فصل ساعات
بود عطار در روز شنبه و رت ساعت اولی که آن ساعت بود و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
روز جمعه رت ساعت اولی که آن ساعت بود و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
ساعت اولی که آن ساعت بود و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
در شب یکشنبه که آن ساعت بود و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
ساعت اولی از شب در فصل ساعات یکصد و شصت و هشتاد و سه است و در فصل ساعات
از شب یکشنبه که آن ساعت بود و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
شعبه و در فصل ساعات یکصد و شصت و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
ساعت اولی از شب جمعه که آن ساعت بود و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
صد و سی بود و در فصل ساعات یکصد و شصت و هشتاد و سه است و در فصل ساعات
رت ساعت یکصد و شصت و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
بود و هفتاد و سه است و در فصل ساعات یکصد و شصت و هشتاد و سه است و در فصل ساعات
بقیه رسد اما از فصل ساعات یکصد و شصت و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
مردن ساعات مستطری باشد هر یک سه طول با هم و لیلی بعضی از ساعات روز
بعضی از ساعات شمس بود و بعضی از ساعات شمس بود و بعضی از ساعات شمس بود
دائما یک کربک باشد بلکه بعضی تفاوت شب و روز باشد که یک کربک در فصل رومی
ساعت اولی که آن ساعات بود و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
شمس باشد و در فصل ساعات یکصد و شصت و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
روز یکشنبه مستطری و رت روز جمعه زهره و رت روز شنبه زحل و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
ساعت اولی که آن ساعات بود و هفتاد و سه است و در فصل ساعات
دو شنبه مستطری و رت شب سه شنبه زهره و رت شب چهارشنبه زحل و رت شب پنجشنبه
شمس و رت شب جمعه قمر و رت شب شنبه مریخ **باب هفتم در معرفت حلقه کربک**
و آنچه بدان تعلق دارا اهل احکام جنم هر بروجی از بروج اثنی عشریه و حلقه کربک
تقسیم کرده اند چنانکه هر قسم از طرز درجه بیشتر و از درجه کمتر است و معلوم نیست که
بنای این تقسیم بر چیست و هر قسمی از این اقسام چنانکه در فصل یک از استخراج است و نیز در
درین باب هیچ نصیبت یافته اند و از این جهت هر یک از این اقسام را خود آن کربک گویند و اهل
احکام را در کمیت تقسیم حدود اختلاف است چنانکه هر قسمی از این تقسیم را بنوعی کنند چنانکه
معاظم حد و ولایت و اهل بل بل را خود دو دیگر است و همچنین هندوان و کلانایان را و اهل
نزد و دوری معاظم حد و ولایت متفاوت است اما افضل و اشرف هر که متفق علیه است حدود
مهر طبعیت که درین حدود موضوع است چنانکه قیاسی و ترتیبی نیست که بدو حد جعل شده باشد
فکونند وضع حدود معاظم حد و ولایت از پیش معاظم حد و ولایت بود صد بیت ۳ و در فصل اول اول

اصغر کربک

اصغر کربک

حد در فصل

جدول نهم بهر کواکب
جدول هفت بهر کواکب

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

جدول اثنی عشریه کواکب

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

جدول دوازده گانه علی العمی

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

در این جدول هر روز یک کواکب
در هر یک از این روزها
کواکب را بخواند
بسیار سودمند است

جدول دوازده گانه علی العمی
جدول هفت بهر کواکب

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

جدول اثنی عشریه کواکب

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

جدول دوازده گانه علی العمی

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

در کوب که بخاری یعنی زبل و مشتی و شمش و عطارد و قوی که کلات کند بر غایت در روز فوق
الارض باشد در شب تحت الارض و کوب لیلی یعنی مرغ و زهره و قمر و عطارد و قوی که کلات کند
بر لیلیت بکس یعنی در روز تحت الارض باشد و در شب فوق الارض آنرا صبر گویند و اگر
بحران بود مذکور در قرف کوب بخاری و بر ج مؤنث در قرف کوب لیلی بود آنرا صبر گویند
و بعضی فضلا بجای مرغ مذکور مؤنث بیت مذکور مؤنث گفته اند پس در ضمن هر چه
بود و بکس نه و تحت در لفت یعنی سگان بود و کوب یعنی ریودن و بدست آوردن
و اهلایب صناعه گفته اند که کوب در ضمن خوردن است و کوب در میان اثنا باشد
و چرت کوب بخاری در روز کرات تحت الارض و در شب فوق الارض و کوب لیلی بکس از لیلیت
کوبند و از لیلیت اعتبارت اسکالیان در حفظ کوب کبکی اعتبار فرج و شرح ایشان که
آن اشاد کرد و صبر نماید که فرج عطارد در بدست طالع است و فرج شمس در بدست تابع و فرج
مشتری در بدست حادی عشر و فرج زحل در بدست ثانی عشر و فرج قمر در بدست ثالث و فرج
زهره در بدست خامس و فرج مریخ در بدست سادس و اکثر استنباط کیفیت این تقسیم از
خان طالع کسوی او تا در ربع است کند و گویند از این هفت خانه نقصان قوی اند که از ان
ناظر بخوانند و این بیت یازدهم و پنجم بود و در شرح ضعیف اند که از اول تا اول ناظر بخوانند
بیت دوازدهم و ششم بود و در شرح از او هم قوی اند و از او هم ضعیف که از اول تا اول ناظر بخوانند
بیت نهم در نیم بود و از اینها هر رباب اینده تحصیل سعادت کرد و چون اصول این خانه
کشت گویم چون از کوب کوب ساره الا عطارد و کوب کبکی اند یعنی زحل و مرغ و کوب
سعادت اند یعنی مشتی و زهره و کوب کبکی در بعضی اصول سعادت و بعضی اصول ضعیف
نیزیم پس دو خان ضعیف از زوی مناسب تعیین و انداخته اند با بخشین و اول
زحل و ششم را پنج و در خان قوی را بعدین دادند اقوی را با سعادت یعنی یازدهم را بخش
و پنج را زهره و قمر و دو خان ضعیف که از او هم قوی بودند و از او هم ضعیف بان دو کوب
دادند که در بعضی اصول سعادت و در بعضی اصول ضعیف نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل است
نهم را با ثناب دریم را جای کس گویند که در فرج نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل است
بیت چه این دو خان نیز از او هم قوی اند و از او هم ضعیف نیز که سقوط بیت از
طالع احسن است از زحل ناظر بر این دو اطلاع احسن است از مایل بودن و چون عطارد
سعادت و خوشی ذاتی نیست بلکه مختص است و در بعضی اطلاع نیز مختص است چه میان قمر
و ظلت است پس اطلاع را در بدست ثانی و بدست کوب کبکی بود و در بدست فرج
مثل شخصی بود که در موضع نهفت و شادی بود و در حالت سخن بر چه حفظ فرج
کوب کبکی بیت خیال تا زرسید و هر هکذا از قوی تا فرج کان اوسط آمد و با و ارج لیب
هم متوسط آمد و خان مقابل فرج یعنی خانه هفتم او بیت شرح و انت باشد چه دو خانه
مقابل از سوختن عشرت چنانکه در برج مقابل خود یکدیگر اند پس فرج عطارد در ساعت
در شرح شمس در ثانی عشر مشتی در سادس و شرح زحل در سادس و شرح قمر در سادس و
شرح زهره در سادس عشر و شرح مریخ در ثانی عشر و نیز از جمله این معنی است بیت قوت
و ضعف کوب که آنجا است که کوب قوت مشتی در بدست حادی عشر است و قوت ساره در رابع و قوت
زحل در ثامن و قوت مشتی در ثانی و قوت مریخ در ثالث و قوت زهره در رابع و قوت

خیز و کوب
خلاف عمل
فرج کوب

در بعضی اصول سعادت و بعضی اصول ضعیف
نیزیم پس دو خان ضعیف از زوی مناسب تعیین
و انداخته اند با بخشین و اول زحل و ششم را پنج
و در خان قوی را بعدین دادند اقوی را با سعادت
یعنی یازدهم را بخش و پنج را زهره و قمر و دو خان
ضعیف که از او هم قوی بودند و از او هم ضعیف
بان دو کوب دادند که در بعضی اصول سعادت و در بعضی
اصول ضعیف نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل
است نهم را با ثناب دریم را جای کس گویند که در
فرج نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل است
بیت چه این دو خان نیز از او هم قوی اند و از او هم
ضعیف نیز که سقوط بیت از طالع احسن است از زحل
ناظر بر این دو اطلاع احسن است از مایل بودن و چون
عطارد سعادت و خوشی ذاتی نیست بلکه مختص است
و در بعضی اطلاع نیز مختص است چه میان قمر و
ظلت است پس اطلاع را در بدست ثانی و بدست کوب
کبکی بود و در حالت سخن بر چه حفظ فرج کوب
کبکی بیت خیال تا زرسید و هر هکذا از قوی تا فرج
کان اوسط آمد و با و ارج لیب هم متوسط آمد و خان
مقابل فرج یعنی خانه هفتم او بیت شرح و انت باشد
چه دو خانه مقابل از سوختن عشرت چنانکه در برج
مقابل خود یکدیگر اند پس فرج عطارد در ساعت
در شرح شمس در ثانی عشر مشتی در سادس و شرح
زحل در سادس و شرح قمر در سادس و شرح زهره در
سادس عشر و شرح مریخ در ثانی عشر و نیز از جمله
این معنی است بیت قوت و ضعف کوب که آنجا است که
کوب قوت مشتی در بدست حادی عشر است و قوت ساره
در رابع و قوت زحل در ثامن و قوت مشتی در ثانی و
قوت مریخ در ثالث و قوت زهره در رابع و قوت

شرح کوب
بیت قوت و ضعف

عطارد

عطارد در ساعت مقابل بیت قوت بیت ضعف باشد و چون کوبی در خانه یا شرح خود
در وقت کوبی دیگر یکی از انواع همه ناظر باشد که او را همان باشد یعنی او نیز در خانه
یا شرح خود باشد و در وقت بود از این یعنی این وضع است و کوبی که در این معنی است این نوع
دستوریه است و در بعضی اوقات وضع کلا صحت کسطنطنیه یا آفتاب این نوع دستوریه است
بر حسب صورت نمیدد و از جهت انواع دیگر کسطنطنیه که کوبی در خانه خود بود و در بعضی اوقات
نیز چون دور باشد و باشد از خانه آن نیز باشد آنکه مشتی و زحل در خانه آفتاب در ساعت
باشد و کوب کبکی در کسطنطنیه یا کسطنطنیه بود و آن کوب کسطنطنیه یا کسطنطنیه در ساعت
باشد از آفتاب و سلیب این الا و شرح است پس کوبی که در این اوقات عظم است آنکه صاحب
در خانه بود و صاحب خانه در طالع و دستوریه و لیلیت سعادت عظم است و دستوریه یا کسطنطنیه
از طالع البروج یعنی منطقه البروج و آن در اکثر اصول وضع کوبی با سالی یا سالی یا سالی یا سالی
بیت ثانی عشریه باشد عبارت آن کوبی که کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه
و صد و شصت و سه است در آن جزو پیش آن کوب کبکی دیگر باشد در همان جزو در شرط آن که
کوبی ناظر باشد آن جزو یکی از نظرات خانه یا یکی از نواحی که ناظر کن در اتصال آن
بر حسب کیفیت و ناظر جزو مدینه نماید و اهل احکام هر خطی را بر طبقه اعتبار کرده اند و
مراتب اشیا را که در کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه
شماره کرده اند و صاحب کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه
و این بقول کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه
شماره است و صاحب کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه
شصت تا نیرانه و شریک از دو صاحب و کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه
کرده اند و هر یک از خود و در میان و غیر ذلک را مثل جزو صاحب و هفتاد
و نه بهره و ثانی عشریه و فرج و سایر قریه که در میان ایشان متعارف است و در بعضی اوقات
کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه
در حفظ خانه کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه
از کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه یا کسطنطنیه
بیت نهم در نیم بود و از اینها هر رباب اینده تحصیل سعادت کرد و چون اصول این خانه
کشت گویم چون از کوب کوب ساره الا عطارد و کوب کبکی اند یعنی زحل و مرغ و کوب
سعادت اند یعنی مشتی و زهره و کوب کبکی در بعضی اصول سعادت و بعضی اصول ضعیف
نیزیم پس دو خان ضعیف از زوی مناسب تعیین و انداخته اند با بخشین و اول
زحل و ششم را پنج و در خان قوی را بعدین دادند اقوی را با سعادت یعنی یازدهم را بخش
و پنج را زهره و قمر و دو خان ضعیف که از او هم قوی بودند و از او هم ضعیف
بان دو کوب دادند که در بعضی اصول سعادت و در بعضی اصول ضعیف نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل است
نهم را با ثناب دریم را جای کس گویند که در فرج نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل است
بیت چه این دو خان نیز از او هم قوی اند و از او هم ضعیف نیز که سقوط بیت از
طالع احسن است از زحل ناظر بر این دو اطلاع احسن است از مایل بودن و چون عطارد
سعادت و خوشی ذاتی نیست بلکه مختص است و در بعضی اطلاع نیز مختص است چه میان قمر
و ظلت است پس اطلاع را در بدست ثانی و بدست کوب کبکی بود و در بدست فرج
مثل شخصی بود که در موضع نهفت و شادی بود و در حالت سخن بر چه حفظ فرج
کوب کبکی بیت خیال تا زرسید و هر هکذا از قوی تا فرج کان اوسط آمد و با و ارج لیب
هم متوسط آمد و خان مقابل فرج یعنی خانه هفتم او بیت شرح و انت باشد چه دو خانه
مقابل از سوختن عشرت چنانکه در برج مقابل خود یکدیگر اند پس فرج عطارد در ساعت
در شرح شمس در ثانی عشر مشتی در سادس و شرح زحل در سادس و شرح قمر در سادس و
شرح زهره در سادس عشر و شرح مریخ در ثانی عشر و نیز از جمله این معنی است بیت قوت
و ضعف کوب که آنجا است که کوب قوت مشتی در بدست حادی عشر است و قوت ساره در رابع و قوت
زحل در ثامن و قوت مشتی در ثانی و قوت مریخ در ثالث و قوت زهره در رابع و قوت

دستوریه
کسطنطنیه

شکلات

در بعضی اصول سعادت و بعضی اصول ضعیف
نیزیم پس دو خان ضعیف از زوی مناسب تعیین
و انداخته اند با بخشین و اول زحل و ششم را پنج
و در خان قوی را بعدین دادند اقوی را با سعادت
یعنی یازدهم را بخش و پنج را زهره و قمر و دو خان
ضعیف که از او هم قوی بودند و از او هم ضعیف
بان دو کوب دادند که در بعضی اصول سعادت و در بعضی
اصول ضعیف نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل
است نهم را با ثناب دریم را جای کس گویند که در
فرج نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل است
بیت چه این دو خان نیز از او هم قوی اند و از او هم
ضعیف نیز که سقوط بیت از طالع احسن است از زحل
ناظر بر این دو اطلاع احسن است از مایل بودن و چون
عطارد سعادت و خوشی ذاتی نیست بلکه مختص است
و در بعضی اطلاع نیز مختص است چه میان قمر و
ظلت است پس اطلاع را در بدست ثانی و بدست کوب
کبکی بود و در حالت سخن بر چه حفظ فرج کوب
کبکی بیت خیال تا زرسید و هر هکذا از قوی تا فرج
کان اوسط آمد و با و ارج لیب هم متوسط آمد و خان
مقابل فرج یعنی خانه هفتم او بیت شرح و انت باشد
چه دو خانه مقابل از سوختن عشرت چنانکه در برج
مقابل خود یکدیگر اند پس فرج عطارد در ساعت
در شرح شمس در ثانی عشر مشتی در سادس و شرح
زحل در سادس و شرح قمر در سادس و شرح زهره در
سادس عشر و شرح مریخ در ثانی عشر و نیز از جمله
این معنی است بیت قوت و ضعف کوب که آنجا است که
کوب قوت مشتی در بدست حادی عشر است و قوت ساره
در رابع و قوت زحل در ثامن و قوت مشتی در ثانی و
قوت مریخ در ثالث و قوت زهره در رابع و قوت

در بعضی اصول سعادت و بعضی اصول ضعیف
نیزیم پس دو خان ضعیف از زوی مناسب تعیین
و انداخته اند با بخشین و اول زحل و ششم را پنج
و در خان قوی را بعدین دادند اقوی را با سعادت
یعنی یازدهم را بخش و پنج را زهره و قمر و دو خان
ضعیف که از او هم قوی بودند و از او هم ضعیف
بان دو کوب دادند که در بعضی اصول سعادت و در بعضی
اصول ضعیف نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل
است نهم را با ثناب دریم را جای کس گویند که در
فرج نیزیم در بدست ثانی و ثامن که مایل است
بیت چه این دو خان نیز از او هم قوی اند و از او هم
ضعیف نیز که سقوط بیت از طالع احسن است از زحل
ناظر بر این دو اطلاع احسن است از مایل بودن و چون
عطارد سعادت و خوشی ذاتی نیست بلکه مختص است
و در بعضی اطلاع نیز مختص است چه میان قمر و
ظلت است پس اطلاع را در بدست ثانی و بدست کوب
کبکی بود و در حالت سخن بر چه حفظ فرج کوب
کبکی بیت خیال تا زرسید و هر هکذا از قوی تا فرج
کان اوسط آمد و با و ارج لیب هم متوسط آمد و خان
مقابل فرج یعنی خانه هفتم او بیت شرح و انت باشد
چه دو خانه مقابل از سوختن عشرت چنانکه در برج
مقابل خود یکدیگر اند پس فرج عطارد در ساعت
در شرح شمس در ثانی عشر مشتی در سادس و شرح
زحل در سادس و شرح قمر در سادس و شرح زهره در
سادس عشر و شرح مریخ در ثانی عشر و نیز از جمله
این معنی است بیت قوت و ضعف کوب که آنجا است که
کوب قوت مشتی در بدست حادی عشر است و قوت ساره
در رابع و قوت زحل در ثامن و قوت مشتی در ثانی و
قوت مریخ در ثالث و قوت زهره در رابع و قوت

و ايضا لا تسمت بر سمت و رفت و مشهور و معروف گفتن از اعضا منسوبيت بگيتي و
يا زدهم چره تاقي ده است و اقوي و ساعد پوت تايلم از مزلت كند كربت حادي عتر شاد
دوستانه و او ديها و سعادت است و ايضا در تير و زير و شفا و بيبه با انسا سلطان و دعوانه ملك
از اعضا منسوبيت با تير و دوازدهم چون ضعف يا تخلف بچوت و نظير ششم از مزلت
گفت كند بيت ثانی عشر خزا عدل و شفا و تير و دوران و چهار پاين بزرگ است و ايضا در است
بزرگ شاد و بيبه و زندان و خون و دبين و كيت و غلامت و امر از مزلت مناسبت و از اعضا منسوب
بند ميم امرت تاقي سخن در مزلت بيوت امتنوا بآيات كو كرت الا تتركون چون سخن كرت
و بطن پسر هزار به منسوب باشد باشيا و خبيثه و امور و كرت متعلق باشد بطور بچوت كند
كه سجل كو كرت بپر است و در هفتاد و ارباب قلاع و شاهانها قديم و فلامان سپاه و جمل
تفتان و مردم سلسله و رخين و زاده في علم از اخلاق مكر و كينه و محق و جهل و چغل
و وقتان و سريره و كار و كاهل مشرقي چون سعد اکبر است و بطن اسير الا كند بر تالي
و قيات و رفت و منزهت و اشياي شريف از مزلت سبب كند كربت حادي عتر شاد و
علم و ارضاء اول و با عدل و منصف و زير و جليل التور ربيع المنزلات و اهل مناصب و زهاد
و اخيا و از اخلاق حليم و سخا و عرفيت و حيا و خيره و تواضع و صدق و وفا اربعه
اصغر است و ساعد اربع الي بود باشيا و بچوت و امور سرعفة المناد بدين و اسطوخودوس
كه مخبر كو كرت انگار است و امر و نظام و اترت و وزدان و دعوانه و منسلان و اشكار و
و بيادمان سوز از اخلاق قهر و مكر و ردي و خباثت و حسادت و سنابك و خباثت و ربيع
و غيبت و ايند و مردم و اما نك و زنا و خباثت و سر چرم تير اعظم است و ضرر سادات
و شوابت و مرقا اشيا و عين و غضب دال باشد بر سلطنت و امور عظيم از مزلت كند
شمس كو كرت بسلامت است و راحا بامر و نهى و كار براهل و ام و از اخلاق مكر و
مخبط و انفتاد و مرم و فرغ و بهما و بچوت و زهره چون سعد اصغر است و سرعفة اربعه
دال باشد برانده و خرفته و حسن و جود و فرح و شادى از مزلت كربت حادي عتر شاد
وزان و امر و زان و محتشاه و رضا دمان و ظفر قارا صاحب زينت و چغل و از اخلاق طرد
و عشق و ظرافت و شرم و سوكند رودغ عطا و ديون بچوت و سريع السير و راجع است
دال باشد بر ربيع و نطق و زير يك از مزلت مناسبت كند كه عطار كو كرت حكايات و طبيبان و
بچوان و شعر و ادب و كيا و پويان و كاتان و نقاشان و مختار و اهله از اخلاق ديون و علم
و استحراق و انقلاب بچوت كند كه شهر كو كرت بر مسالمت و بيا و روان و الجبان و معلوم است
از اخلاق عفت و جمال و سليم طبع و ذوق عيش و دريا ركنن و حركت و سخن چين و دارم
باب نوزدهم و معرفت احوال النظار و آنچه بدان مانده قوتى كو كرت از مزلت
نكوشه كار اجبار از نظر كو كرت بلا نكوشه است از چين چه هر كه غير مقاربت است بچوت
و مخالفت كليات و اوضاع ماكن ايشان از مزلت سبب حكي خاص دارند چنانكه كويت و خليلت و
تدريس و در نظر مودت اند و سعوت نيوا كه محقق هر يك از مزلت و در نظر در مزلت محقق
الطبيعه دست دهد خواه كه اتفاق در هر دو كويت باشد كافى از نشايت يا در يك كويت
كافى است و از بچوت كند كرت و نشايت اقوي است از مزلت دهدنا اول از نظر

منسوبيت كو كرت

نظرات كو كرت

دوسى

دوسى كويت و ثنائى را نظير نهم دوسى و بعضى علت اقوت اول را از مزلت دانند كويت
بعيد و ضعف قوس بعد تاقي است و با مزلت ربيع و در نظر سعادت اند قوس اما مناسبت
بچوت انگه و ربيع مناسبت بل محقق شود كه مضا داران اند چنانكه سبق ذكر است اما تير بچوت
محقق او در مزلت مختلف الطبيعه يا كليت يمين او با كليت الا احده و مقابل اقوي است
از مزلت چر قوس بعد تاقي راضع قوس بعد تير بچوت و هر يك از مزلت نظير نهم
بچوت سعادت و بچوت كو كرت تا قطع ما ثبات يا تا اند چنانكه سيفر رايد و نظير دو
يكو كرت بعد چو و انا تير است و نظر دشمنى با ينها يعنى كو كرت سعد مذموم است يعنى
بچوت است با شوه است ميان زخم و مزلت الا اختلاف و نظر دشمنى يكو كرت نظير
انا تير است و نظير دوسى با ينها يعنى كو كرت بچوت در ان مزلت بچوت بلكه تقليل الذم
و شايد كه در بعضى موارد بچوت باشد بر شتاب و مقاربت و بچوت بچوت و بچوت بچوت
عقد سعاد و رسالت بچوت بچوت و بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
از مزلت در اصل كو كرت مذکور شده معلوم و مفهوم است كه مقاربت و ترشح و مقابل با ينها بچوت
و نشايت و نشايت بچوت و همچون مذکور شده است كه عطار در رسالت و بچوت تا مزلت
متصل به است و بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
دو كو كرت باشد با مزلت جزوى از نظر و كويتى بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
نظير شتوي و از مزلت تناظر بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
كويت از مزلت تفصيل موضع كرد و تقرى بيى باشد و تحيقى تقرى بيى ان بود كه مزلت دو كرت
محقق شود قوت باين نظرى از نظرات مشهوره فر تار بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
وقوع نظر و تناظر در يك آن باشد پس مقابله بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
تناظر بر اول مزلت از اخلاق كويت شد بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
باشد و ديگرى در خسر بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
شل انگه بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
مزلت و تناظر تقرى بيى در مزلت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
در خراز و بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
استقبال مزلت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
كو كرت در مصلحت حقيقى بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
عقرب باشد و ديگرى در مصلحت حقيقى بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
حقيقى بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
در مصلحت حقيقى بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
مشروط است يا كند در نيمه از مزلت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
با اعتدال اقرب از ان نيمه بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
خواهد بود بشرط آنكه در اول بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
جمل باشد و ديگرى در بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
يكى در اول جدى باشد و ديگرى در بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت
تقرى بيى در مزلت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت بچوت

نظير نهم در مزلت
بچوت بچوت
بچوت بچوت
بچوت بچوت
بچوت بچوت

باب اول از مزلت تناظر

بمعج دست دهد و حکم انواع تناظر مطلقا در تمام انواع نظرات کلی نظیر و انتا طلب
تلفیح بعضی کتب اند و واقع نیست و شرح سبب فصل نصیر و صاحب اشیا الا لا فایده
بر تناظر شدیدی باید که واقع باشد هرگاه قوس تناظر شدیدی از طرفین متناظر شود
شاید تا حدی که مضاعف کرد تا تناظر شدیدی حاصل شود و آن از نوعی مثل اگر یک کوب
در اول نظر باشد و دیگری در آخر باشد در اول نظر باشد و دیگری در آخر
در سطحی مثل اگر یک کوب در اول نظر باشد و دیگری در آخر نظر باشد
و دیگری در آخر نظر باشد پس ادعای عدم وقوع تناظر شدیدی صحیح نباشد غایتش آنکه
کوبی تناظر بین از هر دو طرف در نوع و نوع ترکیبی مشترک میشود بخلاف انواع دیگر
کردن آنها در اشتراک نیست لکن این باعث عدم وقوع تناظر شدیدی نخواهد شد مگر
آنکه عدم اشتراک همه کوب از هر دو طرف و کوب نوع تناظر شده که باشد و حتی غایت
کوبی از اهل این چون تناظر شدیدی اطلاق کنند مراد ایشان تناظر ترکیبی باشد
لا غیر و علت آنست که موضع کوب در انواع غیر ترکیبی در فصل مشترک سائر در هر
دست میدهد بخلاف نوع ترکیبی که موضع کوب تناظر از هر دو طرف
غیر این نوع معین مشخص نباشد و در احکام نظرات و تناظر موضع کوب در وسط
قاسمست و در بعضی تقادیم گاه باشد که در آن واحد سائر دو کوب نظر و تناظر
هر دو واقع شود یعنی تناظر حقیقی اتفاق افتد از هر دو اختیار و ترک نکردن
از آن جهت هر دو کوب کنند چنانکه افعال جامع نظر شدیدی و تناظر یومی چنین نویسد
سظم و مطلی چنین سظم و افعال جامع نظر ترکیب و تناظر یومی چنین نویسد
و مطلی چنین سظم و افعال جامع نظر ثلث و تناظر یومی چنین نویسد سظم و مطلی
چنین سظم و افعال جامع نظر استقبالی و تناظر یومی چنین نویسد سظم و مطلی چنین سظم
و گاه باشد که در بعضی سبب زو و منصف هر دو سبب سائر که علامت زمان نیست و بعد از آن
باین احوال نظرات و تناظر در اثبات سعد و غرض هر یک شروع و هر دو بدایت
و غایت آن تا ثبات نموده و غیر ما یک کوب متوجه نظر یا تناظر کوبی دیگر است و چه
بجای کسی از عقد بین قرار باشد هر آینه پیش از رسیدن حقیقت آن نظر یا تناظر یا
بجای درجه سعادت یا بخت آن نظر یا تناظر یا بجای کسی که در بعد از غایتی
چون منصرف شود تا چند درجه بعد از آن احوال او آن سعادت یا بخت باقی باشد و
این متغیر است و بخت به و استقامت و آن درجیات را از آن جهت که کوب جمع کوب
یعنی آنکس است و چه هر یک از علوین در هر طرف یعنی طرف خلف و قدام
درجه است و از آن جهت که بعضی کتب از هفت درجیات و بعضی کتب از نه درجه
و بعد بر قول اولت و از آن سبب پنجاه درجه و از آن هر یک از سبب هفت درجه
و از آن هر یک از عقد بین او در او درجه و یکی از فضلاء این مقدار بر جهت
حفظ باین وجه در سبب نظم کشیده و هر چه بلان اجزای سیارات پیرامون لایطیح
سه هفت درجه نامی در مظهر می و چون کوب قوس سبب نظر یا تناظر کوبی
دیگر یا بجای کسی از عقد بین قرار رسد و بعد میان او و منظور آیه یعنی موضعی که
عین نظر یا تناظر او در آن موضع محقق شود بقدر نصف مجموع چنین هر دو باشد

و در تناظر و این کوب

از متصل کوبیند یا یعنی که اینجا آنها را متصل ایشان بود و چه بعد بینها بقدر نصف جرم اقل
من المصلوبین شود از نوعی الاصل کوبیند یا یعنی که اینجا آنها را قوت اتصال بود و چه بعد
بینها تمام مرتفع شود آنرا اما الاصل کوبیند یا یعنی که اینجا غایت قوت اتصال بر مثل
هر گاه قوس بعد از مقدار متوجه شد پس شش شود و چه بعد بینها باجیل و شش درجه
نیم رسد یعنی قوس که با نظر است سیزده درجه و نیم که نصف مجموع جرم چنین است بموضع
است پس ماند آنها را اتصال ایشان بود و چه بر چینه و چینه یا بر سبب یعنی شش درجه نصف
جرم اقل جرم است بموضع متدیل ماند آنها قوت اتصال ایشان بود و چه بر شصت درجه
رسد که شد بدین است غایت قوت اتصال بود و آنچه کنیم در این نظرات و سائر کوب
قاسم ترانه کرد پس حاجت یکبار باشد یعنی بموضع کوبیند که بعد میان ناظر و منظور آیه
بقدر نصف جرم هر دو شود آنها را اتصال بود و چه در وقت یک کوب رسیده باشد و چه
بقدر نصف جرم هر دو شود آنها را اتصال بود و چه در وقت یک کوب رسیده باشد و چه
آن دیگر و اصل شده باشد لکن معتبر و معتد به قبله اول است و لهذا قسم آنرا اختیار
نمود و چه از آن در گذارد یعنی چون کوب ناظر بعد از غای افعال از منظور آیه
در گذرد و منصف شود و چه بعد بقدر نصف جرم اقل جرم شود آنها قوت اتصال
بود و از هر آینه قوی الاصل فخر شوند و چه بعد بقدر نصف مجموع جرم برین سعادت
قوت انظار بود و آنرا لا جرم تمام الاصل کوبیند و چه در کوبی برین سعادت
در حال اشتغال متصل کوبی دیگر باشد پس کوب ازان متصل کوب و دیگر نشود تا در
برج باشد از و صحنی الیه کوبیند درین حال کوب مثل شخص باشد که بشهر در آید
هیچکس را نمی بیند لکن جهت بر طبیعت او غایب کرد و او این وضع دلیل بود بر فرد
از کارها و تقصیر احوال و پیش آمدن مهماتی بی نفع و اگر چنانکه کوب متصل شود
بعد از آن اشغال بلا افعال هم در آن برج کوبی از بعید الاصل کوبیند و اگر بعد از اتصال کوب
دیگر متصل نشود تا در آن برج بود از خال الیه کوبیند بعد الاصل این احوال بیشتر
اوقات ماه را اتفاق افتد و بدین حال که در او سبب در وقت سیر در وقت دهد است
که در درجه قوس باشد زیرا که اصغر بر موی غریبه است مگر قوس را سبب اگر برج
و اسطرات میان صوبه و وبال او و چون کوب کثیر محفوظ متصل کرد و کوبی دیگر قوت
خود او را دهد و این را دفع قوت گویند و اگر هر یک درین حال محفوظ باشند دفع قوت
گویند و اگر کوبی از موضع حفظ کوبی دیگر با متصل کرد و طبیعت خود او را دهد و این را
دفع طبیعت خوانند و اگر در سبب هر یک در حفظ آن دیگر باشد دفع طبیعت خوانند
و این دو وضع دلیل بود بر رحمت و مودت و تمام کارها بلا جود و چه در کوب کوب را در
باصط کوبی دیگر با متصل شود از انکار کوبیند و اگر هر یک در هر یک باشند
انکار از نظر قوی باشد و این دال باشد بر صفا آنچه در دفع طبیعت مذکور شد و چون کوب
منصرف شود از کوبی دیگر هنوز در اختلاف تمام باشد متصل کوب کوب باشد و این
بیشتر کوب اول باشد بلکه ثالث هر چند بحسب ظاهر متصل نباشد و این وضع را دفع قوت
گویند و این دلیل بود بر مودت کارها و رسالت میان مردم و همچنین اگر کوب کوب ثالث
متصل شود در آن اتصال کوب اول باشد کوب ثانی و از جمع کوبیند و

موضعی است
بعید الاصل
دفع قوت
دفع طبیعت
انصار
مگر قوت
جمع قوت

که از یاد از دو کوب باشند و کثافات این جهت بر سر زحل شود و اگر کوبی در حال صحت
 با استقامت در زمین و با هر دو باشد و کوبی دیگر او متصل شود متصل با او از آن جهت
 و ضعف و کندگی در کوب که نشانی از کسب ضعیف است و کوبی که در دست دهد مثل جوع عادی
 در شصت صحت و این وضع نکند که در کارها و تفریح در امور و چون سر کوبی در
 برمی باشد چنانکه سبک در این در اول بر جرم و میان در میان نه ان بر جرم و کثافت در
 در ایشان بر جرم سبک و ضعیف که کوب او متصل شود میانه رو او را مع کوبه اول
 خود متصل بکوب او شود و این را **موضع خرد خرد** گویند درین حال قوت مانع باشد و
 ممنوع و اگر سبک در این بر جرم بود و کوب او در میان در میان و در اول بر جرم میان
 کوب او در میان متصل شود پیش از آن سبک و راجح کرد و کوب او متصل کرد و او در کند شصت
 رو نیز بینند و اتصال کوب میان در میان کوب او را **موضع کوبی** گویند این دلیل است
 کارها و تدبیرها باشد و اگر سبک در این بر جرم باشد میان در میان در میان و کوب او در
 در ایشان بر جرم سبک و ضعیف که میان در میان در میان حال میان در میان در میان و او در
 کند که در کوب او قطع در میان در میان در میان در میان در میان در میان در میان
 باشد و کوب او در میان در میان در میان در میان در میان در میان در میان در میان
 بکوب او بود و میان در میان در میان در میان در میان در میان در میان در میان
 کند این دو سوال **موضع کوبی** این دلیل قطع است و چون کوبی در میان با هم
 با هم بر جرم بر باشد و متصل کرد و کوبی که حفظ قوی حال کار در دست بود چنان باشد
 که کوبی که حفظ با دانای کرده باشد و این کار را **قوت کوبی** گویند و اگر کوب قوی ضعیف
 شود و کوب ضعیف قوی و با زباید یک متصل کردند این را **کافی قوت کوبی** گویند این
 دلیل نهی است از حال **و چون** کوبی در میان اتصال کوبی و اتصال کوبی دیگر ضعیف
 بجمیع با شعاع کوبی در بر جرم اول بود و دیگری در میان در میان از **حاصل کوبی** اما قوت
 کوبی بر سه نوع است **نوع اول** ذاتی است و آن است که کوب در حقیقت باشد از حفظ قطع
 که شرف و طالع و از زمان سستی شود مثل بیست و شرف و صد و شرف و اشها که حفظ قطع
 و بین کرد و همچنین از قوی ذاتی است بودن کوب در شرف و طالع و از زمان سستی در اول
 و استعلام کوب و در سه نوع استقیم حرکت و شمال العرض خفیف کسب بود و
 دیگر چیزها که در زمین بودی چیز خفیف در این بود و کوب در قوی ذاتی دلیل سعادت
 سعادت ذاتی بود چه عقد و فخر و دلاکت و کماست و فراست **نوع دوم** عرض است و آن
 آنست که تغییراتی بر تغییر طالع و اوقات باشد مثل آنکه کوب در او تا باشد یا در میان کوب
 یا آنکه ظاهر باشد بطالع یا در میان باشد یا در فوج خود یا غیر اینها که موضع و مشروع بود و تو
 کوب درین حال درین طالع سعادت یا عرض بود چاه و مال و عزت و صحت و مانند آن
و نوع سوم معاد است و آن است که کوب بظن درستی کوب سعد تا نظر باشد یا اگر در
 برهنه باشد و کوب سعد راسته بقوت ذاتی و عرضی محض باشد یا کوبی که در
 برهنه یا اگر کوب در زمین برهنه باشد و دیگر در زمین و زمین و این دو موضع هر دو که از تمام
 باشد پس آنکه کوب در زمین برهنه یا **معنی** برهنه **معنی** گویند و **معنی** **عادی** که حفظ کرد
 قوتهای کوب بر نوع است ضعیف یا بر سه نوع است ذاتی و عرضی و محض و مشیل هر یک

نوع نومی

عرض

قطع نومی

حاکم قوت کوبی

مخصوص

کسب است که در انواع قوی مذکور شد کل القی و **بهدا** باید دانست که قوت وضع کوب
 از آنچه کار این منحصراً فرموده اند و در دهتا و چهل صنف است **قوت** قوتها و دهشتاد
 عدد ضعیف و تفصیل هر یک در کتاب لطایف الکلام و دلیل المنجمین با حسن و بخره **قوت** قوتها
 اینها را به ارباب مختصه و اشارت به معنی این کتاب نقل نمایند تا طالبان این فن را تذکره و
 باشد و افقه الموقر و المعین **قوتها** که قوت وضع کوب را محبت تا نیر سر شمس که در عالم
 عظیم اثرش میا در اثر حقیقتش از هر یک از این اقسام **قوتها** در مرتبه نماید اما اعلی و اوسط
 و ادنی و ترکیب نایب عقله میا از اقسام هر یک است نه باشد **قوتها** در مراتب و مراتب این اقسام
 وضع از کسی بر توانست یعنی آنچه حقیقت افراد فی مراتب باشد اولی که به هم در بعضی شهادت
 و همچنین بر ترازوی یکدیگر میسرود تا شش که باشد با آنچه عظیم اثر علی مراتب و اولی که
 نه شهادت بود **انها** **صفت قوتها** **قسم اول** سی و یک است از پنج **عظیم** **قوتها** **قسم اول** **انها**
در جرم **شرف** **انها** از زمین بود که کوب در حالی صحت از زمین است یعنی هر چه طالع و جرم
 و صافی و شرف و باجم و باجم و در اجم و باجم و خاص که بیشتر از کوب با او ظاهر باشد و کمال اثر
 آنکه بود که در هر یک از این اقسام در حفظی از حفظی نه داشته شود و در هر جهت و استقامت و بیضی
 با وجود ضعف و بال و هر چه در کوب کوبی از زمین است بر سر کوبی که آن از زمین وضع **قسم**
 هیچ عرض با کثافات معارضه نشود که **قسم** معنی دوری کوب از انبساط یکدیگر از شرف و **قسم**
 و بعضی هستند که نشان **قسم** عطارد از همه قوی تر بود زیرا که کوب هر یک از آنها یکدیگر
 او در زمین حال انبساط نایب خروشانند **قسم** دلیل عزت و جاه و عظمت باشد **قسم** صحت تا هر سعد
 یعنی در جرم کوبی از سیارات مثل و جرم کوبی از صعود ثوابت شود و **قسم** هر یک از این
 اصناف در زمین مرتبه نه باشد **عظیم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
 فلک که کوب از فلک انبساط اعلی باشد **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
 مابین در سه شرف انبساط و شرف تمام **قسم** هر یکی از این اصناف در سه مرتبه است **قسم**
عظیم **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
قسم **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
 یعنی بوده کوب در جرم و سطح شعاع هر دو ترمیم اخوقه کوب در زمین **قسم** در قرآن یعنی آن
 کوب کثیر استعالی باشد یعنی بعد از انوار کرامت عالم اکثر باشد از آن دیگری جرم در دست و این
 اکثریت **قسم** اجزای نصف قطب حامل دند و بر هر کاست نه فی نفس الامر **قسم** اما جهت صعود
قسم در مکان هم **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
 بر جرم مقدم و بهر هر یکی از این اصناف در سه مرتبه است **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
 چلی و چهار است که **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
قسم **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
 شرف اول **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
 شرف معدل آنها برود و مع هذا غایت ارتفاع او در زمین مرتبه نماید بود که کوب
 فرق الارض **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
قسم هر یکی از این اصناف در سه مرتبه است **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
 یعنی بوده کوب در جرم و یا زده دیگر **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم** **قسم**
 قریب هر دو قوتی باشد که کوب در منطقه دوم و سوم باشد تا از یاد از قوتها که در زمین

نوع نومی

عرض

قطع نومی

حاکم قوت کوبی

مخصوص

اذا كروا اصابا فعدوا كل من شته يرد ويذوق ثم سببه زيارت سر ٧ زيارت عدد ٩ زيارت
صاحب خورشید در سجده و قی بود کواکب ها باید باشد از تدویر و در قمر قمری که صاعد باشد
در جبهه سعادت افزای استخرا و سفیدی که مکرر شود و در جبهه سعادت مؤثر است و در جبهه
نه بهر ١٣ شفا ثانی ١٥ و طرازه بهر و بهر هر یکی از این اصناف درین مرتبه بیخ است و در کمال
میان آنرا درین مرتبه ٢٠ بیت سالی ٢٠ بیت قوت ٢٠ بیت باقیه مکرر شود که در کمال و بیت مؤنت
مؤنت را ٥ بیت سعد ٥ منفذ ثانی بعد از حضرت یعنی قوت صاحب بیت چرخ خدا در هر چنان
نا صحر کربک حال درین حال باشد و دلیل عاقبت است ١٨ اعانت یعنی هر کوب کوب کرد در زمان خود
صاحب خورشید ان خانه را بجا آورد اعانت کنی چنانکه مرغ آفتاب را در سجده و درین باب
نظری شریعت نیست ٩ استعانت یعنی هر کوب کوب کرد در برج خورشید بود هر کوب کوب کرد
که صاحب بیت آن برج است استعانت خواهد آتایم باب نظرات ١٠ نوبت ١١ کما نانت
١٢ احصایان در سعد ١٣ بعد از کوب کنای بر روی خورشید و علی شیب را در قوت
خاص آفتاب را است ١٤ ثبات آفتاب یعنی در نصف لیلی باشد از نطفه در چنان ١٥ در چنان
١٦ هفت بهر و فرج هر یکی از این اصناف درین مرتبه چنانکه است اصناف قوتها و قسم سیم
پانزده است **سجده حقیقی را علی مرتبه ٢٠ و جرد سعد ٢٠ نه بهر سعد ٢٠ لیلی خورشید سعد ٢٠**
در جرد مظهر را نطفه بجهت مناسبت و بهر هر یکی از این اصناف درین مرتبه سه باشد ٢٠
هفت حقیقی را و وسط مرتبه ١٢ در چنان سعد ١٢ در چنان سعد ١٢ هفت بهر سعد ١٢ در جرد
مکرر کرد که در هر جرد مؤنت مؤنت را ١٠ نصف صاعد از طلوع ١٠ برج صلاقی در طلوع ١٠ برج
و بهر هر یکی از این اصناف درین مرتبه باشد **سجده حقیقی را و قی در طلوع ١٠ نوبت** در این
خاص است نوبت که در هر کوب کوب شود یا در هر روز نیم بهر آفتاب باشد و شب در نیم
بهر ماه ٢٠ برج شامی ٢٠ برج دوست و نما بجهت معرفت دوستی و دشمنی کواکب حدودی
وضع کردیم تا مستحیاج این فن را نمیدانند باشد و جلد اول این است
٢٤ سجده مستقیم طلوع ٥ کلاب و این خاص است نیز چنانکه
در دوزخ کلاب آفتاب را بود و در شب ماه را و بهر هر یکی
از این اصناف درین مرتبه یک باشد **اصناف شعفهای**
قسم اول سیمی پنج است از پنج هفت **عظیم اثر علی مرتبه ١٠**
١٠ و اول ٢٠ در هر هبوط ١٢ احتراقی و جدا از هر طرف شش
در جبهه بود ٢٥ کوف آفتاب ١٥ خوف ماه را کوف
کواکب را یعنی مستور کردند ٢٦ برج ثانی یعنی بهمان شرح
که در شامه سعد کنیم و بهر یکی از این اصناف درین مرتبه
نه باشد و شش **عظیم اثر وسط مرتبه ١٠** برج هبوط ١٠ تحت اشعاع ١٠ طریقه بجز
یعنی بود کواکب دریا بود در هر هبوط آفتاب و هر هبوط قمر ٩ احتیاط فلک یعنی فلک کواکب از
فلک آفتاب بجزله باشد ١٠ مقدم بر دو ترسیع و بهر هر یکی از این اصناف درین مرتبه
باشد و بیت وقت **عظیم اثر اول مرتبه ١٠** تقریب علوی را و شرف سغلی را ٢ دوری از
٢٢ استقبال فلک یعنی در هر هفت از طلوع ١٠ در برج ١٠ بیت ثامن ٥ نقطه حضرت اوج

اصناف شعفهای کواکب
اصناف شعفهای کواکب
اصناف شعفهای کواکب
اصناف شعفهای کواکب

سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی
سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی
سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی
سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی
سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی	سجده حقیقی

نقطه حضرت تدبیره دنیا لیبان یعنی بود کواکب در لیل و مطلع شعاع تربیتی و تحت
الارض ١٩ اشکار ١٠ بیت اول بار ١١ هر چندی برود در کرب ١٢ ما زنت خورشید نظر عدالت ١٣ مطلع نور
اصناف نوزده اشکاف ١٤ اغراض ١٥ عقده جزه هر بیضی را خاص ١٦ خضرت اکتا تبلیغ
خوشی نزل از و خضرت ماه مطلع خورشید بعد از اول احد عشر ٢٠ صبر یعنی صبر بر حال
بخشیری است و صبر بر مشی بطهاره و صبر بر رخاب و عطارد بزهره و زهره را بفرمان نیست
صبر بر قدم صبر سحر یکدیگر در وقت مشی روبات با کواکب شاف در بیت کربک مضروب باشد
و در یکس نقل زحل در صورت یا مشتری در دلی ٢١ در جبهه ثانی ٢٢ در جبهه سیم طالع و آن
سهی بود که از در جبهه سیم و رخت و در جبهه سیم که بعد از هر یک از این اصناف درین مرتبه
هفت باشد **اصناف شعفهای قسم دوم** سیمی دوازده **میان آنرا درین مرتبه ١٠ نوبت ١١ نوبات**
بجهت رحمت ٢٠ بطوسیر ٢٠ هر وقت در فلک اوج ٢٠ هر وقت در فلک تدویر ٢٠ هر وقت در سجده یعنی
در جنوب سعد اینهار بود و هم از نوزده غایت ارتفاع او تا خصل بود ٢٠ نوبت
تحت الارض ٢٠ برج مکرر مؤنت را در برج مؤنت مکرر را ٨ شش اولی یعنی ٩ غایت در کوان
یعنی درون برج او را هیچ حقیقی نباشد از قوت و ضعف مثل آفتاب در سبیل و جبهه هر یکی
از این اصناف درین مرتبه شش باشد و **سجده حقیقی را و وسط مرتبه ١٠** در جرد ١٠
نصفان نور ٢٠ نصفان قدر و آن هر دو وقتی باشد کواکب در نطفه اول و سیمام ٢٠
تا شعاع نوزده یعنی در هر دو برج اوج اول سیم باشد ٢٠ نصفان عدد ٢٠ نصفان
صاحب اوج هر دو در سجده یعنی بود که کواکب صاعد باشد از تدویر و قدر قوتی که
هابط باشد ٢٠ نصفان سر ٨ در جرد ٩ شلته ناسر یعنی ١٠ برج مکرر مؤنت را در جرد
مکرر ١١ اشرف کمال اوجت سر ١٢ اشلا سر ١٣ بهر هر یکی از این اصناف درین مرتبه
دو میان آنرا درین مرتبه ١٠ بیت زالی طریقه ١٠ بیت نوح ١٠ بیت ضعیف ١٠ بیت مکرر مؤنت
و بیت مؤنت مکرر ١٠ مکرر ١٠ بیت یعنی هر کوب کوب نماید در
خانه کواکب لیلی و مکرر ٨ صعد اوج دو یعنی ٩ عقده جوزهر تخم را ١٠ شایر برودت
از آفتاب یعنی در جبهه در نزد فلک از نطفه و بهر هر یکی از این اصناف درین مرتبه چهار است از نطفه
اصناف شعفهای قسم سیم هفتده است **سجده حقیقی را علی مرتبه ١٠** در جرد ١٠
١٠ ثقب مکرر یعنی ٢٠ در جرد مظهر ٢٠ در جرد نزه و احتراق فقط و بهر هر یکی از این اصناف درین
مرتبه سه است **سه حقیقی را و وسط مرتبه ١٠** در چنان خشی ١٠ در جرد ١٠ هفت بهر
٢٠ در جرد کتمه ٢٠ در جرد مؤنت مکرر کرب و در جرد مکرر مؤنت را ٢٠ نوبت در درجات دال
علی العر ١٠ بودن کوب در نصف ها باطل از فلک ١٠ برج خائف خورشید
و بهر هر یکی از این اصناف درین مرتبه باشد **سه حقیقی را و علی مرتبه ١٠** در جرد
١٠ برج دشمن ١٠ برج معوج الطول ١٠ بهر هر یکی از این اصناف درین مرتبه یکی باشد **بیت**
ثانی یعنی در قوت و ضعف کواکب در این اهل احکام گویند که چنانکه هیچ شخصی نبود
در هیچ وقتی که قوت و ضعف او با هم آینه نیندی چون هیچ کوبی نباشد در هیچ موضع
که قوت او جز در ج نباشد یعنی وضعش دقیق پنج چون خواهد که متوجه احکام
نمی شود شرط آنست که اول ضعف و قوت کواکب شماره ضبط کنند بعد از آن بهر
قوت و ضعف را باید بگردد تا با کواکب در این اهل احکامی خاص استنباط و استخراج نماید تا

٩

١٣

١٠

١٠

اصناف

اصول اختیار کفی

تایید مقدار قدرت و ضعف کوب معلوم شود و چنانکه میزان کند سنجک و معتقد علی باشد
و الله خیر لنا فی حقین و حکم الحاکمین بادیم در معرفت اصولی که در اختیار آید
اول معرفت حد اختیار دوم معرفت نامده اختیار سیم معرفت اشغالی که مستحق اختیار باشد
باشد چه نام هر دو اینها را از مواضع فکری آن وقت بود یکی آنچه در وقت
مزوری باشد دوم آنچه در دقیقه وقت مزوری باشد سیم حد و مراتب اختیار از اوصاف
علوم است اتحاد اختیار هر یک از آنرا بر اختیار بر میبوی تعریف کرده اند که در اختیار
بمن اصول چون آورده که اختیار رسامة اوقات اختیار و ملائمة الغرض المطلوب و عانت
اصول مطلع اشغال با وجود حضرت امام المدققین فخر الملة و الدین آرازی علی ارجح از
در اختیار است علامت مزین جدا اعتراضیات کرده و میگوید و چه از امر دو ساخت و نمود
چنین تعریف کرده اند که اختیار عبارت است از گزینیدن وقت که بهترین وقتها باشد که وقت
شروع از آن و تمام آن که موافق مقصود بود و در غایت آن وقت در وی طلب کنند
مقدار در حواس شرح است باب اصطلاح آورده که تعریف امام شافعی است
آنکه رسیدن منفی و منفی ممکن است که دو وقت باشد شود که مناسبت ایشان مقصود
غیا است و باشد هر دو چنین تعریف کرده که اختیار تعیین وقت است که بهترین اوقات
باشد در هر چه بخواهد و وقت که مناسبت مقصود بود در آن وقت که شروع در آن امر مطلوب
بود **انتایة اختیار** یعنی برینند تا آنجا که بطریق که پیش از آن اهل این صانعیت در اختیار
در یک حتم از آن بهره و انصاف انکار و المی بدین معنی المختص الطوسی در صفة در شرح این
فرموده که هر طالع که در کلاب او سعور و قوی بود آنکس که صاحبین طالع بود که نظر
در حد سعادت و خیرات در طالع که در کلاب او شغور و وضعیف بود آنکس که صاحب
طالع بود در سعادت و خیرات حظی نبود در شقاوت و شرفه نظر بود و این هر دو با
شرف موجود بود یا در اول و بعد از آن طالع در کلاب او شرف و سعادت باشد و بعد از کلاب
کلاب او شرفه کار کردن قرار گیرد از اوقات آن کلاب بخواند و بجز این اختیار یکنه
شخصی که آنکس که طالع اصلی باشد و طالع حقیر علی خاطر در آید که اختیار در آن ابام کند و
هر یک از آنها باشد هر دو قوام در طرف سعادت متبانی باشند سعادت اختیار مواضع
آن متم شود اشناع آن شخص آن اختیار در سعادت کمال بود و اگر در طرف سعادت متفاوت
باشد سعادت اختیار از قدر تفاوت میان هر دو زیادت همچنان باشد که اولی در طرف سعادت
تفاوت باشد سعادت اختیار مساوی قدر تفاوت باشد از آن اختیار از زیادت و مساعد
بحسب شود و همچنان اگر اختیار از آن برادر بسیار استعمال اختیار در هر دو صورت مورد و طالع
باشد چه در هر دو آن اختیار از آنجا که نفسی آرزوی آن باشد قدر تمیزه تاس باید که آنجا که طالع
در طرف بود در دیگر قوام در طرف با هر دو در طرف سعادت باشد اینی کلام پس تا بر این
محقق فرموده مشکل میشود بلکه شخصی در سعادت وقت مشغول با امری شود و آن سعادت
یابد یا در سعادت وقت بمهمل اشغال نماید و فرض نیست باید یا از آنجا رو واحد در دو شخص
مشغول در امر واحد مساوی شود و همچنین وارد تا بدین سخن کسی که گوید که کلاب اصلی
و حقیر یکی اختصاص سعادت است اختیار در تحصیل حاصل باشد و اگر کلاب اصلی و حقیر یکی

طوسی

شخصی حضور است سعادت اختیار بر مباح حاصل **انتایة اشغالی که مستحق اختیار باشد است**
که نیز باید که هر شغلی که هر روز با هر هفته چند ساعت را چه باشد در آن شغل سعادت اختیار
ست زیرا که هر چه محتاج ای هر روز با هر هفته باشد سعادت بر آن جاری شود و اصولی تا هم
تمام امور طبیعی باشد که نیال العادة طبعه تا ثانیة الاضافی و ظاهر است که در امور طبیعی اختیار
مدخل نیست اما در اشغالی دیگر که **رهنه مستحق و بصحایح اختیار است** و تقی اختیار باید که هر قدر
نیست غیر صاحبیت قهر و کوبی که شغلی مفرود منسوب به باشد مثل آنکه از سعادت منسوب از اصل
و در هر دو شغری منسوب به خیر است و علی حد و طالع وقت اختیار و صاحب طالع و مزاج منسوب از شغل
شغل اگر نماند منسوب به است و در آن چهارم سعادت و نماند منسوب به اینها و صاحب این
خانه آنها همه با پیشتری صاحب آنگاه باشد **مضروب و مراتب اختیار در رزق است** در مقدمه موجود
این هفت چیز است **و بعضی هفت** کتب در اشغالی است **امام در اختیار است** علامت او در وقت و تحقیق
طوسی در رساله نظم کشیده و هو **شغل اختیار** هر چه از وی هفت چیز از وی آمده
کار بر تکیه کردن در هر چه در وقت مقرر شده اما سه معلوم باید سال بروج و صاحبین با حال طالع صاحب
بیت الغرض صاحب غرض و عیادت حال در وقت و مشغولات او در من امر و در کوب با سایر
که هر قوت با در این اجرام پس تا شریف در مطلع سنی باشد **و صاحب اسرع صاحب ساری است**
پس نسبت او بیشتر عالم خانه که اکثر باشد دیگر قرآن غایت سرعت از آن که دیگر در هر چه راجح
کرد آن زمان استخراج سب حد و در حد و در حد که در آن با بقا طمان انق و در مطلع سنی که اجرام
السادقة و الا ریشه و در المردی من الاجرام العاقبة الی الاجرام السقر **انتایة سعادت کوب بود** اگر
شغل لایح و ظاهر است و محتاج جان و فین هه انیت هه از آن هفت چیز که صلاح حال ایشان در
اختیار است واجب و لازم بعضی کوب است و بعضی بوقت و صلاح حال هر یک از این در شرح
حال آن که کوب است پس بر این که هر یک را چه در آمد و سعادت باشد و صلاح حال بوقت است که از این
باشعاع خصی خالی باشد و سعادت پیش بر این باشد باطل باشد ایشان در صلاح حال کوب اشک
سعور باشد بظن سعور و سعادت بعضی دیگر که هر چه از این قوی ذاتی در عرض است هم باشد
از استه باشد و فاد حال بوقت کوب است پس بر این که هر چه معلوم شود بعضی صاحب
بوقت است که از این با شعاع سعادی خالی باشند و بعضی بجهیم یا نظرها وقت باطل باشد یا
فناودمان کوب اشک بعضی باشد بجهیم یا نظرها سعادت بعضی در بعضی هه بعضی دیگر هه
بسیار باشد و اگر صاحب بوقت اختیار معنون باشد یا بقیه که بعضی نباشد از آن
زایل باشد صلاح حال قر نایه نرساید دیگر که در اولی ابتدا بود و وقتا و بقتی در اولی عاقبت
ظاهرت که حسن عمل چنان خاتمه است **و چهارم که در هر چه در غرض و صف و در هر چه در
سایر و کلاب ناید و نرساید** و بعضی از صاحب بجهیم به در بین باب مشاهده از آن بوده اند و اگر
حالات که در اختیار است دلیل است این صورت میشود دلالت که در این مهم در این با حساب
و نحوه نباشد پس بجهیم اصلاح این فساد یکی از سعادت هر چه باید که در مطلع با عارض باشد
چهر طالع دلیل ملامت و عا شد دلیل اعمال و اشغال اگر صلح نیز مقرر نشود و کتب صاحبیت قهر
سعور بود عدا آنقدر درت و عا باشد تا باقی آن مرتب در را تا با فاسد و ضایع کرد و در این
بصلاح با زاید و **مضروب و مراتب اختیار در رزق است** انتایة سعادت که در سعادت
آن سبب کال اختیار بود بسیار است و بعضی از اینها را باید که در اختیار است انتایة

انتایة هر چه مزاجی
هفت شرط آورده است
انتایة طالع وقت و
صاحب او تا به آنست که
طالع را در این سخن که
صاحب طالع را در این
دولت و در وقت و در وقت
مقدور و طالع را در این
صاحب است

وقوع قمر در اسد ملین یلیاس موشو آن یاس در بر روی بیوزد بلکه مثلا باقی شده که هم کلام بود

وقوع قمر در اسد ملین یلیاس موشو آن یاس در بر روی بیوزد بلکه مثلا باقی شده که هم کلام بود قمر در بر حال بقا با بقا رنه ان قاب معنی باشد بر آن که لای با جان ملیت سر در خان کن کا اشاد ایر ایلام فی الاشارات و البرای **کحاح** قمر در برج ثابت باید خلافا تا کوشیار صاحب روضه العقیقین زینکه درین اسد و ام دثبات مطلوب و غیر خوبت غیر یوسف اوراقه که صوب قمر یا ریاضت قوتت که بعضی قمری برج عقرب لا مکروه دانند یا بر میزان باید که خانه زهره است یا در قوس که خان سعد اکبر است متصل بزهره که کوه کوه و عقرب است دیگر بیشتر یا نظری باشد سعادت آن خیار رضا عقرب و حیدر صاحب قمر زاید انور باشد و اتفاقا که در محل وسطان و جدی و دلو و موضع محل و ذنب بود که اینها هر سبب نفیست و تقرب کرد **در ذات قاف** باید که قمر در برج ثابت باشد چه در ریاضت قوام خرف حلاق و فراق بود بیشتر عقرب چه عقرب خارسر و هر دو قمر است و این سبب ناسازگاری و خصومت شود یا در یکی از آنها تمامه خطا رود بود بنا بر نسبت چه سببها بر صورت جاریه که تصور کرده اند لهذا اوله را که در و جودا بر صورت دو کوه کوه متعاقب و صاحب روضه العقیقین گویند این اختیار بنا بر است کوزن نیست باشد که اگر کبر باشد از راه کارش در طرفه اند و ایضا باید که متصل بزهره بود که کوه عقرب و صیبت است بیجا که زهره سلم و صایح امکان بود در **اسد** هم در برج کب که با انشی باید چه تمام بینه آب و انشای متصل به یک از حد بین تا باهت اسانیم و زیادتی جمال شود و در **قوس** بود که باید که قمر در برج آفت متصل با قاف یا کوهی که تحت قاف یا طایفه بود بنظر مویست **در سر قوس** قمر باید که در برج عقرب باشد که اسد کوه کوشیا در برج ابره باشد و باید که متصل بود یکی از سعدین و حذر باید که از آنکه قمر در محل بود و مطالع بود **در فصل** قمر تا حد انور باید که زینکه قضایه قمر قمر باشد نقصان مطرب باطلت چنانکه طایع کوه کب که کوه شود و در جوی زمین باشد در حال انحصار خن صلیع صریف شود و اگر در خارج خورن بسا مطلوب باشد زایدی قمر قمر از بود و ایضا باید که قمر در برج انشی بود قمر واقف در طوبی باشد در برج هولی بنا بر نسبت طبیعت دم قمر چون زینکه جوی از بدست وصول قمر در برج هر عضو این قمر در طوبی بدن باشد با آن عضو و آن مستحق تقصیر مولد است پس با حصول رطوبات و تعفن مولد آهن آن عضو رساندن مصلحت است و در تاریخ روضه العقیقین مذکور است که آن بیابان کوهی از امره سلطان سعید سلیق بود بود بر قمران منوج آذربایجان شد چه بد بخار رسید وقتی که قمر در جزیر بود خصی که از آن خفا دل دستگی کینه شنه در زمان رشه حیات او قطع رسید **نیز** که زینکه از کلمات آهن بعضی کوهی که در بیت آن عضو مصلحت نباشد و بیت هر عضو در مشروبات نیست که کوه **برج** هر عضو از آن قیاس نوان فود هر گاه عمل بنوار طالع کبریت و باقی بر ترتیب آهن **علا** کوهی که سینه کوهی از علا احکام است ثابت بر برج در اختیار شکل شرط کرده است و بعضی دیگر سراج مکرر کرده اند و حذر باید که در آنکسین با قمر مطالع باشند که اگر چنین باشد موضع جرات ناسور شود و در مکرر ایضا حذر باید که در او وقوع خصیعت در هضم طالع و هضم موضع قمر که هم مطرب باشد و در **جماد** باید که موضع قمر مطالع بر برج هولی باشد و متصل بقوس سعدین و حذر باید که در از حصول قمر در زهره از بود هضم در آن با نام برین محمد ارباب و وقوع قمر در ریخت شام انا بجا نفاشحه **قمر در سن**

باید که قمر ناقص انور و در برج ای بود و فوق الارض و محصور بین سعدین بنی که متصل تحت الارض باشد و حذر باید که در آنکه قمر در اسد بود با متصل باشد معلوم پس که از انفعال عمل حالتی دیگر عارض شود و از انفعال خستی فعل و عمل و واضع کرد و **قمر در قوس** و **قمر در قوس** معنی ارباب وقوع قمر در محل جایز باشد و کوشیار و سلطان در محل و قمر در طوبی برین انشی لیکن بشرط نظر زهره سیم که فوق الارض باشد و در **قوس** **قمر در قوس** باید که قمر ناقص انور باشد در برج انشی بسبب چینه روضه کتیم متصل بزهره که کوه کوه و تا شاست یا مشتری که کوه کوشیه است و ملت اسلام است و اگر برین وقت بشرط فوق الارض باشد اسد و اعلی بود و نشاید که قمر در **قوس** باشد که متعلق با بت تاسلست که در مجال ملاقات آهن آن عضو مصلحت نباشد چنانکه روضه کتیم یا متصل بر میل باشد که اینجاست **نیز** مصلحت این امر نیست از آنکه دلالت کند بر تعفن و تا سوسینه زخم دور **برج** **قمر در برج** **قمر در برج** انشی باید بنا بر نسبت بیج و اگر مطالع نیز ازین برنج باشد بهتر بود ایضا باید که زیند و بیت سادس را بنده او ند مطالع انصال شود بود **قمر در قوس** **قمر در قوس** باید که ماهی که ماهی از انور بود متصل بعدی که مشرقی باشد و ایضا باید که مطالع و صاحب روضه العقیقین گویند این اختیار بنا بر است کوزن نیست باشد که اگر کبر باشد از راه کارش در طرفه اند و ایضا باید که متصل بزهره بود که کوه عقرب و صیبت است بیجا که زهره سلم و صایح امکان بود در **اسد** هم در برج کب که با انشی باید چه تمام بینه آب و انشای متصل به یک از حد بین تا باهت اسانیم و زیادتی جمال شود و در **قوس** بود که باید که قمر در برج آفت متصل با قاف یا طایفه بود بنظر مویست **در سر قوس** قمر باید که در برج عقرب باشد که اسد کوه کوشیا در برج ابره باشد و باید که متصل بود یکی از سعدین و حذر باید که از آنکه قمر در محل بود و مطالع بود **در فصل** قمر تا حد انور باید که زینکه قضایه قمر قمر باشد نقصان مطرب باطلت چنانکه طایع کوه کب که کوه شود و در جوی زمین باشد در حال انحصار خن صلیع صریف شود و اگر در خارج خورن بسا مطلوب باشد زایدی قمر قمر از بود و ایضا باید که قمر در برج انشی بود قمر واقف در طوبی باشد در برج هولی بنا بر نسبت طبیعت دم قمر چون زینکه جوی از بدست وصول قمر در برج هر عضو این قمر در طوبی بدن باشد با آن عضو و آن مستحق تقصیر مولد است پس با حصول رطوبات و تعفن مولد آهن آن عضو رساندن مصلحت است و در تاریخ روضه العقیقین مذکور است که آن بیابان کوهی از امره سلطان سعید سلیق بود بود بر قمران منوج آذربایجان شد چه بد بخار رسید وقتی که قمر در جزیر بود خصی که از آن خفا دل دستگی کینه شنه در زمان رشه حیات او قطع رسید **نیز** که زینکه از کلمات آهن بعضی کوهی که در بیت آن عضو مصلحت نباشد و بیت هر عضو در مشروبات نیست که کوه **برج** هر عضو از آن قیاس نوان فود هر گاه عمل بنوار طالع کبریت و باقی بر ترتیب آهن **علا** کوهی که سینه کوهی از علا احکام است ثابت بر برج در اختیار شکل شرط کرده است و بعضی دیگر سراج مکرر کرده اند و حذر باید که در آنکسین با قمر مطالع باشند که اگر چنین باشد موضع جرات ناسور شود و در مکرر ایضا حذر باید که در او وقوع خصیعت در هضم طالع و هضم موضع قمر که هم مطرب باشد و در **جماد** باید که موضع قمر مطالع بر برج هولی باشد و متصل بقوس سعدین و حذر باید که در از حصول قمر در زهره از بود هضم در آن با نام برین محمد ارباب و وقوع قمر در ریخت شام انا بجا نفاشحه **قمر در سن**

این صومرا در قوس مصلحت است

قوس زینکه از انور بود متصل بعدی که مشرقی باشد و ایضا باید که مطالع و صاحب روضه العقیقین گویند این اختیار بنا بر است کوزن نیست باشد که اگر کبر باشد از راه کارش در طرفه اند و ایضا باید که متصل بزهره بود که کوه عقرب و صیبت است بیجا که زهره سلم و صایح امکان بود در اسد هم در برج کب که با انشی باید چه تمام بینه آب و انشای متصل به یک از حد بین تا باهت اسانیم و زیادتی جمال شود و در قوس بود که باید که قمر در برج آفت متصل با قاف یا طایفه بود بنظر مویست

فیم الله الرحمن الرحیم فی تفسیر

نزل الکلام

چنین که در بجز این سواد ضعیف العباد کفایت حقیرند و بیستیم که این سوره ایت در معرفت قانون احکام سستی بلطیف الکلام فی احکام الاحیاء چه بر مباحث این نوع واجب و لازم است که مدلولات بر روح و کمال بیاد نکند معلوم داشته باشد تا بوقت تکلیف نگردد و متوقف نگردد و با سالی از دل بر مدلول اول استدلال نماید که در چهره مؤثر و متاثر که بقاعده ضبط کرده بود و مباح و معطلی داشته ادراک این معنی بر وی سهل نماید و کسی این مباحات را معلوم نبود در این معنی خوض کند بتقلید دیگران همچنان بود که کسی در بیان راه نمائند و از دیگری سوال کند و آن شخص او را نشان دهد بیکم که آن نشان خطا بود هر آینه آنکس راه نکند و مقصد ترا نشان خطا دادن آنست که مؤلف حاکم بنویسد با تامل به حکم استنتاج میورد که باشد پس احکام ایشان که آن اعتماد نبود و مدلولات بر روح و کمال بیاد نشینا تمهیل بیان کنیم انشا الله که بر ضابطه و حافظه میباشند **مدلولات** **بر روح و کمال** بر حقیقت شتالی تکلیف بتقلب جمعی بیانه او از بریده امان نامه مزاج است و دیار زهره و شرف انجاب در نور زهره درجه و هیریط زحل در بیست و یکم درجه و او سو و چه دارد اول از آن شروع دوم از آن شخص سوم از آن زهره و مذکور و چهارم در **طبع حقیقی** که در حقیقت **انجلی** حاصل از **عصاره اشقی** یعنی تلخ از **فصل ریح از جهات شمال خورشید** متصرفه غضا کلام و دست کم فرزند از **جیوه** که چهار بیان است و در حقی که سم شکسته باشد اولش قویست و از او و اشرف منجیف و **اقصا** **انجام** آنچه در سر باشد چهره دشت در سر و روی و بیوی و حیرت و تغیر لون و کم شدن او از **انجام** سم که در کوی اوقش و لیاست بر روی که از کیش آید آتش بیست که از شیب از **انجام** **انجام** است و کوی و مریجات و الا تخریب **از مردم** حاره و صلاح زرد سم و حقا و ده و صندله و شیانه و قصابان و مردم سر هتک و کشاده روی و که دانش **از مردم** **و آهن** و **سرب** **از نباتات** در چینی و زنجبیل و قندیل و قونقل و کبابه **انعام** **سردوی صورتش** مرغ میانه بالا با سوی انبوه و جعد و سبز چینی که بسیار میزند بلند چینی بزرگ کوش فرخ دهان در از روی و نرخ بنه بالایی غلیظ و بنه زرش با **ریش** **سید** که بر چینی زنده و میگرد که اشرف و از رفته **از بلاد** بابل و فارس و از چینان و کلات و ساریه و شام و قزق و دیار و اطوس و بنشایر و عرق و کابل و جرجان و خوارزم و سر قنده **مدلولات** **بر روح و کمال** **بر حقیقت** شتالی ثابت جمعی میانه او از بریده امان نامه او میخانه زهره است و دیار مریخ و شرف قره در سیم درجه و سه و چه دارد اول از آن عطارد دوم از آن قرصم از آن زحل و ماده است و شبی و خاکسری که در سخت سواد فی بطعم تریش ریعی کجاست دست حقیق کم فرزند مولد سر ما و زایل به اقلش قوی و در اول و آخر شرف ضعیف و ناقص **از چهارمین** آنچه در کرده و دست را باشد چهره شتاق و شتاق زرد کلف و بوی

مدلولات بر روح و کمال

انجلی

بوی

دینی و مالکشان با **مدلولات** که در شرف و ذل و آهرو لیاست بر توبه و نوری **از مردم** **مزرعه** **و کالات** و حفا و انبار و ازان و شیاطین **انعام** **از مردم** **سوزش** **بلند** **بالا** **بزرگ** **پیشانی** **و چشم** **با سالی** **باریک** **امرو** **بخت** **نظر** **ببین** **ببین** **فراخ** **دهن** **سپرد** **لب** **و گردن** **سیاه** **سوی** **بزرگ** **کشم** **خورش** **بلدلت** **کم** **عقلی** **و دروغ** **و گفتن** **و مکر** **و حیل** **و حماقت** **و کن** **و نمون** **و لوترا** **سری** **که** **بیشتر** **ی زنی** **از ایشان** **آنچه** **بر زبان** **میسوس** **به** **بود** **چهره** **ملوک** **و قنقل** **و قلاده** **از شهرها** **قرص** **و جزل** **بر** **سجور** **م** **و قطن** **طیغ** **و اسکن** **رویه** **و خز** **و نوری** **طرس** **سوی** **دانه** **و قیاس** **و کن** **و جرح** **و عیان** **و با** **هین** **و کار** **و ادا** **و احوال** **و عباد** **و اسنان** **و نوری** **و هلاک** **و حلمان** **و فرغانه** **و قنقل** **و قنقل** **و غرق** **و جرم** **و در** **و بل** **مدلولات** **بر روح و کمال** **بر حقیقت** شتالی تکلیف بتقلب جمعی بیانه او از بریده امان نامه مزاج است و دیار زهره و شرف انجاب در نور زهره درجه و هیریط زحل در بیست و یکم درجه و او سو و چه دارد اول از آن شروع دوم از آن شخص سوم از آن زهره و مذکور و چهارم در **طبع حقیقی** که در حقیقت **انجلی** حاصل از **عصاره اشقی** یعنی تلخ از **فصل ریح از جهات شمال خورشید** متصرفه غضا کلام و دست کم فرزند از **جیوه** که چهار بیان است و در حقی که سم شکسته باشد اولش قویست و از او و اشرف منجیف و **اقصا** **انجام** آنچه در سر باشد چهره دشت در سر و روی و بیوی و حیرت و تغیر لون و کم شدن او از **انجام** سم که در کوی اوقش و لیاست بر روی که از کیش آید آتش بیست که از شیب از **انجام** **انجام** است و کوی و مریجات و الا تخریب **از مردم** حاره و صلاح زرد سم و حقا و ده و صندله و شیانه و قصابان و مردم سر هتک و کشاده روی و که دانش **از مردم** **و آهن** و **سرب** **از نباتات** در چینی و زنجبیل و قندیل و قونقل و کبابه **انعام** **سردوی صورتش** مرغ میانه بالا با سوی انبوه و جعد و سبز چینی که بسیار میزند بلند چینی بزرگ کوش فرخ دهان در از روی و نرخ بنه بالایی غلیظ و بنه زرش با **ریش** **سید** که بر چینی زنده و میگرد که اشرف و از رفته **از بلاد** بابل و فارس و از چینان و کلات و ساریه و شام و قزق و دیار و اطوس و بنشایر و عرق و کابل و جرجان و خوارزم و سر قنده **مدلولات** **بر روح و کمال** **بر حقیقت** شتالی ثابت جمعی میانه او از بریده امان نامه او میخانه زهره است و دیار مریخ و شرف قره در سیم درجه و سه و چه دارد اول از آن عطارد دوم از آن قرصم از آن زحل و ماده است و شبی و خاکسری که در سخت سواد فی بطعم تریش ریعی کجاست دست حقیق کم فرزند مولد سر ما و زایل به اقلش قوی و در اول و آخر شرف ضعیف و ناقص **از چهارمین** آنچه در کرده و دست را باشد چهره شتاق و شتاق زرد کلف و بوی

انجلی

انعام

انجلی

و در غایت و خشک آید و سبب و ایجاد و باران بزرگ از اعضا سابقا از این چهار می آید
زرد و قمری و سفید و سبزه و زرد و زرد و چشم و روی بینی و فتاده از بلبلها صورت
تمام خلقت سلیم اعضا مرغ الا بزرگ سرو سبب چشم سبب لب بزرگ بینی خوش خلق
و عین زینت دوست نظیف و شیرین سخن و جادوی با خورش از شهرها حاشیه و حجاز
فراست اعیان و پرورش و کویان و بعضی از فارس و سلسله نیک و کوفه و هند و هند **مدلولات**
بوج حوت حوت بر جنت و بعضی از فارس و سلسله نیک و کوفه و هند و هند و بعضی
خانه مشتری و بال عطار و هبوط او در پانزدهم درجه و در پانزدهم درجه و در پانزدهم درجه
تسویه دارد اول از آن زحل دوم از آن مشتری سوم از آن مریخ کواکب دوست بسیار فرزند
تیز شموت میانه عفت با طرموله با **از مردم** سادات و قضاة و علماء و اشراف الناس و غولها
و ملاحان و سالوران **از جابجا** مواضع شریفه و آب خانها و سرهای عالی **از جابجا** وانه در رو
مدف و بسد و خلاخل و مشک و عقیق و کاک **از جابجا** مواضع شریفه و آب خانها و سرهای عالی
و ماهی و در آید **از جابجا** و آب و شفتا و وین و نیک و میوه های خوش طعم **از جابجا**
از جابجا و بعضی از سستی اعصاب و نفوس و افلاج و درختی موی **از جابجا**
نگین میانه بال استک بشانه فلز سینه سیاه چشم نرم اندام **خوش** کرم طبع خوش خوی
و نیک لای کردن و حیلت و فراموشی و جرات **از شهرها** طبرستان و مازندران و قندهار
و خوار و مصر و اسکندریه با حدیث و مجرب و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر
و سواحل **هر گاه** که نیک ازین بر جها ضعیف گردد تجلول نفوس و وقوع کسوف و خسوف
خاصه آنکه بعقله ذنب باشد با قبله مخمین با قبله عطار و بعضی با احتراق کوی
در وی خاصه بعضی ذل ضعف و اذیت **مدلولات** آه برج باشد خاصه کربل دیگر چند
دال بر ضعف مدلولی از **مدلولات** ان بر من حکم باید کردن **از جابجا** مواضع شریفه ان باشد
کردن جایز نبود و کیفیت کرامت خوی تر باشد **از جابجا** مواضع شریفه ان باشد
و قران ایشان و قران عطار و سعیدی و سقوط نفوس دلیل قوت و سعادت **مدلولات**
ان برج باشد خاصه کربل دیگر با آن باشد و در دلیل بر ستادین در آن حال اتفاق افتد
حکم نماید کردن **مدلولات** کواکب **عقد** **مدلولات** زحل زحل یعنی کبریا
سر و خشک نبضت درجه علمی مذکور غاری شرف و سواد خاک طبع عقیق و ترش
بر نلب سیاه برایش با خورش **از مردم** درشت و سخت **از مردم** پیران و نیکان و سیاهان
عددها تا ن در زاهدان به علم و خردی و حقا و ان و ارباب خاندانهای قلیم و اهل تعلق
و جبار **از اعضا** استخوان و وروده و سبزه و دشت و زان و گوش راست تراخن و موی و بینی
از مردم ماسکه **از جابجا** معانی **از جابجا** جنم و نفوس و قروح امعاء و سعال و بر تان و تبیل
و در بیان و قلیق و وجع ارحام و جگر و نفق و زردی و استسقا و نزلات و وجع سینه و
امراض منمنه و هر چه از سردی و خشکی متولد شود **از جابجا** سواد و بلیق **از مردم**
کوبیده لقا که حرکت سخت و از **از جابجا** مکر و خفا و بجهل و بدلی و تنقی و حقد و کوش
دوسوسه و تخیرت و وقار و بد خو و ستیزه کاری و کاهلی و بیباختن و دعوی
حکمت **از جابجا** فقر و خست و عزلت و تعطیل و تنگی از غلیم **از جابجا** نوحه و کزیه

حوت

زای کربان

مدلولات کواکب
زحل

و خرب و ظلم و زندان و با و کاردانها چیزهای بکمان **از مردم** پیری و او خرم **از مردم** با و سبب
و پهلوان بزرگ **از مردم** کاک و ذیل و خرد و بز و ناخ و فرستک و مکن و شبیره و هر چه در کز
زمین جای کنی چیزی ما روم و موش **از مردم** دین پیروی و کفر صرف **از مردم** مویه و شبیره
و آنچه کهن و خوش باشد **از جابجا** تسبیح و زین و زور و و اما ریش و شاه و ناخ و عین
و مازو و بلوط و هلیج و آنچه به تخم باشد **از جابجا** آهن و سرب و سنگهای سیاه **از جابجا** و برانها
و سترخانها و غارها و جابجا و با باغها و باها تدریم و قلعهها و تختها و کوهها **از جابجا**
علم اول **از جابجا** خوارزم و خوار و نیشابور و حلیه و سمن و هند و عین و قبط و سطله و بر
مدلولات مشتری مشتری سعاد که راست علم و کرم و جهل درجه قریب درجه
استخوان خردن **مدلولات** مشتری دل مذکور و نیشابوری دمی هر **از جابجا** شیرین و نیشابوری
خوش **از جابجا** سینه که بزرگی زندگندم کردن رخشان **از مردم** از **از جابجا** شیرین و نیشابوری
نیکو بلا شعله با هیت مقرر و مکمل **از جابجا** طبع و نطفه و عفت **از جابجا** هر **از جابجا**
کوش چوب و بازو و پهلوی و شرابان و حلق و معدده و کمره و شکم و ناف و زلفها و نماز و
راست **از جابجا** قوت فغانه و نایم و خازنه **از جابجا** حرکت **از جابجا** شارات و ساعد و دست
از مردم سلاطین عادل و دوزی کیار و اشراف و علماء و قضاة و زاهدان و خواران **از جابجا**
از جابجا حاکم و علوهت و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر
با امانت و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر
و نترس و دین و اطمینان و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر و جبر
از مردم فرزند ان و فرزند زادگان **از جابجا** نیک و نغانه و راست آمدن کارها **از جابجا** کاندم و برنج
و نخود و جو و کینج و ارزن و سبب و انار شیرین و کل **از جابجا** زهر سیم و قلیق و برنج و
الماس و سنگهای و شریف **از جابجا** با باهای قیاس خاصه **از جابجا** عرق و قطن برم **از جابجا** بود
و بر نیک کبود **از جابجا** بود و جبهه و شقیق و سکه و در دلد و سر و هر چه از نیشابوری با و سبب
شود **از جابجا** بیع سیم و تغییر خراب و عبادت و صنعتها **از جابجا** خرب **از جابجا** ججاج و دراج و طاق
و حمام و کوسنند و راست **از جابجا** دین نظر نیکه **از جابجا** مساجد و ملائط و مواضع مقدسه
و خوار **از جابجا** قلمی دوم و کوشید حمار و اوراست **از جابجا** عطارق و خارس و خوارسان و ترک
و باره مکه و مدینه و صعید **مدلولات** **منسج** مرغ سخن کویکت و عله که کیم
در نجات درجه و خشک نبضت درجه مذکور و کوشید حمار است شمس و مقرب **از جابجا** صفا
از جابجا تلخ و نیشابوری حلاسه **از جابجا** برادران میانه **از جابجا** سرخ شیرین **از جابجا** ابوی با خورش
از جابجا درشتی و خشک **از جابجا** قضاة فروخته **از جابجا** قوت عقیق **از جابجا** شارب **از جابجا**
زهره و ریکهای ناچومند و نبضت کرده و جبارک و نطفه و سبب بشرکت زهره **از جابجا** بلبل
بالا بزرگ سرو و خرد چشم و کوش و پشانه تیز نظر **از جابجا** جبهه و فراخ کام و از آگشتن **از جابجا**
معدده **از جابجا** کلم حمار و جبارت سبب ساری و کج و سناحه و بد گفت و استبان و خنداق
و بیاضه و رای کردنی و اطمینان موت و مزاج و بند بلی و شوی و شراب و حیوانات و غنای
و دروغ و اخیال و عیال و نملها **از جابجا** محرب و قتل از زنده و زردی و زنا و نیت **از جابجا**
و خصومت و سرقت جواب و کفرت شمولی **از مردم** امر و لشکران و خون ریزان و مسلح
دنا با کاه و افسان کاران و بیاعان ستور و اسلحه **از جابجا** آنچه طرولان باشد **از جابجا** غربت

الشری

المنسج

نور

سکن باطل کرد چنان اعتبارات و قایل و قابل قرح و قرح و بیت اقبال قادر و
ربع مؤنث و مذکور قش علی و این قوت وضعف کواکب را بحسب انچه در کتاب
عظیم اثر میانه اشترحقیرش و یا زهر یا زهر این اقسام را در مرتبه بنامه اندا علی
او وسط ادبی بر سر درسه نه باشد **اجرام** بهر صفتی از قوت وضعف بحسب مرتبه او
و ان از یکی بود تا نه یعنی آنچه حقیرا تراد فی مراتب باشد او را بیک بهر بود یعنی بر
تناوب یک یک بهر میروند تا ختمی شود با آنچه عظیم اثر اعلی مراتب باشد و اوله بهر
بعد از قوت وضعف پس برین تقدیر بعد از هر هاء قوت وضعف کواکب منصفه و چنانچه
شش باشد چنانکه معلوم خواهد شد **و نیز باید که** برین اطلاق احکام آنکه در کتاب
و هنگام احکام در ضبط آورد و بطریق مقابل و مخالف احکام آنکه در کتاب استوار بود
نه یعنی آنکه چنانچه حکم نقل و مقلد کند هرگز موافق واقع نمی شد و از صواب
نیک دوری باشد تا بدین سبب این طایفه شریف مطعون سازند و کذب بخوانند
صفت لطیف لایم و در سازند و ندانند که در تقصیر از کجیات حضرت عزت عزایم
جاده مستقیم هدایت فرماید و بحسب غلظت از ریش اوصاف ایشان بر دارد تا اول
حق کند و بر باطل اهل را نماید اهل از نا اهل و صدق را از کذب جدا کند **اما** **قوتها**
قسم اول سی و چهار است **تجسس** **افراط** **مراغب** **اخانه** در ربع شرف **۱۳** **انبار** یعنی
بوده کواکب دور قری تر خاندان از بیعت طالع چیره طالع و عاشر و حاد عشر و شابع ربع
و خاص و فائش خاصه که نظر بیشتر بر کواکب بد و باشد کمال انبار از نگاه بود که با وجود
این حالت وضعی از حفظ طالع بود و در از رجعت و احتراق و بعضی با وجود وضع
و بال هر طبع متنبی که در هر چنگ کواکب وضعی نماید زیرا که هیچ عرض با فائش بر این
انبار فائش از آن باشد که در دیگر بیعت چنانچه دلیل محمول و سقوط اند **۱۴** **تصمیم** یعنی دور
کواکب از انشاب مقدار شان زده دقیقه بود و تصمیم عطار از هه قوی تر باشد زیرا که
کسی چهره کتاب کند و چهره صمیمی بود اول انشاب دوم خوانند و تصمیم دلیل از صواب و
غلظت باشد **۱۵** **جرم** تا شش سعد یعنی در ربع شمسی با هر کواکب موافق در ربع شمسی و هر کواکب
سعدی باشد از فوائت نه در ربع تقویم چنانکه کواکب حیوان بندارند و بهر هر کواکب ازین اصناف
درین مرتبه نه باشد از قوت و هدئت **عظیم اثر** **اوسط** **مراغب** **ابیح** **شرف** **۱۶** **استقامت**
۱۷ **اعتلا** یعنی فلک آه کواکب بالای فلک انشاب بود **۱۸** **سعدیه** **۱۹** **سعدیه** **۲۰** **سعدیه** **۲۱** **سعدیه**
کواکب علوی در خاندان و شرف خود باشد و انشاب نیز چنانچه متصل به فلک است و کواکب
فلک در دستور انشاب است و قوی تر آنکه نظر تر بیع باشد زیرا که هر یک در دست
باشد از طالع یا از یکدیگر و او سفلی آنکه از دست بیع باشد و ضعیف آنکه از ثلث باشد
و دستور کواکب از قریبین باشد اما با اتصال میسر و شاید کواکب در دستور بهر
باشد از نیرین چنانکه هر یک در دستور خویش باشد و بهر متصل وان کواکب در بیعت قوت
و سعادت باشد از نیرین **۲۲** **ماه** **۲۳** **ماه** **۲۴** **ماه** **۲۵** **ماه** **۲۶** **ماه** **۲۷** **ماه** **۲۸** **ماه** **۲۹** **ماه** **۳۰** **ماه**
در دستور ماه باشد **۳۱** **ماه** **۳۲** **ماه** **۳۳** **ماه** **۳۴** **ماه** **۳۵** **ماه** **۳۶** **ماه** **۳۷** **ماه** **۳۸** **ماه** **۳۹** **ماه** **۴۰** **ماه**
بود فقط **۴۱** **ماه** **۴۲** **ماه** **۴۳** **ماه** **۴۴** **ماه** **۴۵** **ماه** **۴۶** **ماه** **۴۷** **ماه** **۴۸** **ماه** **۴۹** **ماه** **۵۰** **ماه**
کند و هر یک در خاندان و شرف خود باشد نگاه کواکب کواکب خفیف در دستور کواکب

افراط مراغب
انبار

شیر است و بهتر است ان بود که هر یک در نودی باشد و نظر تر بیع باشد با مقابله **۳۱** **کواکب**
در یک نزد و خانه خود بود و دوری او از یکی قوی بود و دوری خان او باشد از خانه نیر
مفکله شتری در قوس فاقاب در رسد با حمل باشد **۳۲** **کواکب** شرف و تقرب بیع باشد است
وان بعد کواکب علوی باشد از انشاب بقا از شرف در ربع و سفلی را آخر سرعت سیر باشد
چهارم اگر صاحب طالع در طالع باشد و صاحب خانه در طالع و سفلی را آخر سرعت سیر باشد
سعادت و غیره عظیم است **۳۳** **استلاست** و آن نظر کواکب است بر بیعی که او را در ان ربع خط
باشد از خطو قوت مد کوره با اتصال نظر با محلی و اتصال نظر بر بیعت سبب است که در
باشد بهتر و اتصال محلی که از انشا نظر خوانند ازین بد در خطو فائش از انشا باشد
که بعد ایشان از اول مقدم بر ربع منقل مساوی بود و کواکب فائش را مراغ خوانند باشد
و در سابق معلوم شده است که صاحب هر خطی چند قوت است اگر خطا و نلاحظ در ربع یک
خط باشد قوت او مضاعف کرد **۳۴** **کواکب** را که هر یک قوت بیشتر باشد مستوی او بود و کواکب
شرف یک بر ترتیب قوت از ان روی که در ربع شریف که بیشتر بود ربع شرفی رب شرف
زهره پنج ملا جمع آید از انجا از قوت بیشتر او باشد و در ان و کواکب از شرف یک
سازند **۳۵** **کواکب** شرفی که بیعت و پنج در ربع قوت است مستوی با نیر شرفی قوت بیعت است
در ان ربع در ربع شرف و زهره بر ربع مد کوره بر ربع وضع شرفی مستوی باشد و هر
شرف یک او نیز که قوت شرفی ده جزو است و قوت زهره هفت جزو است **۳۶** **کواکب** در
درین ربع شرفی یکین نظر داشته شد قوت شرفی پنج جزو و از ان زهره چهار جزو بود
چون در بیت و جزو و غلظت قوتها هفت کشت **۳۷** **کواکب** در ربع در ربع شرفی از ربع
دکرا نظر مستوی زهره باشد و شرفی شرف یک بر ربع وضع شرفی مستوی باشد و هر
از ان شرفی پنج باقی برین شرفی قوت شرفی پنج جزو و از ان زهره چهار جزو بود
قری تر باشد چنانچه مطلوب او مستوی او بوده دیگران شرفی است **۳۸** **کواکب** در ربع
کواکب شماری چهره زحل و شرفی زحل و عطارد و قوتی که در یک کواکب بر کواکب بر روز
بالای زمین و شرفی زحل زمین در ربع مد کوره کواکب لیلی نیرین و زهره و قوت
و عطارد و قوتی که لیلی کند بر ان شرفی بر روز شرفی زمین و شرفی لیلی زمین در
مؤنث و تقدیر و تانیف عطارد را با شرفی بر ربع باشد **۳۹** **کواکب** در ربع شرفی
شرفی مد کوره و در تقرب مؤنث **۴۰** **کواکب** در ربع شرفی بر ربع شرفی کواکب با شرفی زمین
باشد دان از زده در ربع است از نوزده در ربع حمل تا سه در ربع شرفی و هر یک ازین اصناف
درین مرتبه هفت باشد از قوت و بیت **دو** **عظیم اثر** **مراغب** **ابیح** **شرف** **۱۳** **استقامت**
سفلی **۱۴** **بیت** **۱۵** **بیت** **۱۶** **بیت** **۱۷** **بیت** **۱۸** **بیت** **۱۹** **بیت** **۲۰** **بیت** **۲۱** **بیت** **۲۲** **بیت** **۲۳** **بیت** **۲۴** **بیت** **۲۵** **بیت** **۲۶** **بیت** **۲۷** **بیت** **۲۸** **بیت** **۲۹** **بیت** **۳۰** **بیت**
۳۱ **بیت** **۳۲** **بیت** **۳۳** **بیت** **۳۴** **بیت** **۳۵** **بیت** **۳۶** **بیت** **۳۷** **بیت** **۳۸** **بیت** **۳۹** **بیت** **۴۰** **بیت**
۴۱ **بیت** **۴۲** **بیت** **۴۳** **بیت** **۴۴** **بیت** **۴۵** **بیت** **۴۶** **بیت** **۴۷** **بیت** **۴۸** **بیت** **۴۹** **بیت** **۵۰** **بیت**
ذوقه و ج **۵۱** **بیت** **۵۲** **بیت** **۵۳** **بیت** **۵۴** **بیت** **۵۵** **بیت** **۵۶** **بیت** **۵۷** **بیت** **۵۸** **بیت** **۵۹** **بیت** **۶۰** **بیت**
ذوقه و ج **۶۱** **بیت** **۶۲** **بیت** **۶۳** **بیت** **۶۴** **بیت** **۶۵** **بیت** **۶۶** **بیت** **۶۷** **بیت** **۶۸** **بیت** **۶۹** **بیت** **۷۰** **بیت**
ذوقه و ج **۷۱** **بیت** **۷۲** **بیت** **۷۳** **بیت** **۷۴** **بیت** **۷۵** **بیت** **۷۶** **بیت** **۷۷** **بیت** **۷۸** **بیت** **۷۹** **بیت** **۸۰** **بیت**
ذوقه و ج **۸۱** **بیت** **۸۲** **بیت** **۸۳** **بیت** **۸۴** **بیت** **۸۵** **بیت** **۸۶** **بیت** **۸۷** **بیت** **۸۸** **بیت** **۸۹** **بیت** **۹۰** **بیت**
ذوقه و ج **۹۱** **بیت** **۹۲** **بیت** **۹۳** **بیت** **۹۴** **بیت** **۹۵** **بیت** **۹۶** **بیت** **۹۷** **بیت** **۹۸** **بیت** **۹۹** **بیت** **۱۰۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۰۱** **بیت** **۱۰۲** **بیت** **۱۰۳** **بیت** **۱۰۴** **بیت** **۱۰۵** **بیت** **۱۰۶** **بیت** **۱۰۷** **بیت** **۱۰۸** **بیت** **۱۰۹** **بیت** **۱۱۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۱۱** **بیت** **۱۱۲** **بیت** **۱۱۳** **بیت** **۱۱۴** **بیت** **۱۱۵** **بیت** **۱۱۶** **بیت** **۱۱۷** **بیت** **۱۱۸** **بیت** **۱۱۹** **بیت** **۱۲۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۲۱** **بیت** **۱۲۲** **بیت** **۱۲۳** **بیت** **۱۲۴** **بیت** **۱۲۵** **بیت** **۱۲۶** **بیت** **۱۲۷** **بیت** **۱۲۸** **بیت** **۱۲۹** **بیت** **۱۳۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۳۱** **بیت** **۱۳۲** **بیت** **۱۳۳** **بیت** **۱۳۴** **بیت** **۱۳۵** **بیت** **۱۳۶** **بیت** **۱۳۷** **بیت** **۱۳۸** **بیت** **۱۳۹** **بیت** **۱۴۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۴۱** **بیت** **۱۴۲** **بیت** **۱۴۳** **بیت** **۱۴۴** **بیت** **۱۴۵** **بیت** **۱۴۶** **بیت** **۱۴۷** **بیت** **۱۴۸** **بیت** **۱۴۹** **بیت** **۱۵۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۵۱** **بیت** **۱۵۲** **بیت** **۱۵۳** **بیت** **۱۵۴** **بیت** **۱۵۵** **بیت** **۱۵۶** **بیت** **۱۵۷** **بیت** **۱۵۸** **بیت** **۱۵۹** **بیت** **۱۶۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۶۱** **بیت** **۱۶۲** **بیت** **۱۶۳** **بیت** **۱۶۴** **بیت** **۱۶۵** **بیت** **۱۶۶** **بیت** **۱۶۷** **بیت** **۱۶۸** **بیت** **۱۶۹** **بیت** **۱۷۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۷۱** **بیت** **۱۷۲** **بیت** **۱۷۳** **بیت** **۱۷۴** **بیت** **۱۷۵** **بیت** **۱۷۶** **بیت** **۱۷۷** **بیت** **۱۷۸** **بیت** **۱۷۹** **بیت** **۱۸۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۸۱** **بیت** **۱۸۲** **بیت** **۱۸۳** **بیت** **۱۸۴** **بیت** **۱۸۵** **بیت** **۱۸۶** **بیت** **۱۸۷** **بیت** **۱۸۸** **بیت** **۱۸۹** **بیت** **۱۹۰** **بیت**
ذوقه و ج **۱۹۱** **بیت** **۱۹۲** **بیت** **۱۹۳** **بیت** **۱۹۴** **بیت** **۱۹۵** **بیت** **۱۹۶** **بیت** **۱۹۷** **بیت** **۱۹۸** **بیت** **۱۹۹** **بیت** **۲۰۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۰۱** **بیت** **۲۰۲** **بیت** **۲۰۳** **بیت** **۲۰۴** **بیت** **۲۰۵** **بیت** **۲۰۶** **بیت** **۲۰۷** **بیت** **۲۰۸** **بیت** **۲۰۹** **بیت** **۲۱۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۱۱** **بیت** **۲۱۲** **بیت** **۲۱۳** **بیت** **۲۱۴** **بیت** **۲۱۵** **بیت** **۲۱۶** **بیت** **۲۱۷** **بیت** **۲۱۸** **بیت** **۲۱۹** **بیت** **۲۲۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۲۱** **بیت** **۲۲۲** **بیت** **۲۲۳** **بیت** **۲۲۴** **بیت** **۲۲۵** **بیت** **۲۲۶** **بیت** **۲۲۷** **بیت** **۲۲۸** **بیت** **۲۲۹** **بیت** **۲۳۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۳۱** **بیت** **۲۳۲** **بیت** **۲۳۳** **بیت** **۲۳۴** **بیت** **۲۳۵** **بیت** **۲۳۶** **بیت** **۲۳۷** **بیت** **۲۳۸** **بیت** **۲۳۹** **بیت** **۲۴۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۴۱** **بیت** **۲۴۲** **بیت** **۲۴۳** **بیت** **۲۴۴** **بیت** **۲۴۵** **بیت** **۲۴۶** **بیت** **۲۴۷** **بیت** **۲۴۸** **بیت** **۲۴۹** **بیت** **۲۵۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۵۱** **بیت** **۲۵۲** **بیت** **۲۵۳** **بیت** **۲۵۴** **بیت** **۲۵۵** **بیت** **۲۵۶** **بیت** **۲۵۷** **بیت** **۲۵۸** **بیت** **۲۵۹** **بیت** **۲۶۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۶۱** **بیت** **۲۶۲** **بیت** **۲۶۳** **بیت** **۲۶۴** **بیت** **۲۶۵** **بیت** **۲۶۶** **بیت** **۲۶۷** **بیت** **۲۶۸** **بیت** **۲۶۹** **بیت** **۲۷۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۷۱** **بیت** **۲۷۲** **بیت** **۲۷۳** **بیت** **۲۷۴** **بیت** **۲۷۵** **بیت** **۲۷۶** **بیت** **۲۷۷** **بیت** **۲۷۸** **بیت** **۲۷۹** **بیت** **۲۸۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۸۱** **بیت** **۲۸۲** **بیت** **۲۸۳** **بیت** **۲۸۴** **بیت** **۲۸۵** **بیت** **۲۸۶** **بیت** **۲۸۷** **بیت** **۲۸۸** **بیت** **۲۸۹** **بیت** **۲۹۰** **بیت**
ذوقه و ج **۲۹۱** **بیت** **۲۹۲** **بیت** **۲۹۳** **بیت** **۲۹۴** **بیت** **۲۹۵** **بیت** **۲۹۶** **بیت** **۲۹۷** **بیت** **۲۹۸** **بیت** **۲۹۹** **بیت** **۳۰۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۰۱** **بیت** **۳۰۲** **بیت** **۳۰۳** **بیت** **۳۰۴** **بیت** **۳۰۵** **بیت** **۳۰۶** **بیت** **۳۰۷** **بیت** **۳۰۸** **بیت** **۳۰۹** **بیت** **۳۱۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۱۱** **بیت** **۳۱۲** **بیت** **۳۱۳** **بیت** **۳۱۴** **بیت** **۳۱۵** **بیت** **۳۱۶** **بیت** **۳۱۷** **بیت** **۳۱۸** **بیت** **۳۱۹** **بیت** **۳۲۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۲۱** **بیت** **۳۲۲** **بیت** **۳۲۳** **بیت** **۳۲۴** **بیت** **۳۲۵** **بیت** **۳۲۶** **بیت** **۳۲۷** **بیت** **۳۲۸** **بیت** **۳۲۹** **بیت** **۳۳۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۳۱** **بیت** **۳۳۲** **بیت** **۳۳۳** **بیت** **۳۳۴** **بیت** **۳۳۵** **بیت** **۳۳۶** **بیت** **۳۳۷** **بیت** **۳۳۸** **بیت** **۳۳۹** **بیت** **۳۴۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۴۱** **بیت** **۳۴۲** **بیت** **۳۴۳** **بیت** **۳۴۴** **بیت** **۳۴۵** **بیت** **۳۴۶** **بیت** **۳۴۷** **بیت** **۳۴۸** **بیت** **۳۴۹** **بیت** **۳۵۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۵۱** **بیت** **۳۵۲** **بیت** **۳۵۳** **بیت** **۳۵۴** **بیت** **۳۵۵** **بیت** **۳۵۶** **بیت** **۳۵۷** **بیت** **۳۵۸** **بیت** **۳۵۹** **بیت** **۳۶۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۶۱** **بیت** **۳۶۲** **بیت** **۳۶۳** **بیت** **۳۶۴** **بیت** **۳۶۵** **بیت** **۳۶۶** **بیت** **۳۶۷** **بیت** **۳۶۸** **بیت** **۳۶۹** **بیت** **۳۷۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۷۱** **بیت** **۳۷۲** **بیت** **۳۷۳** **بیت** **۳۷۴** **بیت** **۳۷۵** **بیت** **۳۷۶** **بیت** **۳۷۷** **بیت** **۳۷۸** **بیت** **۳۷۹** **بیت** **۳۸۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۸۱** **بیت** **۳۸۲** **بیت** **۳۸۳** **بیت** **۳۸۴** **بیت** **۳۸۵** **بیت** **۳۸۶** **بیت** **۳۸۷** **بیت** **۳۸۸** **بیت** **۳۸۹** **بیت** **۳۹۰** **بیت**
ذوقه و ج **۳۹۱** **بیت** **۳۹۲** **بیت** **۳۹۳** **بیت** **۳۹۴** **بیت** **۳۹۵** **بیت** **۳۹۶** **بیت** **۳۹۷** **بیت** **۳۹۸** **بیت** **۳۹۹** **بیت** **۴۰۰** **بیت**
ذوقه و ج **۴۰۱** **بیت** **۴۰۲** **بیت** **۴۰۳** **بیت** **۴۰۴** **بیت** **۴۰۵** **بیت** **۴۰۶** **بیت** **۴۰۷** **بیت** **۴۰۸** **بیت** **۴۰۹** **بیت** **۴۱۰** **بیت**
ذوقه و ج **۴۱۱** **بیت** **۴۱۲** **بیت** **۴۱۳** **بیت** **۴۱۴** **بیت** **۴۱۵** **بیت** **۴۱۶** **بیت** **۴۱۷** **بیت** **۴۱۸** **بیت** **۴۱۹** **بیت** **۴۲۰** **بیت**
ذوقه و ج **۴۲۱** **بیت** **۴۲۲** **بیت** **۴۲۳** **بیت** **۴۲۴** **بیت** **۴۲۵** **بیت** **۴۲۶** **بیت** **۴۲۷** **بیت** **۴۲۸** **بیت** **۴۲۹** **بیت** **۴۳۰** **بیت**
ذوقه و ج **۴۳۱** **بیت** **۴۳۲** **بیت** **۴۳۳** **بیت** **۴۳۴** **بیت** **۴۳۵** **بیت** **۴۳۶** **بیت** **۴۳۷** **بیت** **۴۳۸** **بیت** **۴۳۹** **بیت** **۴۴۰** **بیت**
ذوقه و ج **۴۴۱** **بیت** **۴۴۲** **بیت** **۴۴۳** **بیت** **۴۴۴** **بیت** **۴۴۵** **بیت** **۴۴۶** **بیت** **۴۴۷** **بیت** **۴۴۸** **بیت** **۴۴۹** **بیت** **۴۵۰** **بیت**
ذوقه و ج **۴۵۱** **بیت** **۴۵۲** **بیت** **۴۵۳** **بیت** **۴۵۴** **بیت** **۴۵۵** **بیت** **۴۵۶** **بیت** **۴۵۷** **بیت** **۴۵۸** **بیت** **۴۵۹** **بیت** **۴۶۰** **بیت**
ذوقه و ج **۴۶۱** **بیت** **۴۶۲** **بیت** **۴۶۳** **بیت** **۴۶۴** **بیت** **۴۶۵** **بیت** **۴۶۶** **بیت** **۴۶۷** **بیت** **۴۶۸** **بیت** **۴۶۹** **بیت** **۴۷۰** **بیت**
ذوقه و ج **۴۷۱** **بیت** **۴۷۲** **بیت** **۴۷۳** **بیت** **۴۷۴** **بیت** **۴۷۵** **بیت** **۴۷۶** **بیت** **۴۷۷**

افرا از آنست ۱۳ هر در قون یعنی اگر مستعمل باشد در قون کونید هر دو مرتبه ۱۲ ما زحمت
 سعید ۱۵ حد ۶ مکان سه ساعده ۱۶ ظهور کوکب یعنی تحت الشعاع نباشد ۱۸ جمع نوز
 یعنی ستاره چند یکی متصل کرد که از اینها که در وقت باشد ۱۹ در نوز یعنی سیات
 دو کوکب که تصاف بوده باشد بنقل نور انصاف از آن تا زده کرد ۲۰ نقل نور یعنی کوکب متصل
 شود بکوکب دیگر یعنی از هر طرف تمام شده باشد یکی از آن دو کوکب ثالثی شوند و نوز اول
 بدین کوکب نقل کند ۲۱ درجه ثانیه سعید ۳۳ استیلا بر چیز مقدم و بهر هر یکی از اینها
 درین مرتبه هفت باشد از قوت انا اصناف قوتها ی قسم دوم جهل وجهی است ده
مطالع اثر علی مرتب ۱۱ قامت برای استقامت ۲ سرعت سیر یعنی سیرش زاده از سیر
 و سطر باشد ۳ حد سعید ۴ مثلث اولی ۵ صعود در فلک اوج ۶ صعود در فلک تدویر
 یعنی در فلک قسیم و چهارم باشد ازین دو فلک ۷ صعود در شعاع ۸ جود کوکب بکوکب
 دیگر ۹ بود کوکب مذکور در برج مذکور مؤنث در برج مؤنث ۱۰ برع از برج مؤنث
 هر یکی ازین اصناف در مرتبه شش باشد در قوت و هفده میان افرا وسط مرتب است
 یعنی بود کوکب در ده یا از هم دیگری ۲ ربع مقبل یعنی میان عاشر و طالع و نظیر او
 شمال ۳ نوات نوز در ماه ۵ زیادت قدر این هر دو وقتی باشد کوکب در فلک دوم
 و سیم باشد ۶ از اوقات نوز ماه وقتی بود که از شمس اول گذشت باشد و بر برج دوم نرسیده
 ۷ زیادت سیر یعنی سیرش در نوز بود ۸ زیادت عدد یعنی خاصر عدد کوکب در هر یک
 ۹ زیادت حساب یعنی قدر کوکب ناید بود بر وسط مرکز یا بر خاصر ۱۰ درجه سعادت ۱۱ درج
 نوره ۱۱ درجه مظهر نزل را فقط بحیثی است ۱۲ مثلث اقل سعید ۱۳ ربع مذکور که اول یعنی
 آن ربع که میان عاشر و طالع است و نظیر او ربع مؤنث مؤنث را یعنی آن ربع که میان طالع
 و ربع است و نظیر او ۱۴ وجه ۱۵ نمبر هر ۱۶ مثلث ثانی ۱۷ دوازده بهر و بهر هر یک
 ازین اصناف در مرتبه پنجاه است و هفده میان افرا وسط مرتب است ۱۸ بیت مایل بیت
 قوت ۱۹ بیت قوت یعنی قوت شمس در هاشمات و قوت ماه در ربع و قوت نزل در زمان
 و قوت شمس در ثانی و قوت مریخ در ثالث و قوت زهره در سابع و قوت عطارد در
 تا سع ۲۰ بیت مذکور مذکور و بیت مؤنث مؤنث را یعنی هر شان که عدد آن فرد باشد مذکور
 و اگر زوج باشد مؤنث ۲۱ بیت سعید ۲۲ مثلث ثانی سعید ۲۳ تصرف یعنی قوت صاحب بیت
 هر خداوند خان نهاره کوکب باشد و دلیل عاقبت او ۲۴ اعانت ۲۵ استعانت یعنی مشتری
 زهره را اعانت کند و از غیر استعانت خواهد و زهره ماه و زحل را معونت کند و مریخ
 اکتساب را معونت کند و از زحل استعانت خواهد و عطارد را معونت کند و سته
 استعانت خواهد این نسبت باعتبار شمس است یعنی رتبه بیت شرف معینه آن کوکب
 باشد که شرفش در زمان اوست ۲۶ بقوت ۲۷ مکانات بقوت ۲۸ حصار میان دو سعید ۲۹ بود
 کوکب روزی بر وقت الشعاع و کوکب شمس رتبه این قوت خاص از کتاب راست ۳۰ تا این
 کوکب از کتاب یعنی در نصف لیلی باشد از فلک ۱۵ درجه ۱۱۶ درجه ۱۲ هفتیم و
 بهر هر یکی ازین اصناف در مرتبه چهار است از قوت انا اصناف قوتها ی قسم سیم
 پانزده است **سحر** اثر علی مرتب ۱ و در سعید ۲ که بهر سعید ۳ یعنی عشرت سعید و
 بهر هر یکی ازین اصناف در مرتبه سه باشد از قوت و هفت **حقیق** اثر اوسط مرتب ۱ درجه

این اصناف در مرتبه شش باشد در قوت و هفده میان افرا وسط مرتب است
 یعنی بود کوکب در ده یا از هم دیگری ۲ ربع مقبل یعنی میان عاشر و طالع و نظیر او
 شمال ۳ نوات نوز در ماه ۵ زیادت قدر این هر دو وقتی باشد کوکب در فلک دوم
 و سیم باشد ۶ از اوقات نوز ماه وقتی بود که از شمس اول گذشت باشد و بر برج دوم نرسیده
 ۷ زیادت سیر یعنی سیرش در نوز بود ۸ زیادت عدد یعنی خاصر عدد کوکب در هر یک
 ۹ زیادت حساب یعنی قدر کوکب ناید بود بر وسط مرکز یا بر خاصر ۱۰ درجه سعادت ۱۱ درج
 نوره ۱۱ درجه مظهر نزل را فقط بحیثی است ۱۲ مثلث اقل سعید ۱۳ ربع مذکور که اول یعنی
 آن ربع که میان عاشر و طالع است و نظیر او ربع مؤنث مؤنث را یعنی آن ربع که میان طالع
 و ربع است و نظیر او ۱۴ وجه ۱۵ نمبر هر ۱۶ مثلث ثانی ۱۷ دوازده بهر و بهر هر یک
 ازین اصناف در مرتبه پنجاه است و هفده میان افرا وسط مرتب است ۱۸ بیت مایل بیت
 قوت ۱۹ بیت قوت یعنی قوت شمس در هاشمات و قوت ماه در ربع و قوت نزل در زمان
 و قوت شمس در ثانی و قوت مریخ در ثالث و قوت زهره در سابع و قوت عطارد در
 تا سع ۲۰ بیت مذکور مذکور و بیت مؤنث مؤنث را یعنی هر شان که عدد آن فرد باشد مذکور
 و اگر زوج باشد مؤنث ۲۱ بیت سعید ۲۲ مثلث ثانی سعید ۲۳ تصرف یعنی قوت صاحب بیت
 هر خداوند خان نهاره کوکب باشد و دلیل عاقبت او ۲۴ اعانت ۲۵ استعانت یعنی مشتری
 زهره را اعانت کند و از غیر استعانت خواهد و زهره ماه و زحل را معونت کند و مریخ
 اکتساب را معونت کند و از زحل استعانت خواهد و عطارد را معونت کند و سته
 استعانت خواهد این نسبت باعتبار شمس است یعنی رتبه بیت شرف معینه آن کوکب
 باشد که شرفش در زمان اوست ۲۶ بقوت ۲۷ مکانات بقوت ۲۸ حصار میان دو سعید ۲۹ بود
 کوکب روزی بر وقت الشعاع و کوکب شمس رتبه این قوت خاص از کتاب راست ۳۰ تا این
 کوکب از کتاب یعنی در نصف لیلی باشد از فلک ۱۵ درجه ۱۱۶ درجه ۱۲ هفتیم و
 بهر هر یکی ازین اصناف در مرتبه چهار است از قوت انا اصناف قوتها ی قسم سیم
 پانزده است

سعید ۱۵ درجه سعید ۳ هفتیم و سعید ۴ درجه مذکور مذکور مؤنث مؤنث را یعنی نصف طالع
 طالع ۵ برج موافق طالع ۷ برج موافق خلیج و بهر هر یک ازین اصناف در مرتبه
 باشد از قوت و پنج **حقیق** اثر اوسط مرتب ۱ نیم هر دو این خاص است از کتاب و در دیگر
 کوکب چنان باشد که بر مرتبه در نیم هر دو کتاب باشد و شب در نیم هر دو ۲ برج ثانی ۳ برج ثانی
 ۴ برج مستقیم طلوع ۵ کلا یث کتاب و ماه خاص و بهر هر یکی ازین اصناف در مرتبه
 یکی باشد از قوت انا اصناف ضعیفای قسم اول سیم و پنج است هفتین **عظیم** اثر اوسط مرتب
 ۱ و بال ۲ درجه هید ۳ اسحاق ۴ کسوف آفتاب ۵ خسوف ماه ۶ کسوف کوکب ۷ کسوف کوکب
 یعنی و بهر هر یک ازین اصناف در مرتبه سه باشد از ضعف و شش **عظیم** اثر اوسط مرتب
 ۱ برج هید ۲ رجعت تحت الشعاع ۳ طریق حیرت برین و خاص ۴ غلط طالع یعنی غلط
 شیب فلک شمس باشد ۵ جزو مقدم و در ترجیح او و بهر هر یکی ازین اصناف در مرتبه هفت
 باشد از ضعف و بیت و دو **عظیم** اثر اوسط مرتب ۱ تعویب علمای را و تشریح سطر ۲
 از منظر ۳ استقبال فلک یعنی رجه هفتم ۴ درجه ربع ۵ بیت ثامن ۶ نقطه حقیض اوج
 ۷ نقطه حقیض تدویر ۸ دوا لیسار یعنی بوده کوکب در ربع و مطرح شعاع ۹
 تر یعنی شیب زمین ۱۰ انکار ۱۱ بیت ادا یعنی زایل باشد ۱۲ کذ شمس در نیم زمین ۱۳
 نماز بیت خنوس بنظر خدا و ت ۱۴ قطع نوز ۱۵ جمع نوز ۱۶ تکلف ۱۷ عراض ۱۸ عقد
 جزیره ذنب یعنی نوزین لخاص ۱۹ حسرت آفتاب طلوع خنوس یعنی نوز و تحسرت ما بظن
 خنوس بعد از ۱۹ حد خنوس ۲۰ حرم یعنی حرم نزل یعنی بیت و حرم مشتری بظن
 و حرم آفتاب و عطارد زهره و زهره را حرم نیست و ضعیف و مزین سید یکتا ۲۱ درجه
 ثانی یعنی ۲۲ درجه سیم طالع و بهر هر یکی ازین اصناف در مرتبه هفت باشد از ضعف
انا اصناف ضعیفای قسم دوم سیم و دو است نه میان افرا وسط مرتب است ۱۱ قامت برای
 رجعت ۱۲ بطوی سیر یعنی ۱۳ هیدوط در فلک اوج ۱۴ هیدوط در فلک تدویر ۱۵ هیدوط
 جزب ۱۶ بود کوکب شیب زمین ۱۷ برج مذکور مؤنث لا و برج مؤنث مذکور را ۱۸ مثلث
 اولی یعنی ۱۹ غریب در مکان یعنی در آن برج او را هیچ حقیقی نباشد از قوت و ضعف
 چون آفتاب در سنبل و بهر هر یکی ازین اصناف در مرتبه شش باشد از ضعف و سیزده میان
افرا وسط مرتب ۱ ربع مدبران از طالع است از ربع و نظیر او از سابع تا هاشم ۲ عرض جزیه
 ۳ نقصان نوز ۴ نقصان قدر و این هر دو وقتی بود کوکب در فلک اول و چهارم باشد و
 نقصان نور ماه وقتی بود که میان ربع دوم و اول شمس باشد ۵ نقصان عدد یعنی خاصه
 معدل بیشتر از قوت و ربع باشد ۶ نقصان سیر یعنی سیر در زمان نقص باشد ۷ نقصان حساب یعنی
 تعدیل ثانی کوکب ناقص بود از مرکز یا از وسط ۸ درجه سیر ۹ مثلث خنوس ۱۰ ربع مذکور مؤنث لا
 و ربع مؤنث مذکور را ۱۱ خلاص یعنی بوده کوکب تمامی بر روز لیلی شیب زمین و عکس
 ۱۲ و حنت سیر ۱۳ مخطا و سیر و بهر هر یک ازین اصناف در مرتبه پنج است از ضعف و ده میان
افرا وسط مرتب ۱ بیت زایل فرما ۲ بیت سحر ۳ بیت یعنی یعنی نظر بیت قوت ۴ بیت مذکور
 مؤنث لا و بیت مؤنث مذکور را ۵ بیت خنوس ۶ ضعف خدا اول خدا ۷ ماکور یعنی بوده کوکب
 نمازی در خانه کوکب لیلی و عکس ۸ حصار میان دو خنوس ۹ عقد جزیره یعنی و اول میان سیر
 از آفتاب یعنی در نیمه روزی از فلک و بهر هر یکی ازین اصناف در مرتبه چهار است از ضعف

اصناف اوسط مرتب

باشد و بکس **تفصیل کلایل رطوبت** از کواکب اشعر زهره و قمر و مشتری و عطارد هر کواکه که با
ایشان بود در برج آبه و بادی باشد در حدود و منازل رطب یا رطوبت نیز مزاج او غلبه
باشد بحسب مواضع که اسباب رطوبت اند چون بطن سینه و هیضه در فلک و شکم و ریه و سینه و
بیت حوت و این حالات مزاج جمیع کواکب را رطوبت مایل گردانند از مواضع بر وجه مذکور
خاصه خلفه آبه و حدود زهره و مشتری و منازل رطب و برون قمر در مرکز اول بعد از اجتماع
بودن عطارد در خلفه آبه خاصه که دروی بطنی و راجع کرد و برون کواکب مذکور در مواضع
خاصه خارج کواکه که از اشک زهره و مشتری و عطارد مایل باشد و برون عطارد ناله
ازین برجه صاحب طواع کواکب مذکور باشد و صاحب طالعها و مذکور متعلق باشند
بکواکب مذکور و تکلیف از مواضع مذکور و بطور سیر و عرض جزئی و علی بن شری رحمت و
هر کواکه که کواکب برین حالها باشند و اولان رطوبت باشد چون زمستان و بهار و بعضی
از بیت و یک در برج عقرب که بنده تا بیت و یکم در برج قوس مکان نیز قابل باشد مانند سینه
و مواضعی که بر روی آن رطوبت مستولی باشد و ما فی قری باشد هر آینه حکم شاید که
وقتی که در لای این معنی مترادف واقع شوند **تفصیل کلایل پوست کواکب**
بر طبقه ایشان خشکی غالب بود چون تخم و اقسام و عطارد متصل باشد ایشان با
در مواضع یا بیسه باشد چون خلفه آتی و خلفه و حدود و منازل یا بیسه و اتصال کواکب
ازین مواضع خاصه صاحب طواع ناله باشد یا ناطل بها جان این حالها با طالع مذکور
یکی ازین برجه باشد و کواکب که در لای رطوبت اند درین مواضع باشند و کواکب که در لای اند
بیست در مواضع باشند که در لایند بر رطوبت و کثرت کثت عطارد در برج یا بیسه
و حدود در فلک و هیضه در شکم و حدود در جنوب و سرعت سیر و طبع روری بیت
برج مذکور چون کواکب برین حال باشند در موسم خشکی مانند تابستان و خزان و مشتری
که قابلیت خشکی دارند چون بادیه و خشک و گرم و سیرها و ما فی باشد هر آینه و لای خشکی
باشد شاید حکم کردن این چیز را لایند بر انفراد بعد ازین شرطی ترکیب **انفیرات**
هوا بیانه کیم چون صاحب یکی از طواع ناله از کواکب باران باشد و در برجه باران یعنی
خلفه آبه و ساق و دوج یکی سیرست و دیگری معصر متصل بکوی که از کواکب باران بود
دلیل کند بر بیاری بارندگی خاصه در اول فصل کواکب مایل باشد بارندگی عام بود چنانکه
اکثر مواضع را شامل **کواکب زهره** بود بارندگی بود سخت نافع بود و زمزم تا تاریکی اگر عطارد بود
باران اندک و نیم باد و خفت هوا باشد **اشکال عطارد** در از زهره بیرون در تقیه هوا
سبب زیان حاضر **هرگاه** سیرش صلیبی بود مدتی بارندگی و تاریکی بود در هوا حاضر و در
و در در برج آبه که ماه ازینکی زهره یا مرغ منصرف شود و بدینگری بیست و دلیل هم باران
باشد اگر مشتری با عطارد منصرف شود و بدینگری بیست و دلیل با وجود از زمین یا محل
منصرف شود و بدینگری متصل گردد و لیل که در وقت و اشکلی و سستی هوا باشد از زمین یا محل
بیست و دلیل سرما و هم در ف باشد **واهل روم** را تا سیست باشد در تقیه هوا و **کریه**
هوا باشد مانند اوقات انداز چار و تقیه در هوا چنان حاضر بود و اول محل از نقطه
اجتماع باشد بعد از آن بر بعد **هوا زهره** در برج از وی که سبب ظهور ماه بود از زیر شعاع
انتساب پس **در برج پس** **تفصیل کلایل رطوبت** **تفصیل کلایل رطوبت** **تفصیل کلایل رطوبت**
۳۵ ۳۰ ۲۵ ۱۸ ۱۶ ۲۰ ۲۵ ۳۰

کلایل رطوبت

کلایل رطوبت

کلایل رطوبت

۳۵ ۳۰ ۲۵ ۱۸ ۱۶ ۲۰ ۲۵ ۳۰

تفصیل کلایل رطوبت از کواکب اشعر زهره و قمر و مشتری و عطارد هر کواکه که با
ایشان بود در برج آبه و بادی باشد در حدود و منازل رطب یا رطوبت نیز مزاج او غلبه
باشد بحسب مواضع که اسباب رطوبت اند چون بطن سینه و هیضه در فلک و شکم و ریه و سینه و
بیت حوت و این حالات مزاج جمیع کواکب را رطوبت مایل گردانند از مواضع بر وجه مذکور
خاصه خلفه آبه و حدود زهره و مشتری و منازل رطب و برون قمر در مرکز اول بعد از اجتماع
بودن عطارد در خلفه آبه خاصه که دروی بطنی و راجع کرد و برون کواکب مذکور در مواضع
خاصه خارج کواکه که از اشک زهره و مشتری و عطارد مایل باشد و برون عطارد ناله
ازین برجه صاحب طواع کواکب مذکور باشد و صاحب طالعها و مذکور متعلق باشند
بکواکب مذکور و تکلیف از مواضع مذکور و بطور سیر و عرض جزئی و علی بن شری رحمت و
هر کواکه که کواکب برین حالها باشند و اولان رطوبت باشد چون زمستان و بهار و بعضی
از بیت و یک در برج عقرب که بنده تا بیت و یکم در برج قوس مکان نیز قابل باشد مانند سینه
و مواضعی که بر روی آن رطوبت مستولی باشد و ما فی قری باشد هر آینه حکم شاید که
وقتی که در لای این معنی مترادف واقع شوند **تفصیل کلایل پوست کواکب**
بر طبقه ایشان خشکی غالب بود چون تخم و اقسام و عطارد متصل باشد ایشان با
در مواضع یا بیسه باشد چون خلفه آتی و خلفه و حدود و منازل یا بیسه و اتصال کواکب
ازین مواضع خاصه صاحب طواع ناله باشد یا ناطل بها جان این حالها با طالع مذکور
یکی ازین برجه باشد و کواکب که در لای رطوبت اند درین مواضع باشند و کواکب که در لای اند
بیست در مواضع باشند که در لایند بر رطوبت و کثرت کثت عطارد در برج یا بیسه
و حدود در فلک و هیضه در شکم و حدود در جنوب و سرعت سیر و طبع روری بیت
برج مذکور چون کواکب برین حال باشند در موسم خشکی مانند تابستان و خزان و مشتری
که قابلیت خشکی دارند چون بادیه و خشک و گرم و سیرها و ما فی باشد هر آینه و لای خشکی
باشد شاید حکم کردن این چیز را لایند بر انفراد بعد ازین شرطی ترکیب **انفیرات**
هوا بیانه کیم چون صاحب یکی از طواع ناله از کواکب باران باشد و در برجه باران یعنی
خلفه آبه و ساق و دوج یکی سیرست و دیگری معصر متصل بکوی که از کواکب باران بود
دلیل کند بر بیاری بارندگی خاصه در اول فصل کواکب مایل باشد بارندگی عام بود چنانکه
اکثر مواضع را شامل **کواکب زهره** بود بارندگی بود سخت نافع بود و زمزم تا تاریکی اگر عطارد بود
باران اندک و نیم باد و خفت هوا باشد **اشکال عطارد** در از زهره بیرون در تقیه هوا
سبب زیان حاضر **هرگاه** سیرش صلیبی بود مدتی بارندگی و تاریکی بود در هوا حاضر و در
و در در برج آبه که ماه ازینکی زهره یا مرغ منصرف شود و بدینگری بیست و دلیل هم باران
باشد اگر مشتری با عطارد منصرف شود و بدینگری بیست و دلیل با وجود از زمین یا محل
منصرف شود و بدینگری متصل گردد و لیل که در وقت و اشکلی و سستی هوا باشد از زمین یا محل
بیست و دلیل سرما و هم در ف باشد **واهل روم** را تا سیست باشد در تقیه هوا و **کریه**
هوا باشد مانند اوقات انداز چار و تقیه در هوا چنان حاضر بود و اول محل از نقطه
اجتماع باشد بعد از آن بر بعد **هوا زهره** در برج از وی که سبب ظهور ماه بود از زیر شعاع
انتساب پس **در برج پس** **تفصیل کلایل رطوبت** **تفصیل کلایل رطوبت** **تفصیل کلایل رطوبت**
۳۵ ۳۰ ۲۵ ۱۸ ۱۶ ۲۰ ۲۵ ۳۰

تفصیل کلایل رطوبت از کواکب اشعر زهره و قمر و مشتری و عطارد هر کواکه که با
ایشان بود در برج آبه و بادی باشد در حدود و منازل رطب یا رطوبت نیز مزاج او غلبه
باشد بحسب مواضع که اسباب رطوبت اند چون بطن سینه و هیضه در فلک و شکم و ریه و سینه و
بیت حوت و این حالات مزاج جمیع کواکب را رطوبت مایل گردانند از مواضع بر وجه مذکور
خاصه خلفه آبه و حدود زهره و مشتری و منازل رطب و برون قمر در مرکز اول بعد از اجتماع
بودن عطارد در خلفه آبه خاصه که دروی بطنی و راجع کرد و برون کواکب مذکور در مواضع
خاصه خارج کواکه که از اشک زهره و مشتری و عطارد مایل باشد و برون عطارد ناله
ازین برجه صاحب طواع کواکب مذکور باشد و صاحب طالعها و مذکور متعلق باشند
بکواکب مذکور و تکلیف از مواضع مذکور و بطور سیر و عرض جزئی و علی بن شری رحمت و
هر کواکه که کواکب برین حالها باشند و اولان رطوبت باشد چون زمستان و بهار و بعضی
از بیت و یک در برج عقرب که بنده تا بیت و یکم در برج قوس مکان نیز قابل باشد مانند سینه
و مواضعی که بر روی آن رطوبت مستولی باشد و ما فی قری باشد هر آینه حکم شاید که
وقتی که در لای این معنی مترادف واقع شوند **تفصیل کلایل پوست کواکب**
بر طبقه ایشان خشکی غالب بود چون تخم و اقسام و عطارد متصل باشد ایشان با
در مواضع یا بیسه باشد چون خلفه آتی و خلفه و حدود و منازل یا بیسه و اتصال کواکب
ازین مواضع خاصه صاحب طواع ناله باشد یا ناطل بها جان این حالها با طالع مذکور
یکی ازین برجه باشد و کواکب که در لای رطوبت اند درین مواضع باشند و کواکب که در لای اند
بیست در مواضع باشند که در لایند بر رطوبت و کثرت کثت عطارد در برج یا بیسه
و حدود در فلک و هیضه در شکم و حدود در جنوب و سرعت سیر و طبع روری بیت
برج مذکور چون کواکب برین حال باشند در موسم خشکی مانند تابستان و خزان و مشتری
که قابلیت خشکی دارند چون بادیه و خشک و گرم و سیرها و ما فی باشد هر آینه و لای خشکی
باشد شاید حکم کردن این چیز را لایند بر انفراد بعد ازین شرطی ترکیب **انفیرات**
هوا بیانه کیم چون صاحب یکی از طواع ناله از کواکب باران باشد و در برجه باران یعنی
خلفه آبه و ساق و دوج یکی سیرست و دیگری معصر متصل بکوی که از کواکب باران بود
دلیل کند بر بیاری بارندگی خاصه در اول فصل کواکب مایل باشد بارندگی عام بود چنانکه
اکثر مواضع را شامل **کواکب زهره** بود بارندگی بود سخت نافع بود و زمزم تا تاریکی اگر عطارد بود
باران اندک و نیم باد و خفت هوا باشد **اشکال عطارد** در از زهره بیرون در تقیه هوا
سبب زیان حاضر **هرگاه** سیرش صلیبی بود مدتی بارندگی و تاریکی بود در هوا حاضر و در
و در در برج آبه که ماه ازینکی زهره یا مرغ منصرف شود و بدینگری بیست و دلیل هم باران
باشد اگر مشتری با عطارد منصرف شود و بدینگری بیست و دلیل با وجود از زمین یا محل
منصرف شود و بدینگری متصل گردد و لیل که در وقت و اشکلی و سستی هوا باشد از زمین یا محل
بیست و دلیل سرما و هم در ف باشد **واهل روم** را تا سیست باشد در تقیه هوا و **کریه**
هوا باشد مانند اوقات انداز چار و تقیه در هوا چنان حاضر بود و اول محل از نقطه
اجتماع باشد بعد از آن بر بعد **هوا زهره** در برج از وی که سبب ظهور ماه بود از زیر شعاع
انتساب پس **در برج پس** **تفصیل کلایل رطوبت** **تفصیل کلایل رطوبت** **تفصیل کلایل رطوبت**
۳۵ ۳۰ ۲۵ ۱۸ ۱۶ ۲۰ ۲۵ ۳۰

۳۵ ۳۰ ۲۵ ۱۸ ۱۶ ۲۰ ۲۵ ۳۰

بادها و خراب کننده و زود سردی که بر رخ بود بادها سخت و زود گرمی که بر رخ بادها
 بود بادها معتدل و زود باران نافع آید که از هوس باشد بادها خورش و زود و نرم و معتدل
 بادها خنکی و غناک و قریب است و اگر عطار بود باد قوی بود که بر رخ نواز باشد
 باشد بعد و بر وقت و تندی بادها باشد و جهت باد جهت عرض کوب بود **بودن** زحل بود
 خنک و در شش اشک از کرم کند و مرخ بفرزاید و در شش بطنی در سر با بفرزاید و بیخ
 کم کند و در هوس هوس را ترسازد و مرخ خشک کند و در آید هوس را سرد سازد و مرخ کم کند
حلول زحل در بروج بادی و آید سرما و جلید و خیار و برهه غلیظ مظلم حاد کند **از**
 حلول زحل در بروج خاکی و آید از سرخ بادها گرم و مرخ معتدل پیدا بد از
 حلول زحل در بروج آبی و آید از سرخ بادها سرد و سخت و بادها و بر بادها
 شود **اشته** زحل از بروج خاکی و آید سرما و جلید باشد در مرخ **مشاک** کجا
 طالع اجتماع و استقبال بخند و نه سابع اما زجت ایشان بقلع با بیخ دلیل بارندگاست
 طالع کرمان قابل باشد هرگاه که وقت خنک تر زاید باشد در سر و صاعد و با بیخ یعنی
 در مرکز دوم و چهارم باشد و او میان طالع و عاشر در سر و کفر نظر او باشد دلیل بسیار
 آید بود در آن سبب با فصل یا اگر بر صند این بود دلیل نقاش آید **هز** یا **کرم** مرخ سخت
 طالع باشد و در دم یا میان طالع و عاشر در سر آید و کرمی از کوبک با آن عود فخر
 کند بوسیله دلیل بود بر افرط آید **سخت** از کرم مرخ بر صفت باشد و هاید در غلط
و اگر کرمی از سجدین با قمر بر صفت باشد همین اثر پیدا آید اما کرمی را باشد **انها** ما **هز**
 و عطار در بروج از ثلثت خاص از بروج آید دلیل است بر باران و در بروج قوی تر آنکه قهر
 و عطار در بروج با در صدم مرخ از زحل باشد **بودن** قریب عطار در صدد و زحل سر آید
مقابله ماه با آفتاب یا زحل دلیل بارندگ است خاص صفت خنک یا آفتاب بر آن بار
 بیست و یک در صدم عترب و ماه متصل باشد سبکی از سلسله دلیل کثرت باران باشد در آن سال
و اگر بروج با هم در بروج باران باشد و از آفتاب مشرق یا با ماه در اول سال پیش باشد **و اگر**
 مغرب باشد در آخر سال پیش باشد **و اگر** یکی مغرب باشد و دیگری مشرق و در دور
 بر سه ماه آید هر دو از اول سال هم در آخر سال باران باشد اما کم و ضعیف خاص که متصل باشد
 بمره و با یکی النهار و **دلیل** از بروج بادی است و مشرق و عطار در اقصایین و کرمی که بر
 بدات و طره بقلع متا صرا از بر سه ماه بادی را هدی که در صدد نزد باشد یا در صدد کوبک و مرخ
 با ایشان بروج و صاعقه و بادها و تند باشد خاص در وقتش **و اگر** زحل باشد بادها و خنک
 و زود سرد **و اگر** **ماه** و **مترس** و **قزح** و **قزح** و **قزح** خنیم حاله آن دارد باشد کرمی که ماه و
 آفتاب پیدا آید و گاه باشد که بزرگ ستارگان بزرگ نیز پیدا آید و از این معنی خرس
 خوانند و آن در اکثر اوقات دلیل بارندگ است **اگر** خنیم آفتاب زنگار رنگ باشد با لوش چمن
 زود و شجاع آفتاب کشیده باشد دلیل بادها سخت بود **و در** صدم ماه نظر کند **اگر** غلیظ
 و کشید کرده ها را اهل شود و ماه از نظر نمای کرد و در عتبان بزیروی باران قوی بار
و اگر آفتاب جانب آن باطل بود و بجم اسحاق پیدا آید بر عتبان آن بادی حکم چیده **و اگر** خنای
 مستحکم کرد و صحر بود چند روزی **اما** قوس و قزح که از آن گمان رسم نیز گویند و قزح و یوست
 که گمان بود اضا ق کنند فان عکس شعاع نیری باشد که بر هوائ تر و لطیف افتد و همیشه

بر عکس جانب نیر بود اگر پیش از باران پیدا آید بارندگی کند **و اگر** این از باران ظاهر شود دلیل کتاب
 هوس بود **و بیشتر** از مرکز از بر سه ماه روز کوبک **اگر** صافی و در قشاع بود دلیل صحر است **و اگر** پیش
 بود یا چنان غایب که حرکتی کند و سبب قزح هر باد باشد دلیل باد است **اگر** سیاه نماید آید
 تیره باران آید **اگر** کوبک با از انحراف بزرگتر از آن نماید که هستند با جمد **و بوقت** فرو شدن
 آفتاب و بلبله **و اگر** در هوس بادها و سوسخ پیدا آید طولانی هم با جمد **اما** تیره
 خنیم آن ستارگان باشد که شب فلک قمر پیدا آید **اگر** آفتاب کرمی که در روز و نایب بد شونه نماید
 شبها بخوانند و بعضی که قنای بود هر یک یک یک پیدا آید باشد مانند حرضی یا سرعه یا
 کسوی یا دم و دیگر انواع و نام هر یک مناسب آن شکل باشد **اگر** از این جمله در وقت
 خنیم و مؤثر اند **یک** اگر شعاع او عجب آسمان بود از آن دو ز با بر خراشند یعنی کوبک
و دیگر اگر شعاع او بر سر زمین بود و از او زود خنیم خراشند یعنی دم **و اگر** این هر دو
 رفتند و خراب و محقق و قتل و فساد اعظم و شراف و تاراج و بیماری های و خشکی بها
 و زلزله و فساد نباتات و احتراق هوا وضع و انواع خنیم آید و سخن باشد **و وقت** ملکات
 آن بر سر نمود که آن جسم در وی پیدا آید **و این** عکلی بر سمت سر ایشان باشد **و هر** کس
 که ایشان زاید است از آن کابریج عکس کنند **و اگر** اینها دلیل خنیم شده دیده است
 در سینه ثلاث و ثلثا غریبه بود توبت ظاهر بیست آلاس دوم امیر بقدر کوبک
 جانب برود و ایددم با ایندی را کوبک و زانجین کرد و قتل و خرابی و اسیر بسیار فرمود
 و قریب ده سال در مملکت بعد از آنه غلب و قتل میان او و فرزند آن تا عاقبت بر یکی
 قتل گرفت **و در** سبب این علامت ماده دخانی است و ماده دخانی سبب بیست هدا
 و بیست هدا سبب خشکی مزاجها و خشکی مزاجها سبب غلبه خشم بر طمعه است
 امراض در بدنها و قتل آنها **و در** سبب قتل و اشوب و استتلاهی امراض سبب
 هلاک و فساد خلق و نقصان ایما سبب نباتات و محقق **اگر** خشکی بگریز آید
 روز نایب پیدا کرد در آن ناحیه کوبک آید **و اگر** خشکی فرود رود و قتل پیدا شود **باید**
دلیل اسعار از غلظت و رخصت و احوال بیضا عاتق و کوبکی احوال هر یک از کوبک است
 و مستوی در صورت طالعها و قریب صاحب شرف و مواضع این پنج کوبک و خنیم انداخت
 هر یکی نگیند و همان جهت عطار در اینها چه از مقوی مزاجهاست و مواضع سهام و صحاب
 بیوت و خراف و مواضع ایشان و نظیر نمود و خنیم بد ایشان **هر** گاه که این کوبک
 سال باشند خاص در وقت قمری ذاتی دلیل بر عزت و رواج آن جنس شاهی باشد که ایشان
 معنوی بود **بودن** دلیل در داد تا و او را در وی قویق ذاتی نباشد بیرون خانه و شرف
 و غیرها دلیل فراوان آن شاع باشد اما عزیز و کرم **و اگر** در وی شلا مضعفی باشد
 آن شاع خوار روی اعتبار بود و خلاق بدان کس اتفاتی کند حکم حیا آید در مایل
 میان حال باشد و در ظاهر با وقت خاص ساقط و به اعتبار **و خنیم** از قوت و ضعف
 توان داشت **اما** **اگر** کوبک صاعد باشد در فلک اوچ یا تدویر هیچین در عرض و زاید
 در سر مرخ آن شاهها روز بروز زاید کرد **و اگر** باطل با راجع و بیطی باشد روز بروز
 شتاق کند **و هر** بر یکی که مسعود و قوی حال بود آن جنس شاع کوبک و مشوب بود
 عنایت یابد و بر عکس در قوا بین بروج کوبک شاعها کرم اول ایشان از معتد

دلیل اسعار

هر کس

سبب

دلیل اسعار

دلیل اسعار

الحق

جزو قران درج دوم معبود در اصل وضع و ساخته شده قوی حاکم و صاحب دور سعادت
 نیک حاکم خاصه موافق دوم طالع فرج باشد دلیل بسیاری دخل و کسب مردم باشد
 و فراتر از این و وقوع معاملات و تخیر و رواج بازارها و معاونت مردم با یکدیگر و
 سلامتی احوال حلالین و رسیدن غایبان و گزینش دلیل به حال باشند حال بر صند
 بود **چون** آنها در نماز و معبود و ساخته شده صاحب دور نیکالی باشد دلیل سالک
 باشد منان برادران و خویشان و کثرت فرزند و متولد و متولد بر وفق خاطر و حسن اعتقاد و خلاق
 و خیار تنها با نفع و میل مردم خیرات و طاعات مایل باشند تحصیل علوم و رونق
 ارباب الهی و علم و کاردانها باشد حکم بر یکس بر میان خویش و پیوند خصوصیت
 و اتفاقا لای اختیار و خیار تنها به نفع خاصه که در اصل نین بد حال بوده باشد **لاکرون**
 آنها چهارم رسد و دلایل که در معبود و معبود در اصل با نفع دلیل بسیاری
 عارت و زراعت باشد و سلاطین بنایان و کثرت ارتفاعات و سودی مردم در میان
 و مسکن و بارانها و کاردانها باشد در اصل با نفع دلیل خرابی مواضع بود و فساد
 ارتفاعات مردم بسیار جلای و وطن کنند و ارتفاعات و اجزای هر نفس و نفس کنند
لاکرون آنها پنجم رسد و دلایل قوی حاکم دلیل بسیاری تولد و ناسل بود و کثرت
 مثل و رسیدن اخبار نیک و تردید و صلح و صلح و صلح و صلح و کثرت
 سودها و شاد و کاردانها باشد حکم بر یکس بر میان خویش و پیوند خصوصیت
 دلیل سخت خلاق بود و علاج پذیردن بهارانه و بسیاری بیع و شراری برده و چها ریا
 و بیرون آمدن خلاق از غم و کاردانها باشد حکم بر یکس بر میان خویش و پیوند خصوصیت
 و دلایل نیک و نیک بسیاری نفع بود بر صفا و رغبت و موافقت میان از رواج و شرکاء
 تمام رسد و وصل میان خصمان و رسیدن خلاق بقاصد خویش **لاکرون** دلیل ضعیف باشد حال بر صند
 این باشد و **لاکرون** برین قیاس باید کرد و برین قیاس **لاکرون** در اصل
 ملته است بر حسب طبیعت آن ملته احکام باید کرد و **لاکرون** اگر هوا بود در حالت
 سعادت با دهای خوش و زرد و سیوها بسیار بود و بیاملان صحت باشد و مردم
 مرفه **لاکرون** و فارغ آلب کزن زنده **لاکرون** باشد حکم بر یکس بر میان خویش و پیوند خصوصیت
 همین قیاس باید کرد **لاکرون** که در جزو قران یا طالع قران خوف کلی یا کسوف
 واقع شود یا یکی از آن در طالع خوف و کسوف است با دران جایها قران خیریت
 شود و یکی از آن در بعضی مذنب رسد ملوک و سلاطین را سکر و هات رسد و
 از باب آن دولت و رنج خاطر کردن و مردم را زحمت رسد از هر نوع **لاکرون** بر
 قران در هر بر یکی که بر یکس بوده باشد چنانچه آنها **لاکرون** رسد دلیل از یاد قوت و
 رفعت ملوک دولت خود و از آن آگاه بود که کران و حکم تمامه همین است
لاکرون الغیب بود و او معبود دلیل اصابت تدابیر هر چه می باشد و در تدبیر خطا
 محمد و اوصاف بود بر حکم **لاکرون** خویش بود اظهار ظلم و ستم باشد و در تدبیر خطا
 کنند و در ایضا خلاف واقع شود **بیان احکام خوف و کسوف**
 بعضی بر آنست که خوف و کسوف تحت الارض را اثری نیست و زعم ایشان که اثر
 ایشان بواسطه انقطاع نور ایشان است از زمین یعنی هر جا که ایشان را نبینند
احکام خوف و کسوف

نشان بکنند و این مذهب انکساف است که حکومند شعاع کوکب تابع اوست و خطا از
 اینها کرده اند و این مذهب فاسد است و خطای صریح چه شعاع و در سیات و نشانیات
 برین هرگز قطع کنند بلکه برین در عطا که خدا هات هر که را ایشان اخطا
 نشان بر باشند و حرم ایشان با نفاق و جهود تابع و تابع است پس چگونه شعاع
 کوکب تابع حرم او باشد ازین جهت معلوم شد که ایشان بذات مشرفند چنانکه
 اگر کسوفی در طالع شخصی واقع شود یا در خانه از خانه طالع نشین انکساف
 بعد اول آن خانه حضرت رسد **لاکرون** در هر یکی که واقع شود و منوبات آن برج
 اقت رسد خزان این معنی شیب زمین باشد و خواه بالا یا زمین اما انکساف
 الارض بود تا زمین آن ظاهر تر و خفیه تر باشد **لاکرون** در هر یک که واقع شود
 باز بهر آنکه در زمین دیگر باشد اثر او در اینها نبیند بیشتر باشد **لاکرون**
مقدم در معرفت احکام محتاج می شوم در شناختن قاعده و قابل و کیفیت و
 کسوف و مکان و وقتان و تعظیم زمانه **لاکرون** کوکب بود که در طالع وسط کسوف و
 خوف متبر بود یا مستولی یا کسوف یا خوف یا تا آنکه جزو مذکور بود در
 طلوع او اتفاق افتد یا آن درجه برابر نصف آنها رسد و اشر ثواب زیاد
 از اشر علوی باشد و اثر علوی زیاد در آن سفلی و فعل مضم قوی تر بود از فعل
 سرع و تا عمل را مدبر بخوانند و اگر مدبر پیش از یکی باشد انکساف قوی تر باشد از
 مقدم دارند و دیگر آنرا شریک او سازند چنانکه در معرفت مستولی گفته شد
و کیفیت فعل از شعاع مدبر دارند مانند آنکه اگر کسوف بر محل باشد خلاق بر
 رسد از کثرت و تنگی و خوف و زحمت استیلا باشد و علم رسد و خاندانها
 خراب برآمدند آید و بد کشتن هوا و سرما و تاریکی و دم از ارضان و در وقت در
 کوه یا یا سبب ذرع و زراعت و اهالی بخاری و ظاهر شدن افعال و خطای طلب
 زحل بد حال باشد **لاکرون** که در وقت مدبر باشد حضرت کمتر رسد و خلاق طلب
 معاش کند و بسیاری امر معدوم و وقوع دعا و شرعی و رفتن مردم
 بدار انقضا و تنگی کار احتساب و بسیاری جدل میان علما و مفسد و منافق درین
 و مذهب و قویه فساد و جستن با دها و اندوه اغنا و معارف و کسب دزد و دوا
لاکرون در هر یک که در طالع است و خصوصیتها است و در نیک و مفیدان غلب کنند و شر
 انشها در هوا و خشکی و اسقاط طهر و جسته باوسوم و اذیت حیوانات و مشاغل
 خلاق از آنکان **لاکرون** که در طالع است و خصوصیتها است و در نیک و مفیدان غلب کنند و شر
 و عامل شوند مردم و فساد و فحش و طلب شهوت و ناسازگاری ازواج و بیع و شر
 بوده و عطلات و ملبوسات **لاکرون** که در طالع است و خصوصیتها است و در نیک و مفیدان غلب کنند و شر
 بسیار گویند و کاهها و رنویسند و با دها و مضطرب حمد و ذوق و جمل بسیار
 کنند و متعبدان و منافقان ظهور کنند و آهت و خضانت واقع شود و کذب و غیبه
 و زنا انصافی خلاق **لاکرون** که در طالع است و خصوصیتها است و در نیک و مفیدان غلب کنند و شر
لاکرون که در طالع است و خصوصیتها است و در نیک و مفیدان غلب کنند و شر

بروز
یا انکار سالک

ناخبر

و انهای

نشان

مدبر باشد اشوب و قشوقش با کبر و انواع شر و خرافه و کورای و ظلم و ستم
و تنگی و شدة بد آید و اگر یکی سعد باشد و یکی خصم ظلم و عدل و آسود و اشوب
و تنگی و قتل و خونریزی و شر با هم آمیخته بود و در او مدون کار اضطراب بد آید
و حالها در مردم دیگر کور شود و در حدیث و کتب و کتاب از کسوف بزرگ آید
کوکب که متصل شود نه بعد لولای آن کوکب آفت رسد اما از آن مضررت رسد
بلوک و سلاطین و فرمایان و دهان و اعظم و اما سجد و آنچه مشرب با کتاب است
و خوف بذات حضرت رسد بخلفا و وزراء و خزان و زمان حاصله و اطفا کت
اغشا و آن چیزی بگرماء دلیل او بود خاضر که مذبری نباشد از صخره ها نشسته مضررت از
مخرج آن نیز ظاهر شود و بیکر که کسوفی تمام باشد خاضر در برج آفتی و مرغ و عطار
ناظر با از قنای خیم ظاهر شود آن دلیل شری عظم و فساد جسم باشد خاضر وقت
که روزگار مستعد گشته باشد چو وقت قران غلویین یا تخمین یا تخمین و مقام را نشان
ناپوت تغیر دولتی پس قلهای عظیم آید و پادشاهان از آفت و نکبت و رسد و حمله که
کرد و غارت نماید آید و پس بها قائم کرد و خط و ظلم قوت کبر و آنچه هم شود
و خلاف آن آفته حال و پراکنده شوند نفوذ با الله اما قابل این حضرت رسد لولای
برج کسوف و خوف و برج مذبر و طالع وسط هر یک بود خاصه که از این نشانه
باشند و آن صورتی از صورت های شمائی با جزئی که یکی از ثوابت مذبر باشد پیش ط
مذکور یعنی در کسوف باخوف موافق در جری طالع با در بر می آید و باشد مثلا
اگر در محل واقع شود فساد حیوانات است شگفتا باشد و آنچه از مردم و معدن و
و نبات و غیرها آید منسوب بود و پیرانها در سر و روی حیوان و درین و حصص و خزین
دماغها و انصاف چشمها و باقی بر وجه بزین تاسوس و دیگر که صورتها را خاصیت است
علی حده چنانکه آن کوکب باشد برایش از کوکب صورتی بود بزرگی خرافاتی و شمایل
خراب و بقاع و فساد سگالته و آفت جوهر زمین و زلزله و خسف باشد و اگر از اجزای
سجری بود و خسف سیاه خراب کننده آید و با زمانه و وقت و آفت حیوانات
آید بود و غرق کشتیها و درج مردم در بار و آنچه بر وجه سفید را نیز جدا گانه از قری
هست چه ایشان را بل فضول آید اند و هر فضلی را مزاجی و خاصیت است اگر کسوف
در محل بود یا مدبر باشد آفت نکوف و محسولات بهاری بود و قشوقش از معدن
و برقی و بارانهای نفع و اگر در سرطان بود فساد میوهها و دخاله اما بشان باشد و اگر
میزان بود آنچه در خزان حاصل آید بزمان رود اگر جدیدی بود هر چه در زستان حاصل
آید تلف شود چون مرغ و ماهی و در محل و میزان خرابی عبادت و بی رونق آید
آید باشد و در سرطان و جدیدی عمارتهای عالی و شهرها خراب کرد و بارانهای
سنگی و کبر است و در مصلحت آفتی فساد معدنها و جواهر و فلزات و آنچه صیاد و
اهل معادن و شدت کرمها و انگار و رسا هر یک در وقتش و درج در چهار یا بد
کاه و پیش قدری اعتما و زبان و خرابی عمارتها و وقت ماکولات و ماهی و زلزله و خسف
و سماء و بدی راهها بود و در مصلحت بادی رحمت در خلافت و بد کشته هوا و آفتی
حیوانات و حیوانات و طیور و اشجار و جستن بادهای زبان کار و انواع بیماریها

کسوف

کسوف

کسوف

کسوف

کسوف

کسوف

در

در نشانه آید فساد و بیماری و درج سفاس در آب و آب کاران و آب دران و حیوانات
آید و جواهر که از آب خیزد و بارندگی که خراب کننده باشد و غرق کشتیها و آفت هولم
و کسوف مضررت بعد رکبت خسوف و کسوف بود یعنی تمام گرفت شود مضررت عظیم بود
و اگر پنج ساعه باشد اگر اندک گرفت شود مضررتش بسیار است که باشد و سریع الزوال اما مکان
درین بود که بگذرد در کسوف و کسوف قتل و آید و آنچه را که بهر ج و طالع وسط هر یک
مذکور است و مضررت زمان تاثیر از ساعات ابتدا انقضاء هر یک باشد چنانکه اگر در خسوف
باشد هر یک ساعت بگناه و هر دو دقیقه را بگناه و اگر کسوف باشد ساعتی یکساعت و
دقیقه را نشو روز شمارند و مضررت تاثیرات و زمان این معنی تاثیر باشد در وقت
ظاهر شود خلافت آن که خزان سلا در دنیا که هر یکی از فردان وقت ظاهر بود باقی
مانند تغیرات هوا یا بیماری این تصویر است بلکه آنچه حقیرم تر باشد و زودتر آید
و اخیر بزرگتر است از آن هنگام که از مضررت تاثیرات ظاهر کرد و مضررت است
چنان است که نصف قریب القهار یا قریب اللیل یا رتبه قریب است کند اما از ساعات مضررت
آن روز یا شب بپروید آید آنچه ساعات هر یک را زمان سازند چنانکه فضل میسایت
هر یک بگذرد آن را نیز بود از روز یا شب یا وسط هر یک یا جزای ساعات
زمانی آن روز یا شب قریب است مانند ساعات معجزا بپروید آید از ابتدای آن روز یا
شب زمان وسط هر یک آنرا بگذرد و زده نسبت گرمای ایشان آید باشد معطر تا این
عدت تاثیرها باشد یعنی در ساعات وسط هر یک را بگذرد و بطریق مذکور
قسمت و نسبت دهند شاید بزرگ و کوچک میان جز هر یک و طالع هر یک بکویین وقت
بد نام کنند و صد هشتاد و در هر دقیقه کل هر ششگر قریب بعد از بتوس کل باشد
نصفیت زمان تا شش زمان هر یک همان باشد اگر بطریق عمل خواهد کرد بدانند یکت
علی وجه ای بگذرد و اذاعلم انقصاب بلان احکام انقصالات کوکب انقصال کوکب
بر انواع است چون قرانات و وقت بابت و تر سعادت و شلقات و سلاکات اما قران
اگر میان زحل و مشتری باشد قران علویین خوانند و اگر میان زحل و مریخ باشد قران
خوانند و اگر میان زحل و مشتری بود قران سعدین خوانند و اگر میان زحل و
اجتماع خزانند و اگر میان سحره و آفتاب بود احتراق آن کوکب خوانند و اگر میان
کوکب و بلک عقد بود محاسنه خوانند اما علویین محجب بلساب و شلقات بر
اقسام است اما قران صغری که بر هر بیت سلسطه شود تقریباً احکام خواهیم
گفت و دیگرها را اگر عمر باشد در کتاب که موعود است مشروح میان کنیم اما
آفتاب و زحل و مشتری و مریخ قران که زمانه دولتی را که محجب دلا قران اوسط
بد آید آمده باشد یعنی شخصی از اهل آن دولت والی کرد و یا قومی که دانه مال
آن کسی والی باشد و این محجب موافقت و مخالفت ادلای قران تشخیص بلساب
خطبت و قران سابق بلان دولت و ادلا طالع ان صاحب دولت اگر موافق باشد
دلیل از دیا و جاه و دولت همان شخص باشد که موجود است و اگر مخالف بودند
او را و کند و دیگری بد آید که طالعش موافق ادلا قران باشد اما که طالع
کرد در بعضی مواضع ممکن ظاهر شوند و دعوی سلطنت و اما روش کنند

تا تیرم

طریق

ساعات طالع هر یک

دهد آنچه باشد

از سلسله خصم

تا تیر همان مقدار

باشد بعد از آن

بن

احکام انقصال کوکب

کوکب

کوکب

کوکب

کوکب

در برطرف شدن او از دهل و غیره و بنام آن ممتنع و مظهر است که ایان و منافقان و ستمها در تحت
 مجال و کتاب و ارجیف و حیانتها در مردم و غیره در زمان و مظهران و قطع طرق و فتنه در
 مشرق و زرد و درجه و در وقت **در** دلا کت کنی بر وقت چهار اهل بالا در زمین ابرو ها و خیر و رحمتها
 و ایمان حامل و کرتاری رسل و قضا و اجناد و مخالفت از اوج و درج اطفال و بیماری از
 حسب و سر و سر و کرمی هوا **در** دلا کت کنی بر یک سال در میان و صلح تجاری و
 رغبت خلاق با هم و کثرت بیع و شری برده و افسه و خیار و تار یکی هوا و برعد و
 برقت و در اوج بازارها و جنگ و جدال میان بازاریان و مخالفت زمان و امر و ان و بسیار
 لرطه **در** دلا کت کنی بر شادی علم در سالان و زمان حامل و کثرت قائل و تناسل
 در آنهای نافع و اخبار نیک خاص در کثرت **در** دلا کت کنی بر تیزگی بازار
 قضا و بیع و شری برده و سلاح و تنگ گشتن هوا و زورگی در خلاق و بسیار و خیره
 و شعله و مظهری **قران کوکب در برج شوری** قران مشرقی و فصل در **در** دلا کت کنی
 بر بزرگی و زمان و دهستان و ارباب بیعت کند به و بسیاری از سر و اوقات عارتهای و
 روی مکرر کند و در زمان و خرابی وقت و کسادی در برده و بیماری درگاه و کسادی
 و امن و صلح در **در** دلا کت کنی بر ضعف حال اهل سپاه و امر و فتنه و تنگ
 و قوت سنگان و وقت بدکاران و قتل و قطع اعضا و بیعتی غلات و نباتات و بسیاری کن
 و صلح و زلزله در سال مردم و برعد و جرق و سرما در وقتش خاص در اقلیم **در** دلا
 دلا کت کنی بر سرما و باران و سلاح مقرب از کیهان و خصوصیت از اوج و بعدی حال زمان و
 امر و ان و ارباب منافی و ملاهی و فراوانی چهار پایان و فضا و در جهان و کسادی برده
 خا در اقلیم **در** دلا کت کنی بر بسیاری ابرو بازار و سلامتی نباتات و کار
 تجار و اهل دیوان و ارجیف و ممتنع و غیر میان مردم و شدت حال مسافران و مسافر
 منزرها و بیماری و دماغی و تفاوت نرخیها و کرد و خیار و تاریکی هوا و برعد و جرق
 و سرما در وقتش **در** دلا کت کنی بر بسیاری ابرو بازار و سلامتی نباتات و کار
 و کسوف و زلزله در زمان حامله و خشکی هوا **در** دلا کت کنی بر شادمانی میان
 و زحمت و بر طایفه از مفسدان و ضار و اطلعه و وقت نباتات از معدوم و کرمی و خشکی
 در وقتش **در** دلا کت کنی بر بسیاری وقت و سلامتی گشتنها و درج و عفت در
 و مطربان و طرب و در روزها و علم و امر و مساحتین زینتها و کثرت سعده و نکاسها
 و صحت چهاران و خوشی هوا و امن و راحت و سلامتی و رونق انوار الیه **در** دلا کت
 کند بر سعادت فخر و اهل دیوان و تجار و در وقت بازارها و دولت در مردم و آمدن
 قائلها و خیرهای خوش و اختراع بیعت در علم و حجتین با دها **در** دلا کت کنی
 بر شادمانی وقت و راحت دهان و آمدن اخبار و رسل و بسیاری چهار پایان و حقت
 بزرگی از دکان حامله و ساقی و وضع حمل **در** دلا کت کنی بر بسیاری وقت
 خشکی زمان و بدین آمدن و زمان و وقت ایشان و بیماری مطربان و زمان و کثرت بارندگی
 هم و تفاوت نرخیها **در** دلا کت کنی بر اندک و خیار و اهل بازار و زمان و معاملات
 و ظهور کند ایان و مظهران و مساحتین بسیار و خوشیها و هر گاه و خا و منزرها و در
 و درج حال و متصرفان و بسیاری در وقت و نامت و بعدی حال هوا **در** دلا کت کنی

باز ارجیف و خیرها و در وقت و درج عام و زمان حامله و وقت حیوانات و خصوصیت علم اهل
 سپاه و تقدیر هوا **در** دلا کت کنی بر وقت چهار اهل بالا در زمین ابرو ها و خیر و رحمتها
 و ایمان حامل و کرتاری رسل و قضا و اجناد و مخالفت از اوج و درج اطفال و بیماری از
 حسب و سر و سر و کرمی هوا **در** دلا کت کنی بر یک سال در میان و صلح تجاری و
 رغبت خلاق با هم و کثرت بیع و شری برده و افسه و خیار و تار یکی هوا و برعد و
 برقت و در اوج بازارها و جنگ و جدال میان بازاریان و مخالفت زمان و امر و ان و بسیار
 لرطه **در** دلا کت کنی بر شادی علم در سالان و زمان حامل و کثرت قائل و تناسل
 در آنهای نافع و اخبار نیک خاص در کثرت **در** دلا کت کنی بر تیزگی بازار
 قضا و بیع و شری برده و سلاح و تنگ گشتن هوا و زورگی در خلاق و بسیار و خیره
 و شعله و مظهری **قران کوکب در برج شوری** قران مشرقی و فصل در **در** دلا کت کنی
 بر بزرگی و زمان و دهستان و ارباب بیعت کند به و بسیاری از سر و اوقات عارتهای و
 روی مکرر کند و در زمان و خرابی وقت و کسادی در برده و بیماری درگاه و کسادی
 و امن و صلح در **در** دلا کت کنی بر ضعف حال اهل سپاه و امر و فتنه و تنگ
 و قوت سنگان و وقت بدکاران و قتل و قطع اعضا و بیعتی غلات و نباتات و بسیاری کن
 و صلح و زلزله در سال مردم و برعد و جرق و سرما در وقتش خاص در اقلیم **در** دلا
 دلا کت کنی بر سرما و باران و سلاح مقرب از کیهان و خصوصیت از اوج و بعدی حال زمان و
 امر و ان و ارباب منافی و ملاهی و فراوانی چهار پایان و فضا و در جهان و کسادی برده
 خا در اقلیم **در** دلا کت کنی بر بسیاری ابرو بازار و سلامتی نباتات و کار
 تجار و اهل دیوان و ارجیف و ممتنع و غیر میان مردم و شدت حال مسافران و مسافر
 منزرها و بیماری و دماغی و تفاوت نرخیها و کرد و خیار و تاریکی هوا و برعد و جرق
 و سرما در وقتش **در** دلا کت کنی بر بسیاری ابرو بازار و سلامتی نباتات و کار
 و کسوف و زلزله در زمان حامله و خشکی هوا **در** دلا کت کنی بر شادمانی میان
 و زحمت و بر طایفه از مفسدان و ضار و اطلعه و وقت نباتات از معدوم و کرمی و خشکی
 در وقتش **در** دلا کت کنی بر بسیاری وقت و سلامتی گشتنها و درج و عفت در
 و مطربان و طرب و در روزها و علم و امر و مساحتین زینتها و کثرت سعده و نکاسها
 و صحت چهاران و خوشی هوا و امن و راحت و سلامتی و رونق انوار الیه **در** دلا کت
 کند بر سعادت فخر و اهل دیوان و تجار و در وقت بازارها و دولت در مردم و آمدن
 قائلها و خیرهای خوش و اختراع بیعت در علم و حجتین با دها **در** دلا کت کنی
 بر شادمانی وقت و راحت دهان و آمدن اخبار و رسل و بسیاری چهار پایان و حقت
 بزرگی از دکان حامله و ساقی و وضع حمل **در** دلا کت کنی بر بسیاری وقت
 خشکی زمان و بدین آمدن و زمان و وقت ایشان و بیماری مطربان و زمان و کثرت بارندگی
 هم و تفاوت نرخیها **در** دلا کت کنی بر اندک و خیار و اهل بازار و زمان و معاملات
 و ظهور کند ایان و مظهران و مساحتین بسیار و خوشیها و هر گاه و خا و منزرها و در
 و درج حال و متصرفان و بسیاری در وقت و نامت و بعدی حال هوا **در** دلا کت کنی

دلا کت

و اوست و در وقتش **در** دلا کت کنی بر بسیاری وقت و سلامتی گشتنها و درج و عفت در
 و مطربان و طرب و در روزها و علم و امر و مساحتین زینتها و کثرت سعده و نکاسها
 و صحت چهاران و خوشی هوا و امن و راحت و سلامتی و رونق انوار الیه **در** دلا کت
 کند بر سعادت فخر و اهل دیوان و تجار و در وقت بازارها و دولت در مردم و آمدن
 قائلها و خیرهای خوش و اختراع بیعت در علم و حجتین با دها **در** دلا کت کنی
 بر شادمانی وقت و راحت دهان و آمدن اخبار و رسل و بسیاری چهار پایان و حقت
 بزرگی از دکان حامله و ساقی و وضع حمل **در** دلا کت کنی بر بسیاری وقت
 خشکی زمان و بدین آمدن و زمان و وقت ایشان و بیماری مطربان و زمان و کثرت بارندگی
 هم و تفاوت نرخیها **در** دلا کت کنی بر اندک و خیار و اهل بازار و زمان و معاملات
 و ظهور کند ایان و مظهران و مساحتین بسیار و خوشیها و هر گاه و خا و منزرها و در
 و درج حال و متصرفان و بسیاری در وقت و نامت و بعدی حال هوا **در** دلا کت کنی

و اوست و در وقتش **در** دلا کت کنی بر بسیاری وقت و سلامتی گشتنها و درج و عفت در
 و مطربان و طرب و در روزها و علم و امر و مساحتین زینتها و کثرت سعده و نکاسها
 و صحت چهاران و خوشی هوا و امن و راحت و سلامتی و رونق انوار الیه **در** دلا کت
 کند بر سعادت فخر و اهل دیوان و تجار و در وقت بازارها و دولت در مردم و آمدن
 قائلها و خیرهای خوش و اختراع بیعت در علم و حجتین با دها **در** دلا کت کنی
 بر شادمانی وقت و راحت دهان و آمدن اخبار و رسل و بسیاری چهار پایان و حقت
 بزرگی از دکان حامله و ساقی و وضع حمل **در** دلا کت کنی بر بسیاری وقت
 خشکی زمان و بدین آمدن و زمان و وقت ایشان و بیماری مطربان و زمان و کثرت بارندگی
 هم و تفاوت نرخیها **در** دلا کت کنی بر اندک و خیار و اهل بازار و زمان و معاملات
 و ظهور کند ایان و مظهران و مساحتین بسیار و خوشیها و هر گاه و خا و منزرها و در
 و درج حال و متصرفان و بسیاری در وقت و نامت و بعدی حال هوا **در** دلا کت کنی

در برشته است و از دهن دندین و نمادین تمهید و نظیر که ایا و منافقان و ستمها و سخت
عالم و کتاب و لاجین و خاشاکها در مردم و غلبه زندان و طراران و قطع طرق و فتنه در
مشترق و زدن در سها و تاب و بعد در حق **در** دلالت کند بر خصوصیت علم
و بهم زان حامل و گرفتاری و رسد و خادایا و خفاقت از وراج و ریخ اطفال و بیماری از
حصبه و سر نخ و گرمی هوا **در** دلالت کند بر نیکو سال دیوانه وضع و صناع و تجارت و
ریخت خلاق با بهره و کثرت بیع و شری برده و قشقه و نجار و تارکی هوا و بعد و
برقت و در وراج بازارها و حیل و حیل میان بازاران و خفاقت زان و اسراران و بسیار
لواطه **در** دلالت کند بر شادی عوام و رسولان و زنان حامل و کثرت تولد و تناسل
و بالنها و نافع و اخبار نیک خاصه در فصل مشترق **در** دلالت کند بر تیزگی بازار
تصایب و بیع و شری برده و سلاح و نیک گشته هوا و زور و کثرت و بسیار ریخت
و شعبه و طاری **قران کوکب در بیخ شوری قران مشترق و فصل در شوری کوکب**
بر بزرگی و زان و دهقانان و ارباب بیوات قدیمه و بسیاری زرع و ادا و غله غارتها و نجار
روی کبک غله و هم زلزله و فراخی نفق و کسای در سر و بیماری در کاه و کوسند
و امن و صلح در جنب **در** دلالت کند بر ضعف سال اهل سیه و اهل وقت و تناسل
و قوت سنگان و آفت بدکاران و قتل و قطع اعضا و بیماری غلات و نباتات و بسیاری
و بیخ و زلزله و اسرار مردم و بعد و برق و سرما و در وقتش خاصه در اقلیم **در**
دلالت کند بر سرمای باران و سلا متی زرها و گیاه و خصوصیت از وراج و بدی حال زنان و
امردان و ارباب منافی و ملاهی و فراوانی چهار پایان و فضا و در میان کسای برده
خا در اقلیم بیخ و شهرها و نور **در** دلالت کند بر عدوت میان بازاران و ریخ
تجار و اهل دیوانه و لاجین و نهمت و بیخ میان مردم و شدت حال مسافران و ضاد
مزرعه و بیماری و دماغی و تفاوت نرختها و کرد و غارت تارکی هوا و بعد و برق
در سر و در وقتش **در** دلالت کند بر بسیاری اربابان و سلا متی نباتات و کار
بکوسند و اندوه زان و حامله و خشکی هوا **در** دلالت کند بر نهمت میان بزگانه
و زحمت و بیخ از ستمندان و ضاد و آله و آفت نباتات از سرد و بیخ و گرمی و خشکی
در وقتش **در** دلالت کند بر بسیاری نفق و سلا متی گشته و فرج و عفت زرا
و مطب و ان و طرب و در و زرا و عمار و ابر و مساحت زینتها و کثرت سودها و نکاسها
و صحت چهاران و طربش هوا و امن و راحت خلاق و رونق ادواب الهی **در** دلالت
کند بر سعادت خفلا و اهل دیوانه و نجار و در وقت بازارها و دیانت در مردم و آمدن
قاللهها و خیره های خوش و انواع بیخ در علم و صحت باها **در** دلالت کند
بر فراخی نفق و راحت دهاتین و آمدن اخبار و رسول و بسیاری چهار پایان و قوت
بزرگ زادگان و زنان حامله و ساق وضع حمل **در** دلالت کند بر بسیاری شوق
خوشگزان و بدید آمدن و زدن و آفت ایشان و بیماری مطربان و زگان و کثرت بازندگی
هوا و نمانت نرختها **در** دلالت کند بر آند و نجار و اهل بازار و زان در سعادت
و ظهر که ابا و طراران و سوزن خن جابرها و خیره ها و هر کس و ضاد مزرعه و در
در بیخ حال و متصرفان و بسیاری در وقت و نهمت و بیخ حال هوا **در** دلالت کند

در اقلیم

بر ارجیف و خیره ها و دروغ و ریخ عام و زان و حامله و آفت حیوانات و خصوصیت عوام با اهل
سپاه و تقیه هوا **در** دلالت کند بر رونق تجارت اهل بازار و تیزی بازارها و خیره ها و سلا
و آفت و اخبار نیک و سلا متی زرها و زان و رسیدن مسافران و فرج خفلا و ارباب دیوانه و خشکی
دیوانه نافع **در** دلالت کند بر سلا متی علم و بزرگی زادگان و بیخ آمدن زان و بسیاری دیوانه
و شادی مطربان و مشاطگان **در** دلالت کند بر سلا متی مسافران و در وراج بازارها و بسیاری
و زراعت و خشکی هوا و تارکی **قران کوکب در بیخ شوری قران مشترق و فصل در شوری کوکب**
کند بر ظهور بیماری و حکما و ساختن کتابها و نهادهن ایشان و بیخ آمدن زان و بسیاری دیوانه
خفلا و در وراج علم طب و بیخ آمدن مردم وضع و صحت باها و شدت و ضاد در وقتها و علم
عالی و خروج خراج و اسیر و غارت و مضرت خلاق و هوس از امل و جمل خاصه در کثرت
در دلالت کند بر شادی و هوا و بیماری دومی و دومی و در وراج و بیخ آمدن مردم و علم
و ستم و کثرت شاه و خشکی هوا و باها و بیخ آمدن مردم وضع و صحت باها و شدت و ضاد در وقتها و علم
بر آمدن و یکباره خاصه در اقلیم **در** دلالت کند بر ناسا گاری از وراج و سخت خزان
و خنم و دشواری وضع حمل و استساق اجنبه و اند و ارباب طرب و باران و ژاله و بیخ **در**
دلالت کند بر کثرت ارجیف و نهمت و خاشاکها در بیخ علم و متصرفان و بیماری جوانان و کسای
بازارها و اندوه بختر و بیخ از مرگ معاجات و ضررت میان خلاق و کرایه طعام و ضاد
اخبار و صحت باها صاحب و بعد و برق و بیخ علم را شادی و بی حال اهل قلم و کسای
و اسونتها **در** دلالت کند بر تیزگی هوا و باها و بیخ آمدن مردم وضع و صحت باها و شدت و ضاد
باها و خفاقت و ضعف بازارها **در** دلالت کند بر نهمت اهل بازار و خصوصیت
بزرگان و بیماری خاصه در اشرف و بی رونق عیارت خانها و باها و کرم و تند و لاجین و بدید
آمدن گشته در هوا و قشای ناخ و حیانت کسای و معاصره و اغنا و کثرت باها **در** دلالت
بر کثرت اهل سلام و بسیاری خیبات و اجابت و عاها و راستی و خلاق و نکاس خیره زان و
مبارک و شادی و طرب و در و زرا و عمار و بیخ آمدن مردم وضع و صحت باها و شدت و ضاد
ناف و سعادت زان **در** دلالت کند بر رونق اهل بازار و تجارت و بیخ آمدن مردم وضع و صحت باها
و علاج بزرگتن چهاران و سلا متی مسافران و صحت باها و خوب و فرج ارباب و داوین و اهل فضل
و انظار و حق و نرختش فقیرها و راست و خیره اخبار و طرب و بالنها و سفید **در** دلالت کند
بر آمدن خیره ها و حرف و بیخ و تنگی زان حامله و بارندگی و بسیاری نفق و کفای کارها **در**
در دلالت کند بر بیخ مطربان و خنم و خنم و در خلاق و غلبه زان و آفت اخبار و بیخ
کلیها و بیخ و ریخت و استساق اجنبه و خفاقت از وراج و رسوا و بدکاران و بیماری زهره و با
و بارندگی **در** دلالت کند بر تیزی خلاق خاصه در بیخ آمدن مردم وضع و صحت باها و شدت و ضاد
خفلا و بیماری جوانان از صبح و سنج با در حصیر و ضاد در وقتها و بیخ آمدن مردم وضع و صحت باها
لاکها و باها و زان کار و کثرت لواطه **در** دلالت کند بر بیخ حال عوام و کثرت
فتنه و در وراج و ارجیف و باها و سلا متی و سلا متی کتاب **در** دلالت کند بر رونق اهل
دیوانه و نجار و حرف و اما ننت و خلاق و متعلق و عفت میان زان و امران و سلا متی
اخبار و آثار و در وقت باها و خنم و رسیدن اخبار در **در** دلالت کند بر کثرت نکاسها
و تولد و تناسل و شادی در زان و باها و طربش و فرشتان باها و فرج رسولان **در** دلالت

در وقت

برق در سوزان و سافران و شادی غل و متصرفان و جنت بادها و مکرزبان و اشراف و نجیبان
قران کوبک در سنج سلطان قران مشتري و زحل در سربله دلالت کند بر مخالفت شکوه
و سلاطین و غیره وقت قوی دخل از طرف برادران و ملات دهاتین و بیاد وقت کشیدار و
نگاه و شدت سرما در وقت و خرابی جایگاه انبیا خاصه در سواحل و شمال **در 20**
دلالت کند بر تنه عظیم و غلبه کردن مردم سلا و زحمت بنرکان از دوزان و آفت بیکاران
و فساد سفینها و خرابی و غارت در فارس و ارمیه صغری و بابل و آفت نباتات از ملاح و زلزله
و هلاک سران سپاه و جمع آمدن لشکرها در آن مواضع و انقراض سقنی **در 21** دلالت
برای و به خاتمان و خاندان و اهل طرب و غلبه کردن آنها و وقت سرما و وضع کرم یا در وقت
در 22 دلالت کند بر ارجیف و بدی حال دریا و بیخ بخار و مردم با نادر و ارباب دیوان
و تارکی هوا و شکستن کرم و بسیاری ایما **در 23** دلالت کند بر آنچه زنانه و ما ایل
و کدورت هوا و سرما اگر وقت بود و ملات علوم و نباتات دلالت **در 24** دلالت
بر خصومت میان امل و وزیران و زحمت مسافران و بر ترحم ملوک و انکار بر منجیبان و
و نیزگی نموده اشراف بر اهل طرب و مغلوب و مخدول گشتن ایشان و نقصان ایما **در 25**
دلالت کند بر سعادت بنرکان و اهل نسب و فتح در خلائق و فراخی ثروت و بسیاری طرب
در زمان نامر و شادی و زینت و قضاة و علماء و سعادت بجهان و ارزانی و سلامتی مسافران
دریا و با نهد نافع **در 26** دلالت کند بر اجتماع اناطل در مجلسا کما بر رونق دیوان
و متصرفان و سعادت خلائق و سلامتی مسافران دریا و خلاصی بندان و ظهور در موجودات
و حق کربان و بادها و خشک **در 27** دلالت کند بر بسیاری ایما و ارا نهد سفید و رسیدن
سافران دریا و وضع زمان بر سر کرم و بر مردان و کما جماء خیر و بیع و شری جزا هر کس
در 28 دلالت کند بر شری زمان و شغول شدن بجهل بد و سقط شدن اجنبه و
بیماری زمان مطرب و بار نهد سخت و انکار کرم و تارکی هوا **در 29** دلالت کند بر
ارجیف و دروغ و بیسته شدن راهها و دست بردن دزدان و فساد سفینها و رستی
اعصاب و ظهور غلغان و زراکان و بدگشتن ایما و بخارها و سختی بخار و اهل با نهد **در 30**
دلالت کند بر دشواری وضع حمل و فساد ایما و بیمیک هوا و دل مشغولی علوم الناس
و هلاک در مردم **در 31** دلالت کند بر رسیدن سافران خاصه در دریا و رونق خواصات
و ملطحات و بار نهد و خشکی هوا و طرب در خلائق **در 32** دلالت کند بر وضع زمان مطرب
و جمع آمدن ایشان در سورهها و جمعیت خلائق و بر آمدن کارها با سانه و اخبار نیک
و بار نهد **در 33** دلالت کند بر بزرگی علوم و تیزی با نهد و حرا نهد و نظم و نظیر
حکایات و حرکت رسولان و کشیدار **قران کوبک در سنج اسد قران مشتري و زحل**
در **در 34** دلالت کند بر ظهور بادها و از حق مشرق و اقلیم رابع و دشمنان ملک و نهد
رسمها غریب و بسیاری سوختن ذاختن و غلبه کردن سیاح و میل خلائق بصید و
داشته و حش و تنافوت و خضیا و ملات بنرکان **در 35** دلالت کند بر خشن و داغ
در مشرق و سوختن جایها و قتلها و بنرکان و غیب و غارت و نظم و ستم و حرکت لشکرها
و شدت کرم و مضرت رسانیدن موزیان ایشان و جنتی و استیلا و حدت حرارت **در 36**
در دلالت کند بر بیماری آفت و مغنیان و انکار حرارت و بی نهد و ملات خلائق

دلالت

و کسادی زینت **در 37** دلالت کند بر بسیاری ارجیف و غلبه میان خلائق و میل نموده
بنا راستی و عدل و مکرزبان و شیدن در حق بیکدیگر و اندوه بخار و حریف و اندوه شده از
و زنجیرها و ظلمت هوا **در 38** دلالت کند بر مانده علوم و مسافران و دشواری وضع حمل
و تارکی هوا و در وقت فساد کرمها **در 39** دلالت کند بر مخالفت میان اکابر و سران
سپاه و وقت اهل سلاح و مقداد ارباب عام و سپاهیان از حرارت و خردن فاسد **در 40**
دلالت کند بر من و سعادت خلائق و بسیاری مردم در تار و طرب در کارها و اهل و غبت
اهل طرب و بسیاری سرها و رونق دارالافتاء و اعتدال هوا **در 41** دلالت کند بر
رونق احزان و محرق و حرقت و بیاد و بخار و حاضرا آمدن اهل فضل در مجلسا کما بر سعادت
بارها کرم و شدت کرمها و حوا **در 42** دلالت کند بر بخار و غنق هوا و رونق حال
بزرگ لاذکان و سلامتی خرائین و راستی خلائق **در 43** دلالت کند بر تارکی هوا
و طرب در اهل سپاه و مخالفت از اوج حرارت در زمان و کوهکان و ذیل نموده با عدل
آیندید و دیدن نامی ختام و محار و اهل غف و اوقار **در 44** دلالت کند بر تارکی هوا
بسیاری اخبار و هدم و ارجیف و حجت در خلائق و فساد معادن و عزت آت حرمت و
سست و بیادها **در 45** دلالت کند بر رونق بسیاری زمان و عامر و بدی هوا و آفت کرم
و جاسوسان **در 46** دلالت کند بر عشق با نهد میان زمان و مردان و اعتدال هوا و خلائق
میش و تجویز و تیزی با نهدها **در 47** دلالت کند بر بخار و باران و جمعیت زمان و مطرب
و وقت علوم بفرج بصیر و حرکت رسل و سافران و زبانه ایما **در 48** دلالت کند
آیندگان و بسیاری معاملات و معراج با نهدها و غلبه عام **قران کوبک در سنج**
سنبله قران مشتري و زحل در سربله دلالت کند بر اکتفا و خرابی حاکمان و بی نهد
و صرب آشوب و تازه شدن دوق و تقو در امور ممالک و سرما در فتنش و خشکی و بیماری **در 49**
دلالت کند بر فساد نباتات و زلزله و خطر بقیع و بر خراستن و خشکی هوا **در 50** دلالت کند
بر آید و زمان و مطربان و مخالفت از اوج و شدت و دشواری حیر و ایس **در 51** دلالت کند
بر غلبه اهل دیوان بر دهاتین و فروبستگی با نهدها و اندوه بخار و حال و ارجیف و غرت
میان خلائق و سرما و تنافوت و سختی **در 52** دلالت کند بر خشکی حال زمان و اهل
سافران و پریشانی علوم و ارجیف **در 53** دلالت کند بر مانده اکابر و اعدا و کله نهد
و اهل سپاه و استیلا و حرارت بر مزاج ایشان و فساد اطعمه **در 54** دلالت کند بر سلاطین و ظلمت
و نباتات و بخار زها و صلح میان مردم و میل علماء و قضاة و مطرب و نشاط و اعتدال هوا **در 55**
دلالت کند بر وقت حال اصحاب دیوان و حال و بخار و اهل با نهد و آمده خصمها رنگ و
چشمها بارها و مفید و سلامتی گشتن و رونق ایلاب البر و مزاج با نهدها و راستی در مردم
و حق برستی **در 56** دلالت کند بر فوج عزم و امن رهاها و بسیاری عار و شادی
زمان و اطمینان **در 57** دلالت کند بر خصومت از اوج و دشواری وضع حمل و تلف شد
اجنبه و اندوه زمان و مطربان و بیماری در سن طبقه و تارکی هوا **در 58** دلالت کند بر
استیلا و حرارت بر مزاجها و خصومت اصحاب دیوان با ارباب سلاح و خشم کردن علوم
و ارجیف و زنجیرها و مکر و حیل و خلائق و بدگشتن هوا **در 59** دلالت کند بر عشق
زمان و مطربان و بیماری ایشان و بی نهد و بی نهد و بی نهد و بی نهد

بر تعلق و تشنگی ماه زمانه و مساختن بیوختیها و یکبار داشتن عطرها و عطرها و بسیاری
صفتک و مصلح در خلایق و ظهور بر سبک و قوتها و در کالات کنی بر عروسها و جمع آنکه
زمانه و مطربان و بسیاری نعمت و لذت و شادی علم **دوره** کالات کنی بر عروسها و جمع آنکه
و کثرت مسامحت و آمدن کاروانها در سولان و میل مردم بکلیات و اخبار مردم در هر **کالات**
کوکب در برج میزان قران **مشتی** و **زحل** در میزان کالات کنی بر عروسها و جمع آنکه
و کراتی غلات در رونق خائفها و قدیم و تجدیدن و رونق و رونق و رونق و رونق و رونق و رونق
فخیم و داننده الحاح و اصوات و بسیاری با دو باران **دوره** کالات کنی بر عروسها و جمع آنکه
و یکبار بهار خشنه و آفت لشکرهای و بدکاران و ظلم و ستم و فساد و درختها و قتل و دزدی و سرکاک
و قتل **دوره** کالات کنی بر طرب و شادی در اهل رستاق و دیهان و پاک کردن زنجیرها و موافقت
ازواج در رونق مطربان و کثرت استعمال از مار و سلاطین و شدت سرما **دوره** کالات کنی بر ابرو
و تقاوت و شجاعت و حزمیت در عوام و بسیاری مردم خریف و انچهان باطل و فساد اشیا رونق و
عظا در بان و تفرقه و سرما **دوره** کالات کنی بر سلاطین عوام و زمان حامله و بستن در
و نیکه هوا و اراجیف و حیرت و خلاق **دوره** کالات کنی بر ضعف حال امر اهل سلاح و
قوت و زرا و اراجیف و تفرقه و بیماریها از گرمی و خشکی **دوره** کالات کنی بر کثرت
جمعیتها و فراوانی نعمتها و عدل در حکام و راستی در خلایق و وقوع نکاحها و شکر و محبت
خلایق و مسامحت خواجهین و رونق اهل طرب و باطنها و میند **دوره** کالات کنی بر
خبرها و رست و روسخی و زرا با اهل دیوان و جستن با دها و سخت و علاج بد برفت
بکاران و عدل **دوره** کالات کنی بر اندوه و علم و زمانه از اینها از اینها و معرفت
و تفرقه این طایفه و خروج با دو خلاصه سافران از رطوبات **دوره** کالات کنی بر کثرت
سحق و مجبور و سبب مردم و زمانه با فعال ناپسندیده و خصومت ازواج و استقامت اجنبی و
بیماری مطربان و انارده و باران و تاریکی **دوره** کالات کنی بر اندوه و حال و متفرقه
و ارباب دیوانه و اراجیف و سرخ و تیار و اهل بازار و بعد و برق و داهادند و اظهار
سخنان پشیموده و بدی و هوا و بیماری و خشک و حلیت در مردم **دوره** کالات کنی بر
سرخ زمانه و سبب کسیر و باران و زمانه سافران در سولان و اوقات طریقی **دوره** کالات کنی بر
قوت حال و دیوانه و فاضلان و نشاط درین طایفه و دوستی میان زمانه و امر دانه و رواج بازار
و قرح و تیار و سافران و تفرقه در هوا **دوره** کالات کنی بر طرب در زمانه و آراستگی
بیماری و وقوع سرماها و رسیدن سافران **دوره** کالات کنی بر رغبت زمانه برقی و
افزون و حرکت سافران و اجتماع عوام و گذشتن بحالات و باران و سرما **قران کوکب**
در برج عقرب قران **مشتی** و **زحل** در عقرب کالات کنی بر کثرت کار خرد
فروماندگان و تنگ و تنگ بر برزگان و اختلاف دولت از حاکمان چنانچه اند و بدیدمان
ملک بنفک و دیگرگونه شده و رسنها و خرد و خرد بسیاری از انظار و در برضاعت منته
و خرب در طرب علم و خرد بهای آب و غرق کشتیها و خروج لشکرها و غنای عمارت
و قتل خاصه در شمال و وسط اقلیم **دوره** کالات کنی بر بیماری و عقاب و عقاب و عقاب
ملکی و القدر و برضاعت آتش و بزرگ و تسلط عظام بر خرد و خرد و خرد و خرد و خرد
و آسب با کمان و عقاب کردن و زمانه و غرق سفاین و دست بر آوردن و زمانه و خداد آنگاه

دوره

و خدایه از سببها **دوره** کالات کنی بر رفتن زمانه و کثرتی فساد و اندوه ارباب رود
و سرد و شدت سرما و خردی سواحل و کثرت زرع و ابرها و غلظت **دوره** کالات کنی بر
تفریق اهل بازار و رود و بین و تیار و زمانه طرب و عوام و سببها و تنگدین و اراجیف و
بسته شدن راهها و کراته زنجیرها **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
ماندن مهمات عوام و اراجیف **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
سلاح بر وزیر و اراجیف و قوت اخل و باران و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
بر بسیاری و باران و طرب و زرا و وزیران و اهل علم و سلامتی مردم در بار و تفرقه
فساد و اخل **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
و سلامتی سافران در رونق بازارها و اخبار رستاق **دوره** کالات کنی بر کثرت
وضع حمل و از غم خلاص شدن زمانه و عوام و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
کنی بر کثرت باران و سرما و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
اجنبی و علت در کالات ناسل و مال مغنیان **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
از غم نفع و بد کثرت **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
ازواج و بجز عوام و اراجیف و باران و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
و خردی زمانه و خردی امر دانه و رونق حاکمان و شماران و رسیدن سافران در بار و باران
سخت **دوره** کالات کنی بر بدی حال اهل طرب و خرد و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
و سلامتی زمانه حامل **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
و تیزی با زارها و اراجیف و باران و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
و **زحل** در قوس کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
و مردم را بخت و عورت کند و از علم بفرمانده و مردم بد در غیبت نمایند و طایفه مقهور
و طایفه مجبور شوند و قنولات عظیم بدید آمد در امر مردم و دولت و تبدیل در صفات و
نعمت مردم و وقوع حاد شله بواجب و اسر عریب **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
حرب و قتل و یکبار داشتن انواع اسلحه و اندوه و معارف و تجارت و قتل و اوقات اسب و اهل
سپاه و نقصان اجماع و وقوع امراض حاره **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
بر کثرت اصحاب دیوان و تیار و اراجیف و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
خضوع مردم و کثرت بحالات و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
هوا و خشکی و نار و آه کارها و بیماری خزان و اندوه و حلالی **دوره** کالات کنی بر
ضعف حال عوام آتاس و زمانه حامله و اندوه مال داران و مسافران و سرما و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
دوره کالات کنی بر بسیاری بجهاد در علم و خضوعت اعیان و اخل و اهل
و تفریح و رغبت عوام و صلح میان خلایق و صحبت پهلوان و برآمدن مهمات و تفریح
بدکاران و باران و نفع **دوره** کالات کنی بر کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن
و تفریح اهل دیوان و زرا و کثرت ای رسول و جاسوس و در رفتن با دها و اخل **دوره** کالات کنی

دوره

برآسانی وضع حمل و معالجه میان مردم و سلامت مسافران و صلاح مسافران **درج اول** که
 برین نیشانی ازواج و طرب دراهل صلاح و سرما و برق خشن و رغبت زنان بکارها ناپسند
درج دوم دلالت کند بر ملات دیلمه و محاسن و آرایش فعل و کسای با زارها و ستم عیبت
 و میل مردم بخلایق و تزویر و ناراستی در خلاقیت و اراجیف و هضم و تغیر در هلا و بیماری
 از شکم **درج سوم** دلالت کند بر سرخ خاطر عدم از اهل سپاه و بحدیستی ریل و جویسیس
 دانشکی کار زمان **درج چهارم** دلالت کند بر فراغت خاطرها و رونق تجارت و حرف و عالج
 عشق بازی میان زنان و مردان **درج پنجم** دلالت کند بر ملات مسافران و خوش دلی و سرگشته
 وضع عام و فرخ زنان و مردان و بارندگی و سرما **درج ششم** دلالت کند بر برودت هوا و بارندگی
 و تردد رسولان و مسافران و داد و ستد اجناس و تقوی مسافران و خشنی مسافران و خشنی
درج هفتم دلالت کند بر تغیر در هوا و احوال عالم و بزرگی شدن خشیان و جنگها
 و بوجوه شدن مردم شریف الغیب و در آوردن بنام حکم و حسابها استوار و خشیان و خشن
 و اراجیف و زیاد شدن حیوانات و بیماری و سرما و قلت بارندگی **درج هشتم** دلالت کند بر
 اطمینان و اهل حریف و در ساختن با رعیت و در خشن این طایفه بصیحت فقرا و رعیت مردم بصید
 و جرات بخودن ارباب بیوگت که و خرابه بعضی مواضع و خشنی هوا و اوقات کسند و بوی
درج نهم دلالت کند بر بدی احوال خرابه و اصحاب لحد و طرب و دشواری
 وضع حمل و سازگاری ازواج و بیماریها منضم و بارها و سیاه و شدت سرما و برق و
 نشاط در مجامع و دهات **درج دهم** دلالت کند بر شدت سرما و برف و جلیل و اراجیف
 و کمبود خیات و خلاقیت و ارجاع بازارها و تنگی طعام و دل مشغولی اهل دیوان و معرف
 و تجارت **درج یازدهم** دلالت کند بر کفاری رسولان و بیگ ستوران و متوقف مسافران و خشن
 راهها و وقت سرما در رونقش و خصوصیت علم و ظلمت هوا **درج بیستم** دلالت کند بر
 حال و زلزله و احوال و اشراف و بیماری و ظلمت در زمین طبقه و رنجید و شدت از امر و اهل
 سپاه و قوت اوایش مردم قلاقی و ضرر بر رسانیدن بفرمان **درج بیست و یکم** دلالت کند
 بر اصلاح پذیرفتن کارها و کار بر بیرون آمدن از اندوه و صلح میان ازواج و باران
 زمان از بدیها و توبه بدکاران و نیک شدن کارها و اعتدال هوا و اغنی راهها **درج بیست و دو**
درج بیست و سه دلالت کند بر خشنی بادها و سرما و رواج بازارها و غلبه کردن مشکلمان و قوت حال
 دیوان و متصرفان و بختها از هر نوع **درج بیست و چهار** دلالت کند بر مخالفت عموم با اعاظم
 خصالان و انکار در میان ایشان و امید خلاصی کوفران و حرکت مسافران **درج بیست و پنجم**
 دلالت کند بر فرخ دراهل صلاح و رعیت نمودن سبقت و تجویز و رونق شماران و قواری
 و بسیاری بارندگی و سازگاری ازواج **درج بیست و ششم** دلالت کند بر بسیاری اراجیف و درج تجارت و
 حرف و کسب سخنیها و مجال و دروغ و وقوع لرزه و جیلهها و کارهای نامت و بدگنهی هوا
 و ضعف در رطلها و برعد و برق **درج بیست و هفتم** دلالت کند بر هوس در عدم از اهل سپاه و
 بر رونق بازارها و توقف مسافران و دشواری وضع حمل **درج بیست و هشتم** دلالت کند بر رونق
 تجارت و اهل بازار و خوبها و راست و نشاط و خلاقیت و میل نمودن با غلام کردن و بویها
 و عشق بازی میان زنان و مردان و سرما و برف **درج بیست و نهم** دلالت کند بر قوت حاصل
 و مسافران و صلح میان خلاقین و سرما و بارندگی و کشا و شدت راهها **درج بیست و دهم** دلالت کند

مربیزی بازارها و بسیاری بیخ و خشی و شدت سرما و بارندگی و منفعت تجارت **قران کوکب**
درج اول قران مشتری و زحل در اول دلالت کند بر حرب و فتنه و قتل کردن بزرگان بیکدیگر
 و شورش و فتنه قومی و برآمدن طایفه و بزرگ شدن دکان و آسیب رسانیدن بزرگان و هلاک
 پادشاهان و تغیر در سیرتها مردم **درج دوم** دلالت کند بر جمع آمدن لشکرها و ایلر می نمودن
 آکران و ایشام و خرابه جایها و فتنه پیران و سپاهان و بیماریها و خرنه و هراس در مردم و
 فرورفتن ملک نامی از خاندان قدیم **درج سوم** دلالت کند بر غلبه فساد در پیران و کشا
 و زران و سوسها و زاهل رستاق و کوه با چما و بزبان میان ازواج و نکاحها و رغبت و شدت
 سرما و جلیل **درج چهارم** دلالت کند بر گزشت اراجیف و بدی هوا و سرما و کسای بازارها
 و ملات تجارت و محنت و خیانتهای و بیبانی مردم از انواع **درج پنجم** دلالت کند بر بلند
 خلاقیت و بیم زنان حامله و زحمت مسافران و ظلمت و بدگنهی آبها **درج ششم** دلالت کند
 بر مخالفت امر و وزیر و بیماری تعاقه و آنچه و آفت یکی از شاهین و بد شدن هوا و بارها و به
 منفعت و خراب کنده و محنت بر بزرگان **درج هفتم** دلالت کند بر صفا ی هوا و فرخ در
 عالم و اشراف و دولت زنان و رونق مطربان و بختن بادها و خوشی و صحت خلق و برآمدن
 حاجات و فراوانی طعام **درج هشتم** دلالت کند بر گزشت بادها و شدت سرما و اجتماع اکابر
 و فضلا و مساجت در علم و امانت در مردم و رونق بازارها و فرخ تجارت **درج نهم**
 دلالت کند بر فرخ عام و عدت در زمان و کثرت خیرات و طاعات و سلامت مسافران و صحت
 هوا **درج دهم** دلالت کند بر بسیاری بارندگی و سرما و بیماری زمان و فتنه اویش و فتنه
 اکلاد از ارحام **درج یازدهم** دلالت کند بر جنگ و داندگ میان مردم و خوات از رعیت و ستم
 بر حرف و اطلاق غنم و محنت بر یکدیگر و ظهور مردم خاین و غام و املوه و حال و تجارت و
 بدگنهی هوا و سرما **درج بیستم** دلالت کند بر زحمت مسافران و بیست شدن راهها و گرفتار
 جاسوسان و اندوه زنان و بیماری عامه **درج بیست و یکم** دلالت کند بر رونق تجارت و اهل بازار
 و طرب و رخا و دوستی میان زنان و مردان و سختی سرما **درج بیست و دو** دلالت کند بر سخت
 مسافران و زنان و شادی و علم و یاد و بخ و سرما **درج بیست و سه** دلالت کند بر بادها و تند و سزا
 و خیرها و کوبناگون کردن نینجات و فتنهها و حرکت تجارت **قران کوکب در برج حوت**
قران مشتری و زحل در حوت دلالت کند بر بسیار آفتها و فتنه جویان آبی و تغیر در آذین
 و دو خروج سلاطین و خرابه جایها و آید و تقوی حین مشکلمان و خطر سفاکین و فتنه و
 خلاف میان ملوک **درج اول** دلالت کند بر حرب در طرف شمال و جرشیدن در اوج
 کشتیها و سببها مغربا بارانها بخیزد و فتنه حیران آید و بکن کسب کنی کسب شرا هگن
درج دوم دلالت کند بر رخ خرابین و خاندان و اهل طرب و شدت سرما و دشواری
 وضع حمل و کسای قماشها و مشغولی خلاقین **درج سوم** دلالت کند بر بسیاری اراجیف و
 نقصان ایما و اندوه مجال و تجارت و مردم بازار و اهل فضل و کسای قماشها و اشکی در
 وقوع سرما **درج چهارم** دلالت کند بر بلند و عام و مسافران و زنان و بدگنهی آنها و ناک
 و سرما و آرزوت بود و تشویش مال نادان **درج پنجم** دلالت کند بر استیلا و صحت و عزت
 بر طریح آنچه و اشراف و مخالفت اهل صلاح با معارف و اعیان و غلبه شدن اهل
 اشرار و توبه تجارت و امر و مرف و رونق و حساب **درج ششم** دلالت کند بر امن

مربیزی

و فرشت خا طر ها و وقوع جمعیتها خاصه میان اکابر عالی و فراخی نعت و کثرت خیرات و بارانها تا وضع سلا متی کشتیها و فرود نشستن آشوب در وقت ابواب البر و کجا خیر و شادی عطا و قضاة درخت مردم معلوم **دوم** در دلالت کتب برترجم وزرا و اکابر بر عاقل و اهل بازار و فضلا و صلاحی این طایفه از آنکه و دباها غناک و پارسی و سلا متی سزا و دریا و مایه مردم بتدریج و اصلاح و معنی و فزاید نعت **سوم** در دلالت کتب بر زیاد قیام و سلا متی کشتیها و دایمت عوام و عفت زنان و تقویه بد کاران **چهارم** در دلالت کتب بر حیرت زنان بر مردان و وقوع کجا خیر و بسیاری بارندگی و رخ مسافران دریا و عفت بر خزان و عوام و بیچارگی این طایفه **پنجم** در دلالت کتب بر بی حال مستحقان و بیچارگان و اهل بازار و کسای خیزها و بسیاری خاندان و جهت میان خلاق و اراجیت و اودهائی و انت حیوانات آید غرق کشتیها و قهر هوا **ششم** در دلالت کتب بر رخ مسافران و انت کشتیها و بسیاری بیچاره و زنان و مکروه عوام **هفتم** در دلالت کتب بر موافقت میان زنان و مردان و رونق مطربان و در وقت مردم بله و لعب و آمدن خیرها و بارانها معین **هشتم** در دلالت کتب بر جمعیت میان زمین و محبت عوام و مسافران دریا و باران نافع و هماینها **نهم** در دلالت کتب بر وقوع قضاة و مشرعی و اصلاح ذات البین و باران و در وقت و زیاد شدن بارها و حیرت بیچاره اهل بازار **دهم** در دلالت کتب بر موافقت

کتاب در فضیلت مشایخ اربعه در وقت اجتناب هر کوی که بکوی محترم متصل باشد مشایخ بدان کوی عاید شود مانند امثال خود هر کسی که در اینان صحبت بر او میسر است **اجتناب زین در نوشته آتش** دلالت کتب بر انت ماملت قدیمه و دها قیام و اهل صحرا و آنرا اکابر و بکارها از من و خشکی هوا و نقصان سعادت و سکون و تنه در مشرق و اقلیم رابع و نقد یکی از معارف **کشمیری** بومی متصل بود مردم شریف را کتب رسد و سلا متی که سندان و مستقیم **کشمیری** بود حرکت لشکرها و بسیاری اهل سباه و شاد نغز و آرایب معارف و انت حیوانات و بدی هوا **کشمیری** بود زنان را ملالت رسد و هوا سرد کرد و از وقت باشد و کسای زینت **کشمیری** عطار بود اهل دیوان و بیچاره و محترم و خا طر و از نایب خا تها و تنهها بنظر آور آید **کشمیری** بود تکت طعام و اندوه عام و زنان عاقل و انت شکو و در سوزان و مسافران باشد **اجتناب زین در نوشته خاک** دلالت کتب بر موت بزرگ و تنگی طعام و انت حیوانات و خا طر و زنان و دها قیام و شاد نبانات در سلا در وقت **کشمیری** بومی متصل بود فراخی طعام باشد خاصه که رحل در سبیل بود و مک و قضاة و آنچه **کشمیری** بود خشکی و شاد نبانات و حیوانات بود و زنانه له و ضعف کوی و خراج عاقلها **کشمیری** بود زنان و مطربان را ملالت رسد و سرما در وقتش و از زینت **کشمیری** بود شاد و منزه عاقلها باشد و زمین لوزی و سرما و ملخ و اراجیت و کوی **کشمیری** بود سرما و تار یکی هوا و ملالت عوام و رخ مسافران **اجتناب زین در نوشته ایدی** دلالت کتب بر بسیاری و موت و تنگی طعام و انت طیر و اشجار و نقد بزرگان و قنیه و ریخت و دباها و حمل و مضی **کشمیری** بومی متصل بود یکی از اشرف الناس باشد که در دیکر شایسته کتب بود **کشمیری** بود مملوک و امر را خا طر باشد و وزان غلبه کتب و قنیه خایم کرد و در بعضی از سباه کردند و ظهور مردم میان **کشمیری** بود زینت زنان باشد و مطربان و سرما

کشمیری عطا بود ابتدا راجیت و دباها خوش و مکروه و سب میان مردم و زینت کتاب و نقد و خضرت محترمه و هلاک یکایک این طایفه **کشمیری** بود بر خردی زنان و عوام باشد و محنت مسافران و وسایل **اجتناب زین در نوشته آب** دلالت کتب بر نشت در شمال و علق و کوی و انت برنج و غرق سنیها و نقصان بارها و زوال کوهی **کشمیری** بومی متصل بود فراخی باشد و اهل صلاح غلبه کند بر مفسدان و ملوک خلسان را انت رسد **کشمیری** بود حوی و قتل خیزد و خروج مردم مفسد و مغنق و منکوب شدن این طایفه و نقصان بارها **کشمیری** زهره بود ملالت زنان و مطربان باشد و بارها و بیم و بارندگی و سرما در وقت **کشمیری** عطا بود بود قشیش در بابل و فارس و سخت بیچاره و حال باشد و کسای بازارها **کشمیری** بود بوم از سبایها قنیه کشتیها و رخ مسافران و غزب طعام **اجتناب زین در نوشته آتش** دلالت کتب بر کتک اعیان و نظرف و عمار در کس و خضرت مملوک و تلف یکی از زمین پیا پیا **کشمیری** بود رحل در زمین غریب فتنه افتد و انت حیوانات و **کشمیری** بود رخ مسافران و در مشرق حوی و قتل خیزد و شاد معادن و عزت آت حوی و کتک بزرگان **کشمیری** زهره بود اسب رسد بزنان و اهل طب و اعتلال هوا و فراخی بود **کشمیری** عطا بود ملالت رسد بد بول و اهل دیوان و جنگ در سبازها و بسیاری دعاوی **کشمیری** بود خشکی کتب و مسافران و سکا ناکت رسد و خوف از جانها **اجتناب زین در نوشته مشی** در حکام و از زینت **کشمیری** دلالت کتب بر زنده و زلزله و سادات و قضاة و نا امید از مفسدان و هر کس در حکام و از زینت **کشمیری** در حوضان فتنه خیزد و کوی و در بیجا و کوی سینه و خشکی هوا **کشمیری** بود آشوب و حوی بود و ظلم و حرکت سیاه و انت نبانات و قنیه **کشمیری** بود پیش فراخی نعت بود و از زینت و اندوه زنان و مطربان **کشمیری** بود قنیه اهل بازار و کسای و ظلم و سرما **کشمیری** عوام را ملالت رسد بدی حال مسافران و زنان و در زینت آمدن راهها **اجتناب زین در نوشته ایدی** دلالت کتب بر نشت در مغرب و شام و انت ماملت عادل و بریشانی و زرد و عاقل و دباها سخت **کشمیری** رحل متصل بود انت درختها و بسیاری خلاق و کوی بود و دباهای مضی **کشمیری** بود حوی بود و قتل اشراف و نفاق میان اکابر و ستم و تباهی هوا **کشمیری** بود بدی حال زنان و مطربان باشد و وقوع کجا خیرها به خیر فراخی و سخت بیچاره **کشمیری** عطا بود بود ادها سخت عهد و رونق دارا لقضاة و تلف مال خلاق و خصوصت مردم **کشمیری** غوغای عاقلها باشد و بارندگی و جدای در ازواج **اجتناب زین در نوشته آب** دلالت کتب بر اندوه عاقلها و اعیان و توکلران و زیادتی حیوانات آید و سلا متی مسافران دریا **کشمیری** بود بر رحل آشوب خیزد در شمال و کرایه و موت بزرگان **کشمیری** بود حوی و خنجر بر زینت و غرق کشتیها و حرکت لشکرها بود بجزم غارت **کشمیری** بود بسیاری زنان و کورکان و بارندگی سخت و سرما در وقتش **کشمیری** عطا بود تیزی بازارها و رونق عاقل و کثرت خیرات و فراخی در راه **کشمیری** بازارها بود و آمدن مسافران خاصه از دریا و خصوصت عاقل **اجتناب زین در نوشته آتش** دلالت کتب بر انت کجا خیرها یا یک خاصه کوسفند و سب و استیلا و حدت و حوا رت بر از نایب مملوک و اکابر و قباها و عنانی در جانب مشرق و اقلیم رابع و حرکت سباه و شیخون **کشمیری** رحل بود حرکت یکی بود از معارف و حیرت مسلمان **کشمیری** بود اقت بزرگان باشد **کشمیری** بود بازار فراخی و اسقاط اینجه و بیچارگی زنان **کشمیری** عطا بود در وقت حوی و قنیه قوی کرده و اخترا

اجتناب زینت کتب

کشمیری

موتنج مرد و در هوا آتشها به آید در پنج با از سلاح ستور در بره که از بره ملات عامه بود و نیز
 مسازان در طبع طرف و فرق سفین و اندوه زمان حاصله **احتراق مرغ در رشته شاک** کلات
 کند بر بیانی حال امر و اهل سلاح و ناچیز شدن قوی و حرب منته و در جنب و مشی
 و خنفا که بر منحل بود اکت کار رشتن باشد و فساد غلات **اکثری** بود که عرف
 زنیها باشد و مکره حال اشرف **اکثر** بره به بیماری زمان و مطربان باشد و سلامتی کشتیها
 و شدت سرما **اکثر** بره بود سرما خشک کند و بیماری کردگان و عمال و تجار و بادها و محل
 طرا جیب و هم **اکثر** بره در رخ مسازان در سرما بوقش و اندوه زمان و بسیاری نعت **احتراق**
مرغ در رشته ابدی کلات کند بر خیره ریش و بیماری و قنوش و اوجیب در جانب مغرب
 و خشکی هوا و مخالفت امر و اوقات بدکاران **اکثر** بره منحل بود ملکی فرورد و بیماریها و با بی
 و احتراق جایی **اکثر** رشتی بر آسب رسد به هار و فساد در رشته **اکثر** بره بود بارانها آید
 بنافع دهن درستی و از طرف قاش در پیشانی زمان و امر و ان **اکثر** بره بود بادها و تنه
 و صاعقه و زرد و از جیب و احتیاج خلاق عجا کجاست **اکثر** بره پیشتر بود و در زمانه مسازان
 در سولان و در رخ زمان حاصله و اندوه عام **احتراق مرغ در رشته آید** کلات کند بر خیره و
 حرب در باران و آسب و مرغی و غلات و خشکها و اکت ملوک شمال و غرب کشتیها و غلات
 ابدی **اکثر** بره منحل بود پیشتر کند خروج مدعی در نارس و خراسان **اکثر** رشتی بره با بسیار
 کرد و باغی و اندوه و خلا و خنفا **اکثر** بره بود بارانها و بارانها و از جیب **اکثر** بره بود غیر عامه
 زمان زمان **اکثر** بره بود بادها و تنه و خشک در بارانها و از جیب **اکثر** بره بود غیر عامه
 بود و خوله از باران و مرغ مسازان **احتراق زهره در رشته آتش** کلات کند بر بارانها
 زمان و خادمان و مطربان و مردم طریف و شریف در اقلیم **اکثر** بره منحل بود زهره
 باشد و خشک هوا و هلاک شخص نامی و اندوه علم و اعمه **اکثر** رشتی بود نعت بسیار کرد و با
 معتدل جیب و سلامتی حیوانات **اکثر** مرغ بود (شوب) باشد بیماری دهمی و خون ریش
 و خادمان و از جیب **اکثر** بره بود امر و نارس و خنفا و کشت و نعت و فقر و سک و سرما و
 و قش **اکثر** بره بود باران و بعد و برق **اکثر** موسم بود و اندوه عامه **احتراق زهره در رشته شاک**
 کلات کند بر مرغ زمان و خراج سرایان و صاحب طریف و زینت و فساد حیوانات و حیوانات و باران
 قوی و از طرف اکت و قاش **اکثر** بره منحل بود غلات تیره کرد و حیوانات اذیت رسد و سرما
اکثر رشتی بود اندوه مسازان و نیز گان باشد و اعتدال **اکثر** مرغ بود مخالفت ازواج بود
 و اکت زمان و کورگان **اکثر** بره بود سرما کند و از جیب منقوش **اکثر** بره بود اندوه مسازان
 باشد و فساد نباتات و خصومت عامه و سرما **احتراق زهره در رشته ابدی** کلات کند بر
 و قش امر و شوب کثرت بادها و خشکی میوهها و بیج و رشتی بره **اکثر** بره منحل بود بیماری
 سخت شود و اکت در رشته و اندوه بزرگان **اکثر** رشتی بود نعت بسیار رسد و نعت بر
 اعمه و قش **اکثر** مرغ بود خنفا و جگها بود و اسقاط اعداد انار حرام و اکت میوه **اکثر**
 عطا بود پیمانان پذیرش و بادها و خوشی و زرد و رونق بارانها **اکثر** بره باشد باران
 آید و حرکت مسازان و ملات عامه **احتراق زهره در رشته آید** کلات کند بر کثرت بارانها
 و آید و جان نوزاد اب و فساد حال زمان زایه و کثرت کجا **اکثر** بره منحل بود غرق سینهها و
 از باها و کثرت **اکثر** رشتی بود بارانها و سفید آید و نعت بسیار کرد و در سلامتی کشتیها بود

دکلمه

و کجا و بزرگان **اکثر** مرغ بود بارانها و سفید آید و نعت بسیار کرد و در سلامتی کشتیها بود
 سخت آید و حرکت مسازان بود و خصومت خلاق **اکثر** بره بود خنفا و از سببها و رخ مسازان
 در با و خنفا **احتراق عطار در رشته آتش** کلات کند بر صنعت و خنفا و اهل
 دیوان و تجار و اهل بازار و هلاک در معارف در رخ حال و منقرضان **اکثر** بره بود نیز
 بادها و **اکثر** بره بود صنعت و اندوه خلاق **اکثر** رشتی بود بادها و خنفا و زرد و سلامتی
 چهار پایان و معادن و بیماری بزرگان **اکثر** مرغ بود خنفا و خنفا و شوب خنفا و عذر قول
 ناحق **اکثر** بره بود بیماری زمان و مطربان باشد و فساد قاش **اکثر** بره بود کور و
 هو بود و جیب تجار و اهل اسفار و اندوه عام **احتراق عطار در رشته شاک** کلات
 کند بر فساد و اوب و نباتات و زینت تجار و عمال و خشکی هوا و با خشک **اکثر** بره منحل بود
 خنفا و تباع و تلف حیوانات باشد و زلزله **اکثر** رشتی بود خنفا و اکت عالی رسد و
 به رونقی اوباب البره و جاد و علم و فضل **اکثر** مرغ بود بیماری چهار پایان و احتراق جزو ارض
 کورانی **اکثر** بره بود اکت زمان و امر و ان باشد و تلف کورگان **اکثر** بره بود بارانها
 ظلت هوا در رخ دل عوام و زمان بود **احتراق عطار در رشته ابدی** کلات کند بر رونق
 دیوانها و قوت فضل و متصرفان و تجار و اهل بازار **اکثر** بره منحل بود بیماری خنفا و
 بادها و مطربان و کور و اکت در رشته و علم **اکثر** رشتی بود بادها و نعت
 جیب و سخت مردم و آمدن خبرها و خنفا و رونق تجار **اکثر** مرغ بود بیماری خنفا و قش
 باشد **اکثر** بره بود رخ زمان حاصله و فساد حال مغنیان و محاملن باشد **اکثر** بره بود هوا و
 و خنفا آید و اندوه عام بود **بیان احکام بحاسدات بحاسد** **زحل و راس** کلات کند بر
 اصول ملوک قدیمه و دهقانان و چرخ و بیهودان و بنندگان و بسیاری عادت و زراعت
 و آداب و جاییها و حضرت زینت و فساد و زهد به علم از رشتاق و معان و خیر و اکت
 از مغنیان و قوت ارباب قلاع و جبال و کور و خنفا و از رشتاق و معان و خیر و اکت
 سلامتی زرع و ستوران **بحاسد زحل و زنب** کلات کند بر خلاف آنچه گفته شد و چنان
 و زلزله از ماده سواد و جرم جنون و قریح و استسقا و برکان سیاه و جرم و هلس در مردم
 و بسیاری نوزاد و زهر و مکر و ظلم و تخریب و فساد حیوانات و غلات و کور و زهر و مردم
 پایه و قلعه داران **مشری و راس** کلات کند بر کثرت حال و زلزله و اعمه و علم و
 فاعیان و رونق ساجد و مدارس و کثرت فقر و دزدان و امانت و امانت و صلح میان مردم
 نامر و معروف و نکاحها و فراخی و امانی و بسیاری فقده **بحاسد مشری و زنب** کلات
 کند بر ضد آنچه گفته شد و معادله توانگران و بیماری اشرف و اعیان و خنفا و بر مقتیان و
 قضا و وقوع امور نامر و جرم و منع و دین داران و نفاق میان بزرگان و چنان بر ما چون
 رنج و شنج درود و دید کشتی هوا و کور و اکت حیوانات اهل **بحاسد مشری و راس**
 کلات کند بر قوت حال امر و دیگران و فساد و امانت و خنفا و اکت و زهر و شنج و شنج
 و ظلم در مردم خنفا و زلزله و زلزله و خنفا و امانت و خنفا و امانت و صلح میان مردم
مشری و زنب کلات کند بر ضد حال سبب و اهل سلاح و اکت و زلزله و بدکاران و
 این طایفه و حبل میان بدان و زرد و راهها و بسیاری قش و کارها و ناشایست و زینت
 حرب و نکل و قش **بحاسد مشری و راس** کلات کند بر قوت حال ملوک و سلامتی و

بحاسدات بحاسد

اگر برود از اجادیا با هم نایز و عدل و انصاف در حکام و بسیاری از مردم **بجای** **ساده** **شهر** **و** **ذنب**
دلالت کند بر بیاری و خوف اگر بر مهنز هر قوی و کثرت در چشم و دل و سکتی اعشا و
ناد نمود و افتاد از بلندیا و ستور **بجای** **ساده** **زهر** **و** **زایس** دلالت کند بر سعادت حال زبان
و امراد و ارباب طرب و نکاحها و خیر و سوسرها و فرایق نعمت و رونق بازار عطر فروشی
و زینت سالن و چهره یان و رنگدند حاجات **بجای** **ساده** **زهر** **و** **ذنب** دلالت کند بر طلاق و نزاع
میان ازواج و زنان مطربان و بیاری زهر و جان و کثرت فقر و سحرها و به شری ساده
و علت آفات ناسل و نکاحها و به رغبت **بجای** **ساده** **عطار** **و** **طرس** دلالت کند بر یکی حال فضا
و اهله و یان و تیار و مردم بازار و بسیاری بیع و فزری و امانت در مردم و کفایت سخنان
و معظه و بلاستی در عدل و اول و آمدن اخبار صحیح و صحت بکاران و رونق کتب و برده **بجای** **ساده**
عطار **و** **ذنب** دلالت کند بر ضایع کتبه شد و ضعف و مانعها و خطا در تدبیرات و
ملات حال و متفرکان و تیار و اهل بازار و اذیت طوبی و ظهور مافاتان و کثرت بیعت
و تخم و بیاری و یکدستی سخنان پیچیده و نوشتن خطوط مز و **بجای** **ساده** **قر** **و** **طرس** دلالت کند
بر کسان و وضع عملی در کندن مهربان مردم و سلاطین مسافران و ابلهانه و مانع و سازگار از نفع
و عوام **بجای** **ساده** **قر** **و** **ذنب** دلالت کند بر ضعف حال زبان و اشتداد اجنبه و صرع کودکان و
تعویق در کارها یا **بجای** **ساده** **اجتماعات** **و** **شتیالات** معلوم شده است که اجتماع قوه نیز برین
و استقامت بنا به ایشان و اشتلا نیز خواهد بود هر دو نظر بر در امور عالم ترکیب افرام است
پیر و اجیکه طالع وقت وقوع هر یک تعاقب کنند و بیگ پیوت و کلا آن حکم کند چنانکه درین
اشته از نمودن و مثال نیز بر آید کنیم انشاء الله العزیز **بجای** **ساده** **قر** **و** **طرس** یکی ازین اشیاء
اتفاق افتد یا دل کمال باشد بر تفرات هوا مناسب آن حکم کنند چنانچه در کلا حرب و شوپ و
کرامی و از برای نامل کنند خاصه آن اجتماع و استقبال که مقدم باشد بر سال و فصل آنچه در خاطر آید
بعد از اجتماع کلا علی از سر فراغت خاطر و فکر درست حکم کنند **قر** **و** **ذنب** از اجتماع و استقبال منصرف
کردن بلکه کوکب که متصل شود طبعشان کوکب کرد و حکم از مزاج این کوکب باید کرد از سوز و تکرار
این کوکب صورت طالع یکی ازان دو نوع الیه بر خاصه که میان رب طالع و ساج باشد دل با در ابران
و فقر هوا بود **قر** **و** **ذنب** هر عاشر بود دل بیاری و یکدستی هوا بود **قر** **و** **ذنب** در تاریخ بود دل زوار
وافت مزربها و نظایر جامع آن شخصی در مثل آیه باشد بقدر آنها و فرقی کتبه با پرو سوسریا
خاصه در وقتش **قر** **و** **ذنب** در مثل آیه باشد بقدر آنها و فرقی کتبه با پرو سوسریا
مشقه هوا بود باشد بیاری در ریل اثنای و آفتا بخار و طوبی باشد **قر** **و** **ذنب** در مثل آیه باشد بقدر آنها
حیوانات و غلات باشد و نیز از رخش **قر** **و** **ذنب** اگر سوز باشد بیاری تخم و بیاری صحت و سلامتی باشد
هر یک باشد چنانکه کتب **قر** **و** **ذنب** انصاف بخوس متصل گردد از جیف اند و مکرو حیانت کنند
و خصوصت و غرافی و دنان و کوزه نرخی باشد **قر** **و** **ذنب** که سوز متصل شود اسن و قاهیت مردم با
و عزت و اغراف و اعیان و ثوابها از هر نوع و از زان و فرایق نعمت **قر** **و** **ذنب** بر ج باران باشد یا
صاحبین و کوکب باران دل زکی باران بار شود بارانها سخت بار و آینه زیادت کرد **قر** **و** **ذنب**
از اجتماع و استقبال منصرف شود و عطار متصل گردد دل را حیف و سخنان دروغ و قصه
بازرها و کسا دی زنها برود خاصه کثرت عیادت باشد و قوی تر از عطار و تخم باشد **قر** **و** **ذنب**
طالع یکی ازین دو **قر** **و** **ذنب** بصفات غلبه زنها اگر آن شود خاصه در طالع و در هم

اجتماعات و شتیالات

اگر موصوف بود بصفا شادمانه شرفها از آن شود **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
بر غلبه کرانه کندی خاصه آن طالع که مقدم برود **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
از برای و فرایق طبعه **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول از برای زان
شود اگر اتصال بر سل باشد و اول بر غلبه کرانه شود **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
بعد از ایت و ذنب دل قته است و حرکت نکند و اظلم **بجای** **ساده** **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
با سوسریا که برید و لیل حریب و عاشر و قله است **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
در حال با عاشر یکی ازین دو در لیل چاری و شیخ و وزد و بدست و اخوی **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
بمعنی ازین دو لیل یکی ازین دو در لیل چاری است **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
قوت حال ملوک و سلاطین و اذیت کرانه از آن و اند و عوام و صانع زور و سیم و تاریک هوا **قر** **و** **ذنب**
دلالت کند بر اذیت بانات و شکوفه چهار بیان و حرکت سازان و کثرت عاشر و بزراعت و تقیر
هوا **قر** **و** **ذنب** دلالت کند بر حرارت و حرمان و زان و رحمت با دها و اذیت اشهار و کرمی هوا **قر** **و** **ذنب**
نظایر باشد اند و کتاب و حال و خصوصیت را با زانها و کثرت معاملات **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
بسیاری از آنها رسیدن مسافران و ریاضت و کثرت در آن و صحت زان حامله تر که هوا **قر** **و** **ذنب**
دلالت کند بر رونق احزان ملوک و انتفا کندن با یکدیگر و فرستادن فرغ و رسوق پیش هم و
فراخ آمدن اکابر و کثرت اسرار و شدت حرارت هوا **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
بجاریت و جمع آوردن حیوانات و قریب بیست علم پیش بران و وقوع نقل و سفر **قر** **و** **ذنب**
دلالت کند بر اذیت زنها خاصه چنانچه بقره زور و فرود شد و در خاطر ملوک و اکابر و حیوانی
عام و کثرت با دربار و وقوع نکاحها **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
و ملات و خلافت و اذیت کشی و بارندگی تاریک هوا و سرما **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
و از برای اهل وقت ستور و رغبت مردم بکارها و اذیت و تقیر هوا **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
کندی بر شدت سرما و برف و در ماندن اهل سفر و سحران و بسته شدن راهها و در حد آفتاب
علوم و ناسان کار و ازواج و ناسان حیوانات **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
چنین با دها و نظمت هوا و اندوه پیروان و کثرت از اهل جوار و در ماندن و رسل و فریج و اهل
سفر **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
بارندگی و تخم و علم و بسیاری عمارت حیرت آید **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
شدت **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
در وقت حکام بعد از بسیاری خیولت راحت مشایخ و دهاتین و صحت بکاران کهن **قر** **و** **ذنب**
دلالت کند بر خصوصیتا کار بر دست برده اثنین و اذیت اهل قلاع و جبال دانه و ملوک در برانها و
ملات از خراف زانگان و مصادره تیره کوه و رونق داسا اتفاقا و تده **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
سلاطین و اکابر و اسن و رحمت و فرایق و بسیاری میزبان و رونق دهاتین
و اهل محله و قریه بد کاران **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
و تده و اقویب و حرکت سپاه و خرابی در کوه با بیما و تقیر و لاشه بیاری بر زانگان و کوزه نرخی
قر **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
کسی که در محصل نشینان از پادشاهان و نهادن حصارها و رونق و اذیت **قر** **و** **ذنب** طالع یکی ازین دو در حال باشد و اول
بر غلبه کرانه در آن و عیاران و نقل ایشان و حرب و تده و اندوه رحمت و اکراد و چاریها و

انصافات کوکب

بسیاری ازین دو در حال باشد و اول
از برای و فرایق طبعه
شود اگر اتصال بر سل باشد
بعد از ایت و ذنب دل قته است
با سوسریا که برید و لیل حریب
در حال با عاشر یکی ازین دو
بمعنی ازین دو لیل یکی ازین دو
قوت حال ملوک و سلاطین
دلالت کند بر اذیت بانات
هوا **قر** **و** **ذنب** دلالت کند
نظایر باشد اند و کتاب
بسیاری از آنها رسیدن
دلالت کند بر رونق احزان
فراخ آمدن اکابر و کثرت
بجاریت و جمع آوردن
دلالت کند بر اذیت زنها
عام و کثرت با دربار
و ملات و خلافت و اذیت
و از برای اهل وقت
کندی بر شدت سرما
علوم و ناسان کار
چنین با دها و نظمت
سفر **قر** **و** **ذنب** طالع
بارندگی و تخم و علم
شدت **قر** **و** **ذنب** طالع
در وقت حکام بعد از
دلالت کند بر خصوصیتا
ملات از خراف زانگان
سلاطین و اکابر و اسن
و اهل محله و قریه بد
و تده و اقویب و حرکت
قر **و** **ذنب** طالع
کسی که در محصل نشینان
بر غلبه کرانه در آن

وزنه درهما و دوازده سکه و وقت ایما داشتند و در حین از پیش و باطل و مجرب و بی شکریه **سوال**
 دلیل کند بر دوستی ملک و بزرگان و سایرین و خلق و اتفاق دهان و قیام اهل سپاه و سلامت
 شدن کیش و دارن و جمع آمدن سپاه در مشرق **سوال** دلیل کند بر حریف بزرگ و هلاک مکه و معارف
 ملک و حرکت لشکرها و حتمت سلاطین و اندیشیدن عدو و مسکن و رفتن لشکرها و اشتغال
 ملای و دولت و حیرت عظام و کجا رفتن ظلم و ظهور مردم شریف و بزرگان از اعدا شاهان و ترجیح
 و طرد **سوال** دلیل کند بر بزرگان و اشراف و قضاة و قلع و داران و بزرگان از اعدا شاهان و ترجیح
 کرده بر رعیت و با باغی و زرعها و قصرها و خراجی اطلعه و تفریط **سوال** دلیل کند بر خفا
 از رعیت و خشم ملوک بزرگان و رشتاق و بدی حال بزرگان و مردم که پایه وقوع عداوت
 میان اکار بر و خلیفه شیخ و عقارب و نقصان ارتقا عات و چم از زلزله و سرما که وقت بود **سوال**
 دلیل کند بر رعیت ملک و سلاطین بزرگان و دهقانان و وقوع صلح میان اکار بر و مردم شده سیم
 و اباران چای و بیاری زراعتها و بزرگ شدن داناته و قضاة و صاحب وقت **سوال** دلیل
 کند بر خصومت میان ملوک و اکار بر و حریف و ستم و خروج سپاه و وقت بیرون کشیدن و زمانه و وقت
 مزاج قلع و جبال و خاد و حیوانات و کمانه بزخم و غارت در کوه پا چای و نقصان غلات و عمارت و
 بارندگی و سرما که وقت بود و وقت سهم در کربلا **سوال** دلیل کند بر یکی حال زمانه و اهل طرب و
 وقوع سردها در ساق و کجا و احوال و وقت از اوج و غیره نشانه در بیرون دهان قیام و زلزله و قحط
 و زینت و شدت سردها در وقت خشکی و سلامتی کشته **سوال** دلیل کند بر بیاری زمانه و احوال و
 مطربان و دشواری و دفع حمل و اندوه و خلاق و بزنیان رفتن کارها و ناسازگاری از اوج و وقت
 اهل جبال و صواری و کلی غلات و تبرک و سردها در وقت **سوال** دلیل کند بر بیاری زمانه و احوال و
 مردم در حمل نشین و ارباب قلع و حجاب و بیاری و خالها و زلزله و اصلاح پذیرفتن کارها
 و رونق پیشه کاران در اوج از راهها و اراضی و ستم و اعتدال تابستان و برف و جلید در ز
سوال دلیل کند بر باد و رحمت و فروز و بیکی کارها و ناله مردم از برف و ستم و استقامت اجنبیه و
 دشواری با نیا و خصومت اهل بازار و دهان قیام و کوه نشینان و حیدانه از اوج و وقت بر بیاری
 و شاد طعام و اندوه مطربان و ابرها و تبرک و سردها در وقت **سوال** دلیل کند بر حرکت زمین
 و بیست و چندها و کشایش کارها و بیاری عمارت و مزاجت و بیع برده و اسلاک و سلامتی بر کوه
 و کوه نشینان و سردها در وقت و تبرک و سردها و اوج **سوال** دلیل کند بر ظهور خیا نتهای کشته
 بر شلاق و دد عریضی تا حق و اهل اهل میدان و چقا و اهل بازار و رونق در خلق قیام و اهل صحرا
 و بدگشتن هوا و اوج و بیاری جزایان و فساد نیانات و سردها در وقت **سوال** دلیل کند بر اشراف
 میان بزرگان و چپان و دهان قیام و حیرت با دها و خنک و پوستی صلی و ارسال نامها و فرج
 عاملان و عدول و احوال با قلام و صرف و شدت سرما در وقت و رولاج با از کتابت و برده
 و رسیدن اشیا را از هر نوع **سوال** دلیل کند بر خصومت میان خلایق و کتاری رسولان و برده
 جاسوسان و انفعال مردم چای خیار و ستم بر حرف و نگار داشتن انوسنها و سحرها و وقت بر
 خلایق و ظهور رکبان و مردم ساق و وقت اهل رشتاق و کوه نشینان و تبرک و ایدها
 انخوش **سوال** دلیل کند بر اتفاق از اوج و بد و روش زندان و رونق بزرگان و حیدان و
 رسیدن مسافران و تفریط **سوال** دلیل کند بر خنک و بانگ میان علوم و اندوه رسولان
 و کربانیان و رونق اهل حصار **سوال** دلیل کند بر رونق مشایخ و دهان قیام و صلح مردم

و سازگاری از اوج و سعادت کشتاورزان و سیادت ارباب کاران **سوال** دلیل کند بر رونق سازگاری
 کشتهای و خصومت میان پدر و فرزندان و سردها و بزرگان در وقت و بیاری انفعال در زمانه **سوال**
 دلیل کند بر دوستی علماء و قضاة با امارا اهل سلاح و ارباب بیعتان و با کلاه از سر و شوش کربانی
 و عزت اکرام و حریف و میل مردم بسلاح و تیر و ناخن و عمارت ارباب مردم و زدن و راه زینت
سوال دلیل کند بر شسته میان سادات و اهل سلاح و غضب بزرگان بر برندگان و ارباب و وقت
 اخلار و بیاری اهل سلاح از حرارت و استیلا و حدت بزرگان اکار بر و قتل در اجمیت بر ستم کشتاری
 در روی مردم **سوال** دلیل کند بر موت میان امارا و زراعت و وقت اهل سلاح و نمازش این طایفه
 از بزرگان و بیاری امر معروف و رونق دار القضاة و قضاة و بزرگان و کم شدن شر و شرف کربان
 در وقت **سوال** دلیل کند بر قصد بزرگان و خصومت میان و زراعت و امارا و بیاری ملوک
 و حکام و معاهد و زراعتگران و قشوقش خلق و اهل در مردم و سوسختن و ناخنن چایها
 و بیامر و سخن نیش و غدر با بزرگان و بیاری طایفه و فساد خوردنی **سوال** دلیل
 کند بر وقت حال ملوک و حکام و الفتن این طایفه با علماء و معارف و اوصاف در خلق و بیاری
 خیارات اکار بر و زراعت و شدن ملها **سوال** دلیل کند بر خصومت قضاة و ائمه و غضب
 بزرگان بر این طایفه و تمت بر علماء و معاهد (له در دین و عمل و کرمی در وقت
سوال دلیل کند بر صلح میان پادشاهان و اوقدا و جاه و زلزله و اشراف و شاد و نوکانه
 و قضاة و ائمه و ارباب و ارباب ساجد و حلا و رسو و عدل و انصاف ملوک و نقصان جبر و
 ستم و بیاری زرو ستم و بیع جواهر و خیولت بزرگان و فراسی از بی و کرمی و
 در وقت **سوال** دلیل کند بر اندوه و زلزله و علماء و اعیان و سعادت ارباب و کربان و حریف
 این طایفه و تحریف کردن از ملوک و تنگ طعام و تفاوت بزرگان و فساد و تقو و کرمی و
 در وقت **سوال** دلیل کند بر شادی علماء و اشراف و زراعت و بیانی و رونق قضاة و سادات
 و تهن درستی خلایق و عزت لباس و پیرویه و صلح میان مردم **سوال** دلیل کند بر بیکی
 کارها و نابکار از اوج و امر معروف و تمت بر قضاة و علماء و ارباب و حقیق شرعی و
 ارزانه حریف و قحط و غنا که هوا **سوال** دلیل کند بر وقت کار بزرگان و سعادت و زراعت
 و اشراف و صحت بماران و اصلاح آمدن کارها و رونق کجا سها و ساختن زینتها و ارام
 گرفتن کشتهای و خرمی خواتین و اهل طرب و آمدن خبرها و خیر و کفایت تصدق و رونق
 علماء و وقتها و ارزانه **سوال** دلیل کند بر خصومت از اوج و بیاری فسق و بدنامی اهل
 سطح و طلب کابین و اندوه مردم از کفایت امر معروف و بد و رونق مطربان و در اوقات
 زرو و زلزله و ظهور خیا نتهای انا و اهل تقوی و علماء از ساق و آمدن مردم **سوال** دلیل کند
 بر رونق دیوان و معترفان و برده فروشان و بختار و اهل بازار و نمازش با نتهای
 از زوراد و اکار بر میل مردم معلوم و آمدن خبرها و نیک و ایدها معتدل **سوال**
 دلیل کند بر عدل علماء و وزرا و خصومت اهل بازار و اهلها و رشد در مردم و حیرت با
 و تزییر و در عدول **سوال** دلیل کند بر وقت حال دیوان و مسترفیان و رونق علماء و
 فضلا و جمعیت میان این طایفه و راستی و دیانت در خلایق و سعادت پیشه کاران
 و کتابت و بختار و صحت کودکان و عزت باد و ارباب **سوال** دلیل کند بر کفایت خصمت
 حیدان میان علماء و زراعتها و دین و مذهب و دادن ختمها و ناختن و از رنگ

از اهل

دجله درشتا **۱۳۵** دلیل کند بر بادها خراب کنند و بخت و غنای او را بکنند
و خند ملک و موت چنان که در حدیث و توفیق زحلان **۱۳۴** دلیل کند بر قنیه و رعای
مردم کم گشتن آنچه آفتاب در سلاسل و طبرستان و آفتاب گشته از سزا و سیاه خراب کنند
و قدر چشم و خضر گشته **۱۳۳** دلیل کند بر تنگی سال ملوک و آنگاه بر حصول
جواهر و توفیق حاصل شده و صنایع و دستورها و سلاسل و سلاسل **۱۳۲** دلیل کند بر تنگی
توغ و سلاسل ستران و مزرعها و نهادن بناها از شیر **۱۳۱** دلیل کند بر تنگی
توغ و خوشی هلاکت درستی مردم و سلاسل اخبار او غار و خاک هوا و اندوه عوام و
تغایر و اشرف **۱۳۰** دلیل کند بر قنیه حال و نزله و ایاها و بارانها و سینه و سلاسل
مردم دریا بر و خونی بخت حاصل راهها **۱۲۹** دلیل کند بر تنگی ملوک و سلاسل
و کثرت نفوذ داراسته شده و سلاسل و ستم و جور بر رعیت **۱۲۸** دلیل کند بر تنگی
گشته و سخت خلاق و درواج بازارها و صفاه و هوا و اندوه آنگاه بر عیاش **۱۲۷**
دلیل کند بر اعتدال هوا و ایمنی ایمنی و کثرت باد و باران و خونی بخت و کساد ی بازارها و
ارزان **۱۲۶** دلیل کند بر تنگی و آفتاب و ستم و ستم بر کاه بر سلاسل و قطع طرب و داد
و بارانها و نفع و عزت طعام و تلف مالها **۱۲۵** دلیل کند بر تنگی در ملوک و کثرت
خیرات و سلاسل خیرات و بسیاری نفوذ و اعتدال هوا **۱۲۴** دلیل کند بر سلاسل
خیرات و اعتدال هوا و اندوه و سادات و تغایر **۱۲۳** دلیل کند بر تنگی حال خلاق و ارزان
و خونی بخت و کساد و کاهها بسته **۱۲۲** دلیل کند بر تنگی حال خلاق و ارزان
و توفیق حال سادات و علماء و اشرف و سلاسل گشته و کثرت عاریتها **۱۲۱** دلیل کند بر تنگی
دلیل کند بر قنیه حال اهل سپاه و تنگی سپاه اربابان و عزت طعام و حرکت سپاه **۱۲۰** دلیل
کنند بر تنگی و اهل سلاح و بیم زلزله و فساد هوا و اذیتها و سختی و آفتاب **۱۱۹** دلیل کند بر
بدی هوا و غم و اندوه و فقر و میان عامه و سلاسل کرده بکند بگوید که آستانه و سلاسل کتب
و پریشانی سپاهیان **۱۱۸** دلیل کند بر تنگی و حریف و غارت و نقصان آنها و تیره شدن رزق
و غرق گشته **۱۱۷** دلیل کند بر تنگی هوا و گرمی و تجار و تها و ناید و مضرت از مسلح **۱۱۶**
دلیل کند بر فساد گشته و خرابی جای باریم زلزله و فقر هوا **۱۱۵** دلیل کند بر تنگی و سراه سپاه
و اهل سلاح و قنایه بر تنگی و چشمت بادها گرم و خشکی هوا **۱۱۴** دلیل کند بر قنیه حال
لنگریا به اهل حرب و تنگی در آنچه و حرکت سپاه و تنگی و نگاه با حق و حضرت سپاه
باهل بازار و بسیاری خزینه و کثرت مشق و خیر **۱۱۳** دلیل کند بر تنگی آنها و خشکی هوا و سختی
از رعیت و آفتاب کثیر قوت و رخ ستر **۱۱۲** دلیل کند بر اعتدال هوا و ارزان و تنگی در زمین
گشته و قنیه حال اهل بار و ایش **۱۱۱** دلیل کند بر تنگی حال او باش و بادها تند و سلاسل حکما
از اشرف و کثرت مشق و زوری **۱۱۰** دلیل کند بر تنگی میان ملوک و اندوه عامه از قتل حکام و در
چشم و موت برزگان و در شمال و تغایر **۱۰۹** دلیل کند بر تنگی در سلاسل ملوک و در
سالها و شاهان و اعتدال هوا و بارانها و نافع و شادی در خلاق **۱۰۸** دلیل کند بر کساد
بازارها و عزت طعام و تغیر هوا و بسیاری عاریتها **۱۰۷** دلیل کند بر تنگی چار و گردگان و زمین
و آفتاب و قنیه حال ملوک و جزایر هوا **۱۰۶** دلیل کند و سلاسل گشته و گرمی هوا و کثرت
آبها و بارانها و طعام **۱۰۵** دلیل کند بر قنیه حال ملوک و سلاسل و عدل ایشان بر ضعیف او

شدت کرمان و ارزان **۱۰۴** دلیل کند بر ارزان غلات و در وقت طالع برزگان و غنای
در تنگی و تنگی هوا **۱۰۳** دلیل کند بر اعتدال هوا و ارزان و زجاج بازارها و سلاسل برزگان
۱۰۲ دلیل کند بر کثرت باران و کثرت در وقت حال سندان و عدل اوت میان
خلاق و در وقت بادها **۱۰۱** دلیل کند بر تنگی و در وقت حال ملوک و
سلاسل و در وقت میل بر تنگی کاهها **۱۰۰** دلیل کند بر تنگی طبع و کثرت سرما و کثرت بر
دجله و در وقت بازارها **۹۹** دلیل کند بر تنگی و در وقت حال ملوک و
دادها و در **۹۸** دلیل کند بر اعتدال هوا و تیره گشته آنها و در وقت مردم بهارت و زرافت
باغ و برستان و کثرت بلان و در وقت **۹۷** دلیل کند بر تنگی و در وقت حال
سلاسل و نباتات و حیوانات و اعتدال هوا **۹۶** دلیل کند بر کثرت باران و در وقت حال
ارزان و مطربان و سلاسل زرع و نباتات **۹۵** دلیل کند بر سخت جانان و خوشی هوا و بادها
معتدل و سلاسل اخبار او غار **۹۴** دلیل کند بر باران و بر بادها و تنگی هوا و سلاسل
گشته و آنگاه و سافران دریا **۹۳** دلیل کند بر اعتدال هوا و کثرت خشم و سلاسل خاص ملوک
۹۲ دلیل کند بر ارزان و زرافت و اندوه و زمان و مطربان و در وقت حال مردم و خشکی هوا
۹۱ دلیل کند بر سادات خیرات و در وقت اهل طرب و ارزان و خوشی هوا و سخت خلاق
۹۰ دلیل کند بر اندوه زمان و از راه و حضرت از رواج و در وقت خراب باران و کثرت
سنگ و بخیر و سرما **۸۹** دلیل کند بر باران و نفع و کوه هوا و سلاسل سینه **۸۸**
دلیل کند بر فساد گشته و شدت سرما و عزت طعام و بسیاری تران **۸۷** دلیل کند بر قنیه
حال چنان و سیمان و خشک نماند و زاین ایشان و سلاسل کاری از رواج کثرت نشاط و مردم
۸۶ دلیل کند بر قنیه حال خیرات و در وقت ارباب طرب و سلاسل و اشرف بر زمان و اهل طرب
و بارانها و نافع و حرکت گشته **۸۵** دلیل کند بر تنگی و در وقت حال مردم و در وقت
ارها و تیره و از اجین متلون **۸۴** دلیل کند بر اعتدال هوا و کثرت باد و طبع غرات از رعیت
۸۳ دلیل کند بر تنگی و در وقت حال و تجارت و اهل بازار و نفع کتاب تیری بازارها و
نیک **۸۲** دلیل کند بر گرمی و خشکی هوا و نوازش اصحاب و داد و از باران **۸۱**
دلیل کند بر قنیه حال و اهل دروازه و حال و تجارت و اهل بازار و صفا و هوا و بادها و تنگی
۸۰ دلیل کند بر تنگی طعام و عدل حکام و در وقت حال حرف **۷۹** دلیل کند
بر سر ملو بادها و خشک و مکرر فریب میان از رواج و به انصاف خلاق **۷۸** دلیل کند بر
کساد بازارها و شدت سرما و زرافت در معالما **۷۷** دلیل کند بر تنگی و بارانها و در
خاصه که درین برج لاجچ و کثرت کود **۷۶** دلیل کند بر تنگی هوا و اهنکی بازارها و تنگی
طعام و اندوه مردم **۷۵** دلیل کند بر زرافت آنها و تنگی حال و سلاسل و مسافران **۷۴** دلیل کند
۷۳ دلیل کند بر تنگی و در وقت حال و در وقت طبع و اندوه تجارت و اهل بازار
بر برزگین ستم و خلاق و در وقت خرابی و ارزان **۷۲** دلیل کند بر رواج بازارها و دادها
و کثرت اخبار **۷۱** دلیل کند بر حرکت سلاسل و مسافران و خوشی و در وقت و باران
و نماند و نرخیها **۷۰** دلیل کند بر تنگی ملوک و گرمی هوا و نماند و خلاق **۶۹**
دلیل کند بر قنیه حال ملوک و سلاسل خیرات **۶۸** دلیل کند بر تنگی مردم و در وقت تنگی
کارها و فساد اطعمه **۶۷** دلیل کند بر کثرت شاد و تنگی میان مردم و بسیاری گشته آنها

دلیل کند بر ارزان و بادها و شفت و اعتدال هوا **۶۶**

دلیل کند بر گرمی و در وقت حال و در وقت طبع و اندوه تجارت و اهل بازار **۶۵**

دلیل کند بر رواج بازارها و دادها و کثرت اخبار **۶۴**

دلیل کند بر حرکت سلاسل و مسافران و خوشی و در وقت و باران **۶۳**

دلیل کند بر تنگی ملوک و سلاسل خیرات **۶۲**

دلیل کند بر تنگی مردم و در وقت تنگی کارها و فساد اطعمه **۶۱**

ضعفهای مثری	فوتهای مثری	ضعفهای زهر
عظیم اثر ۳۵	عظیم اثر ۲۹	عظیم اثر ۲۷
برج شرف ۸	بعد از منطقه ۸	استقامت سیر ۸
استقامت سیر ۸	میانہ اثر ۳۵	منطقه ۲۷
دفع طبیعت ۷	نظر بخش ۷	بیت ادسبار ۷
دفع قوت ۷	منع منور ۷	دفع طبیعت ۷
میانہ اثر ۴۵	میانہ اثر ۵۵	میانہ اثر ۴۱
صعود ادوی ۶	بسط سیر ۶	سرعت سیر ۶
صعود تدوی ۶	برج مونسث ۶	صعود ادوی ۶
صعود شمالی ۶	منطقه اولی بخش ۶	صعود تدوی ۶
نه بهر خویش ۵	ربع مد سیر ۵	عزیز شمالی ۵
بیت تابک ۵	ناقص انور ۵	زاید السیر ۵
نصرت ۴	ناقص العدد ۵	نه بهر خویش ۵
استقامت ۴	ناقص الحجاب ۵	بیت مذکور ۵
حقیر اثر ۹	ربع مؤنث ۵	اعانت ۵
وجه سعد ۳	بیت ضعیف ۴	حقیر اثر ۹
درجهان سعد ۲	بیت مونسث ۴	وجه سعد ۳
درجه مذکور ۲	مناکرت ۴	اشقی غریبه سعد ۳
برج شمالی ۱	حقیر اثر ۱۱	اردجان سعد ۲
برج مستقیم الطالع ۱	اشقی غریبه بخش ۳	برج شمالی ۱
	اردجان بخش ۲	
	هفت بهر بخش ۲	
	درجه قیمه ۲	
	مخالف مزاج ۲	
فصل	الضعف	فصل
القوة ۳	فصل	القوة ۷

قوتهای مثری	ضعفهای مثری	قوتهای مریخ
عظیم اثر ۳۵	عظیم اثر ۲۹	عظیم اثر ۲۷
برج شرف ۸	بعد از منطقه ۸	استقامت سیر ۸
استقامت سیر ۸	میانہ اثر ۳۵	منطقه ۲۷
دفع طبیعت ۷	نظر بخش ۷	بیت ادسبار ۷
دفع قوت ۷	منع منور ۷	دفع طبیعت ۷
میانہ اثر ۴۵	میانہ اثر ۵۵	میانہ اثر ۴۱
صعود ادوی ۶	بسط سیر ۶	سرعت سیر ۶
صعود تدوی ۶	برج مونسث ۶	صعود ادوی ۶
صعود شمالی ۶	منطقه اولی بخش ۶	صعود تدوی ۶
نه بهر خویش ۵	ربع مد سیر ۵	عزیز شمالی ۵
بیت تابک ۵	ناقص انور ۵	زاید السیر ۵
نصرت ۴	ناقص العدد ۵	نه بهر خویش ۵
استقامت ۴	ناقص الحجاب ۵	بیت مذکور ۵
حقیر اثر ۹	ربع مؤنث ۵	اعانت ۵
وجه سعد ۳	بیت ضعیف ۴	حقیر اثر ۹
درجهان سعد ۲	بیت مونسث ۴	وجه سعد ۳
درجه مذکور ۲	مناکرت ۴	اشقی غریبه سعد ۳
برج شمالی ۱	حقیر اثر ۱۱	اردجان سعد ۲
برج مستقیم الطالع ۱	اشقی غریبه بخش ۳	برج شمالی ۱
	اردجان بخش ۲	
	هفت بهر بخش ۲	
	درجه قیمه ۲	
	مخالف مزاج ۲	
فصل	الضعف	فصل
القوة ۳	فصل	القوة ۷

بدن کس **تنبیه** معلوم برده باشد که هر دو کوب مقارن یکدیگر حمل کنند از اجتماع
ایشان ضعیف برده هر چند افعال مختلف شده باشد **تنبیه** اگر در فعل و شری و شمن در برگی
باشد و سرخ در برنج و دیگر سرفه حساب یکی کو بی پادشاه بر دشمن خود نظر باید اگر برنج
شعاع پادشاه باشد و در عکس اگر برنج و شمن باشد **تنبیه** اجتماع دو کوب یا زاده اگر کوب
برنج در برنج هر دو شانه دلالت بر کثرت راجع خاصه و کوب راجع شمن است و عطارد
و شری و اگر کوب در حرمت و شغلات او جمع شوند دلالت بر کثرت باران باشد که باعث
مضرت شود **تنبیه** اگر معشر یعنی کوب هر گاه در کثرت در یک حد یا در برنج شسته
و شمن یا نشان ناظر شود هر آینه آن قرین عظیم بود که پادشاهی در وقت کوب کثیر خراج و
اهل شادمانی از او بقیل بجهت ارتکاب نماید و انشاء **تنبیه** چون سینه دو کوب نظریه
واقع شود هر کدام در خارج یا شرف یا شرف باشد احکامی که متعلق به شویات او بود در
سجد کال بر دگر هر دو این سعادت بیشتر شود آنچه در حکم آن نظریه کتب بود بر سالن و
تاکید محول باشد و اگر در هر دو بود بل بر عکس یعنی احکام ضعیف یک اثر باشد و اینها همه
بلا حفا شد اوقات اولیایه است تا **تنبیه** یعنی تا کوب ترنج و متا بله نزل کوب
سنگ استعلی باشد یعنی است از متا ترنج در این باب حکمات وقت متا بله او کوب
خاکستر معلی باشد یعنی است از ترنج و متا بله نزل کوب معلی ازل ارسطاطالسی در فصل پنجم
و پنجم از کتاب خود اشاره فرموده **تنبیه** افعال قریب هر دو مخلوق از خانه عطارد دلالت عظیم
بر ارتقاء غم و نزول مطهر هر عطارد با هر دو باشد **تنبیه** درین نظرات هر کدام از کوب
در خارج یا شرف یا شرف باشد در تائیرات جیده بین این دو از رویه که کند و اگر در
و بال و هر دو باشد یکس این بود و خصوصیات آن حواله بداران و حدس سنجیم است
تنبیه چون استراج دو کوب واقع و قابل در هر دو حال احوالات بر مخرج معلوم باشد
گاه بود که دو کوب یا سه کوب یا یک کوب یا دو کوب یا شش کوب باشد آنرا بکفر و ذهن صافی
موافق قوت طبیعی استراج باید داد و اغلب احکام بر طبیعت آن کوب بود که اقوی
باشد **تنبیه** هر دو کوب که با یکدیگر نظریه کنند هر کدام که در اتصال عدیم العرض بود
اقوی باشد از آنکه در عرض بود و در احکام اغلب و اگر هر دو در عرض باشند شتاب
بود و اگر هر دو یکس باشد یا در عرض صاعد باشد و اگر هر دو صاعد باشند یا
هابه آنکه در صاف شمال عرضش بیشتر بود و در جنوب کتب **تنبیه** چون اتفاق افتد
که سینه دو کوب یکم نظر ترنج محقق شود و هر تائیرات اهل احکام این وضع را تا نقل
ترنج بخرانند و آن در بومی چنانست که یک کوب در منتصف حقیقی قرار باشد و دیگر
در منتصف حقیقی است باشد یا یکی در منتصف حقیقی قرار باشد و دیگری در منتصف
حقیقی دلو و در مطلق آنکه در منتصف حقیقی قرار باشد و دیگری در منتصف
حقیقی قرار یا یکی در منتصف حقیقی است باشد و دیگری در منتصف حقیقی قرار
و اینها بینه برین شکل تناظر حقیقی نیز اطلاق کنند و از قایم مقام تثلیث دانند
و لهذا بعضی را سلطان الحقیقین و نصیر الملک و آلهین قدس سره در مدخل خود جمع
کرده اند که نخست او در این حال سعادت بدل شود و جلا ف تناظر با استقلال
که تا کید انار رویه متا بله کنند چه ممکن کوبی در تناظر تریبی در وسط حقیقی

ن

برج باشد و در تناظر استقبالی در فصل شش که سینه دو برنج متجاوزه که انرا
داشته اند پس آن ترنج را از تائیرات جیده باید شرح نه درینجا که در مقدمه
اشاره بان شده است سینه که احرا کوبی یا هر دو در محلی مقبول از خانه و شرف
و غیرها انشاده باشند **تنبیه** چون عطارد در جنوب کوبی را بید که در سینه
یا یکس آنرا ترنج طبعی گویند و آن نیز بقوت تثلیث بود و مثل این باشد جوت
شتری در صورت بود و کوبی را بید که در قوس باشد یا یکس **تنبیه** اعظم نظرات
و اقوی در تناظر قاره است پس مقابله پس ترنج پس تثلیث پس تدبیر بنا علی
هذا کرد و نظریه در و اصر متعارض محقق شود اگر اقوی است در غالب باشد
بر آن دیگر سینه از کوب علوی خاصه که در وقت باشد **تنبیه** در صورت انکسالات
اوضاع مختلف کوب را می انداخته اند که در مقدمه اشاره بان شده و کیفیت او در کتب
احکام مذکور است و مقتضی آن مسطور و ما نیز انرا مفصل در شرح بیت باب
محقق بر جندی ایراد نموده ایم و عده اوقول و رد و دفع قوت و قوتین و دفع
طبیعت و طبیعتین و دست و روانکار جمع و نقل و منع و قطع قوت و اعراف
و انکسالات و نیت و مکافات آن و حصا ریمان در سعد و در محلی باشد پس اگر
و قوت و محقق یکی از این اوضاع در حال نظر دو کوب دست دهد حکم آنرا در وقت
آن نظر بقیاس صحیح و موافق که مستحسن طبع سلیمه باشد جاری باید ساخت
و از این اوضاع اشاره بانکث در شایسته تقوم بر سر چه اهتمام نشان آن قریب لایا
تنبیه هر جا که ذکر سوخته عمل انش شده در برنج اقوی و با روی موکد باشد و هر جا
ذکر با روی و طغیان و کثرت آب شده در برنج ما لان و ای **تنبیه** هر جا که بخارنه
و نظریه ایم از آنست که بر حقه افعال رسیده باشد یا رسیده چه بر جیت کافیت و برین
المختصن علم طوسی قدس سره از ما شاء الله صریح نقل نموده که هر چه بر جیت باشد نظر
گویند و اگر جرم سیکل بگر رسیده باشد افعال و ایضا او بر معشر یعنی کوبی که هر گاه کوب
یک کوبی نظریه کند و نیز ترسانیده باشد بدرجه ان کوب متصل گویند و اگر هنوز
ترسانیده باشد او را سایر افعال گویند تا وقتی که متصل شود اما شرط است که
در یک برج باشد که اگر در دو برج متجاوزه بود فایده ندهد هر چند جرم سیکل بگر
باشد چنانچه قبل ازین مذکور شد و فاضل بهیمنی در کتابت مجموع احکام و ابواب
یعنی در مدخل کیم در حکم احترافات سفلیین را نیز بطریق کوب ذکر منسوب می
نظر هر دو داشته اند نسبت بکوب محترق و بعضی دیگر از اهل احکام درین باب
ایشان نموده اند و این صحیح است اگر چه ایشان از نظر اتفاق طریقت با قوت بود
اگر یکی از نظرات خفه غیر متا بله خاسته باشد که لا یعنی **تنبیه** معلوم قول ارسطاطالسی
در فصل شصت و دوم از کتاب بخنده فرموده که اگر ال اسما را از طول اربع سال معلوم
میشود و بعد از ان از اهل قمر در هر اجتماع پس چون قمر از محل اجتماع روزی منفرد
شده متصل باشد العلویین که در اگر ان علوی در خطی از خط خود بود یا در موضعی
باشد که در آن موضع قوی شود مثل آنکه در بیت اقل یا ربع مقبل یا بیت شرح خود
بود پس معلوم باشد در اختلاف دلالت کند بر تضاد و تکرار چیزهای که متعلق است

آن علوی در آن برج که آن علوی درو باشد **تفسیر** بر ذهان مستقیمه یعنی غایت که ابرو
 در جمع و تقریر بعد از انظار از اجتماع و استقبال بر جمع سفلیه نسبت داده اند و این
 محالست پس عظیم در وقت اجتماع وضع سفلیه از سه شق خالی ننماید بود با عقاب
 انخاب باشد با طرف صبا و طرف سائی در شق اول و ثانی از موضع اجتماع
 شود تا از حدت پس ایشان نگردد بر جمع ننماید رسید پس در بعد از انظار بدست
 رسیده باشد بر جمع و در شق دوم نیز با این طریق است الا آنکه موضع شدن در این
 شق اقریب موضع اجتماع از شق اول و در شق سیم بمبارزه ایشان سرگردان کلاسی
 و در استقبال فریب از انظار بمقابل و نعلین سفلیه تواند رسید اما بر جمع که
 عنایت غیر بدقیاس آنچه در اجتماع کتیم و این بانند که تا علی نظاه است و حیرت
 تا اول سخن اگر هر چند از قیاس دور باشد واجبست کونیم شاید ابرو عرش از نظر
 قمر از انظار خروج اواز تحت اشعاع بود با این معنی که مستعد رویه شده باشد و چون
 چنین بود میباید بود که زهره در طرف صبا و ربه اعظم رسیده باشد و بعد از
 حاکم و در وجه آمده درص ما بیشتر باشد پس در صورت قمر بعد از خروج از تحت اشعاع
 از حدت پس زهره که شده باشد و متوجه تر بیع بود اما در عطار در این معنی در سطح
 مشرقه صورت نه بندد که دیگر بزرگ یعنی نیست لیکن در او خرمی که مکتب چه
 بعد سواد در رویه هلال دران بلاد از سی و سه درجه شیا و زینکند و چون زمین
 باشد در جای رویه از حدت پس در سطح را که شده متوجه تر بیع باشد لیکن این
 دو وجه خاصه و بیرونی بزرگ یعنی نیست و چون این دو در اجتماع با این توجه تحقیق
 پذیرد و در مانی سخن فیه که نسبت هر چند در استقبال شده باشد **تفسیر** هر طالع از طالع
 اجتماعات و استقبال که مواضع طالع بود از سه یا فصل باشد اظهر و لایه بود
 مقتضای آن طالع در مدت این طالع بیشتر بمعدل آید مع هذا که سایر دلایل هر طالع
 نیز با هم مواضع کنند **تفسیر** از مستوی و مستوی بر طالع اجتماع و استقبال غافل
 بود و هر حکم که بر مستوی و مستوی طالع ساکن کرده اند دران نیز جاری می باشد
 اما بآن قوت نباشد و نیز محتاج بشواهد دیگر باشد **تفسیر** ثقلیت علویین ظهور
 این و آسایش و صلح ملوک گرفته اند پس اگر احد آنکو کین در او تا در طالع مذکور
 بود اسه منور شود و مستحکم باشد علی الخصوص که بقوای زانی و سعادت کواکب
 مسطوره راسته و پورسته باشد که فصل بود از وجود صاحب با دانه مقوم تر باشد و اگر
 مشتری بود با دانه مدعی و این موضع در او تا در طالع اجتماعات و استقبال و
 آن شود که مودت ایشان در آن اام سمت تراید و استحکام داشته باشد و حکم قران سعدین
 در صورت بر این نوع است بلکه قوت مستحکم تر از آنچه کتیم اجتماع قران و ترجیح و تقابل
 در انوار رویه قیاس قران غود اعقاب یکدیگر باشد **تفسیر** عم شاه سعادین بدرجه عامه
 علامه رویه است در حق ملوک و حکام خاصه که در مانی عشر یا ناسم انخاب باشند و بدتر
 انگاه بود که مشتری یا در وبال یا و تدایر من بودند و همچنین مجاسده ذنب باحد الثمین در
 وسط آسمان اما از حصول سعود در عاشر و صلح حالک سهم الغیب کس این بود و اینها بشود
 و اقتضای زمان تا بل حکم بود الا بر سبیل ضعف و لکن بعد حمل باید نمود **تفسیر** حلول

ترنج در حدی که ندادد لیل شرفه بود و خروج دران و بدکاران سیکار کراجم باشد و اگر سیکار
 ترنج نعل باشد پاره های سواد و بلقی مشرق عارض کرد در اجتماعات و استقبال هر دو
 اسر مکرک باشد بسبب وجود سیمین مشهور در درجه طالع اساسی که برین بر جمع سخن
 شود و سبب بود و در وقت سیاست ملوک و سلاطین قران سخن در طالع اجتماعات
 و استقبال و لایه کند که حکم و عامل آنه بلدا که بانه بر جمع مذکور بود آنست رسد و دیگر
 بجای او بنشیند و اگر احسانا در طالع بودی ما اجتماع و استقبال مقدم بران باشد پاره آن
 ولایت رسلت نماید و کلاش را دیگری فرو کرد و طایر اسر نیزه این فقیه محبت چه در کس
 قران سخن در بر جمع جدی در یکی ازین طوابع شد در خاطر با طایر سنگستان خطر کرد
 کراول هنر رسلت نماید این مضمون را در خیزد در سفر آنرا بجایان با دانه نظاره عرش بود
 بود از اندک زمانی این خبر در این شایع شد و اگر قران سرخ و مشرق و قوس باید بر کراول
 از مشربان مشرقی دران ولایت است رسد و مصیبت هام کرد اگر قران زهره و در مریخ
 در طالع و عاشر برادی کوشید با دانه دوم لا آنست رسد و در طالع اجتماعات و استقبال
 یکی از اعمان با زهره لا آنست رسد و اگر قران زهره و زحل باشد که در قران عطار در
 صورت بود آنست مواضع عطار باشد و اگر قران عطار در و زحل بود که عظیم شود و موت
 خلافت و اگر قران سعادین بود راحت و قول نعمت و آسایش و عینی روی نماید و اینها
 دیگر محتاج بود **تفسیر** سیمین حویب درین طوابع نوبه از انظار مقدار نه و نقل عدوت مرخ
 با ایشان دلیل جمع فتنه باشد و است و مقارنه و نظیر عدوت زحل را دلیل بیماری و تنگی
تفسیر مقل ازل هرگاه صاحب طالع مخوف بود ترنج و سعدی یا ظاهر بود نطالع گاه گاه
 در ایام بعفو پادشاه و حکام خلاصی باشد و اگر چه مستحق عقوبت شده باشد **تفسیر**
 احکام صاحب طالع صاحب سادس مع خورست قمر لایه کند بر جودش بیماری و در آن
 ایام و اگر بجای صاحب سادس صاحب ثامن بود با خورست قمر دلیل مرگ باشد **تفسیر** استراق
 رخت اشعاع مرخ در طالع با عاشر دلیل بیماری و مشتری و اشوب و فتنه بود و خاصه
 که بر جمع متقلب باشد **تفسیر** چون خانه ششم حجیم باشد اشعاع خسی مخوف شود بیمار
 در شریح الا سخن حادث کرد و اگر مشتری و عطار و قمر در صورت طالع نیکو حال باشد
 شامه عطار در او تا در بند خاصه در عاشره سخن علاج نیز بر باشد چنانچه سلسله
 عطار در دلیل صحت ایشان بود و صواب اتقاد معاجبات اطبا **تفسیر** چون صاحب طالع
 اجتماع و استقبال از کواکب باران باشد یعنی زهره و عطار و قمر در برجهای باران
 یعنی شفق آبی و اسد و دلو متصل بود یکی از کواکب باران دلیل بیماری بارندگی است
 خاصه در او و انش اگر آن کواکب قمر باشد بارندگی عام بود چنانکه اکثری از مواضع باران
 باشد و اگر زهره بود بارندگی نافع بود و نخلت هوا و اگر عطار بود بارندگی اندک باشد
 و طوط و نخلت هوا بود و در اتصال کواکب را مانع و مصطفی رعایت نمودن از ارکان مفرده
 از ان خائف نباید بود **تفسیر** اگر ماه از یکی از زهره و مرخ منصرف شود و دیگری
 پیوندد دلیل باران و نیز باشد اگر از یکی از مشتری و عطار منصرف شود و دیگری متصل
 گردد دلیل کثرت باد و باران فی الجمله باشد و اگر یکی از شمس و زحل منصرف شود و دیگری
 پیوندد دلیل کثرت هوای سردی و آشنکی و جودش برف باشد سیکار زحل در عاشر

ازین امر اسما سوال شود که بایک شهر کاتب براده عظمی و الهی بطلان شرح بنو زکاکه
بجسم شهرت یافته است در سنه ۱۲۳۵ تا فروردین سال ۱۲۳۶ خورشیدی که در صومعه

سرافقه تمام سنجان را علم
انما علمنا و خبر من الی کفریت
درد داد اسرینده که شهر کاتب
حسین بن زکاکه عجمی بنو زکاکه
تقدیر سرافقه ۱۲۳۵

که سواد از درجه فرمودند اوله طاهره و شرح کاتب چون درین زودی اتفاق افتاد بود پس
استراحت عمارت که در کتب و هم اتفاق می افتد در شهر کاتب و کتب بعضی از عجمی کاتب
در هم روزی اسما را در میان خواص و عوام و مقربان بزرگواران و شایسته که بعضی سراجان در این
رشد و چون اصل و نام است سراجان روزی یکی از عجمی که در این شهر و زردگان خوش گمان
تجدید بعضی از اسما را در خصوص کاتب در این شهر که در کتب اکثرت از کتب در معظم
بلد و منظر اب در کتب و کتب و اسرار و مقادیر همین که در کتب کتب ۱۲ همین از کتب
و کتب است بر کتب اسما و کتب و کتب اسما و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
ایشان و کتب کتب اسما و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
و کتب اسما و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
در کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب
بزرگ اسما و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب و کتب

سؤال نواب کباب آهنگ
 سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل

در جواب سبب عدم شرف اهل
 در جواب سبب عدم شرف اهل
 در جواب سبب عدم شرف اهل
 در جواب سبب عدم شرف اهل
 در جواب سبب عدم شرف اهل

و اینهاست که در جواب سبب عدم شرف اهل
 که در جواب سبب عدم شرف اهل
 که در جواب سبب عدم شرف اهل
 که در جواب سبب عدم شرف اهل
 که در جواب سبب عدم شرف اهل

سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل

در جواب سبب عدم شرف اهل
 در جواب سبب عدم شرف اهل
 در جواب سبب عدم شرف اهل
 در جواب سبب عدم شرف اهل
 در جواب سبب عدم شرف اهل

سؤال نواب کباب آهنگ
 سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل
 سبب عدم شرف اهل

خان که انصاف ایشان بانی بود علم استسوال بدنه نواب که یاب اهرن از نفع اولاد فرمودند
 سوال از انورده که در قریح تراخ وصال ،
 ۱۲۷۸۳۵ ع و عدم آن در یوم کیمتیه ۱۱
 ندر جلد ۱۲۳۲ از نفع شرفی و در ضمن
 وقوع صلح است بانه سیم تا سیزده جون
 درین طالع فتنه و مطالع و حساب طالع در روز چهارم

واقع است جنود در جنت بر او اندازد و کشته و بهیچ بروتی نوبت از نفع مال و در کمال غم و سنان چشم
 که مانند حضور صاحب طالع از غم است و اینها در آن صاحب چشم جنت بگردد در چشم و در دست
 بر کاشف غم نیز بودی منصرف غم فرو تر و در کاشف که عطر است و این چشم بروتی مایل بود
 صاحب بیج در چشم سرور در چشم دولت که بر کوشه عاقبت بجهت چشم و صلح وصال و میلاد کباب
 بظهور است و چشم نگر عالی چشم سر سرب کعب و یک است بر زانم آمدن ساس صلح
 و صلح در اوقرت از جانب رکار اهرن و ادو چشم مال هم بچشم تمام است بجهت در زمین او
 هم که کوشه صلح و ساس مصافحه فرام آمده باشد و بودن صاحب چهارم که در جنت در و مال و خون مرغ
 و چون سر که در جنت منوید مال و چون ذب در روز باع و در دست بر در عاقبت منوید مال
 زبهار بجهت کله چشمی که در زمین است در نفع و نفع است و فی الجمله قریب و لو ای حب
 و میل مال بی نهره چنانکه بر فرموده در و مال و خوشس میخ و دلیل است بر صلح خون عاقبت منوید
 کبیر سر که مانند منی و ارد و اهل و اوست و دلیل صلح قریب و چون سر نیز نظر داشت چشم
 و چون غلط او که منصرف غم قریب و دلیل سالی است در نظر اندیشیدن و در دست بر صلح و در ک

نواع

نواع و جلال آنها بهد المعال بخرج عطار در کاشف و نفع است و دولت کله بهیچ بر آمده در کاشف و در این
 خلد سواد زانم آمد ساس صلح و صلح قریب درین اوقات تا سیم چشم نگر عالی و چندین کله در نوبت
 دارد و صلح بظهور کیمتیه است و نوبت بدال و نفع مرق اوله فرموده و نجر اینها بگردد با و کله کالی قوت
 سر کایان و علم غم در استسوال از نجر قله ۱۲۷۸۳۵ ع و عدم آن که بدین کالی اهرن و در چشمی
 فرمودند بچشم کیمتیه ۱۲۷۸۳۵ ع در نفع ساس
 از نفع شرفی و سیم تا سیزده جون
 عطا و خوش و قریب درین سخن و در نوب
 با صریق و در جنت در دست کعب در روز کاشف
 و سخن کعبی در نوبت چشم و نفع و نفع
 در اهرن در رمضان در کاشف طالع اوله و در نوب
 بر صریح سده ن قله بر در کاشف و در اهرن در نوبت کاشف و نفع و نفع صاحب کاشف
 و در دست طالع و سخن است در نوبت و نفع است بر نوبت کاشف و نفع و نفع و نفع
 بیوم و سخن کعبی و نوب و در نوبت استسوال اول و چون منیع در طالع در استسوال و دلیل
 بر نوبت مال قله و سخن در نوبت طالع و نفع کعبی در نوبت کعبی و نفع و نفع و نفع
 و در نوبت استسوال اول و چون چنانکه منظر نظر ساس کاشف استسوال از حال کعبی و نفع است ایضا چون در صلح
 در روز هم و چون در نوبت است و نفع است بر نوبت در نوبت در نوبت در نوبت در نوبت در نوبت
 خوشس کبیر اگر در او در نوبت کعبی خواهد شد و بهیچ کبیر در نوبت کعبی و نفع
 استسوال از نفع کبیر در نوبت کعبی ۱۲۷۸۳۵ ع ساعت و نفع کعبی در نوبت

دایع است و در جواب قیامت و ایستاد بر کعبه ای که در آنجا است
خداوند است که بی هم بر سر این دو زمین در او فریاد که حال او است و لیکن در روز
خبر که در مجلس اطلاع قرار میگیرد با او روز بعد از امید که خوشتر است باید که در آنجا
چهار بر صاحب اطلاع است که منجی شود از این دو دلدرد است خلاصه در آن اوقات که
گذرانیدن خوب است و اندوه ای نطف فریاد و در این علم فراموشی و در این علم
منزل که در هیچ درستی جایز نیست ۱۲۴۳ هجری که در آنجا است و در این خدایه تقریباً که
از است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
طول در عمر و در طول عمر و در طول عمر و در طول عمر و در طول عمر و در طول عمر
منه از او ای اطلاع شخصی است که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
خبر از آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
استخراج عمر آن و طول آن که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
نوبت که فرود در هیچ وجهی در اطلاع بود
و که در راه را آن نوبت است و چون شروع کند
اللعنه و منسده آنهم در اطلاع است و در آنجا است
و که در راه را آن نوبت است و چون شروع کند
در وقت باطل بود و در اطلاع است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
چون همسایه است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
پس بر این حد که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
در این علم از آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است

علیه

بلکه خردی است و در کتب این که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
خداوند بود امید و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
خبر است از خبر ۱۲۴۳ هجری که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
در خصوص سوال این خبر خبر است
در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
فانی در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
چون در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
عالمی که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
از آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
نیم از آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
اللعنه که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
قرصه است که در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است
عمر و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است و در آنجا است

در وقت زخم بر روی دینار که در وقت نیم اندوخته از آن خبری که در وقت نیم است
و در وقت وقوع خبری که در وقت است بجهت غایت بظهورت و پس صاحب سلطان است
ایضا بظهورت که ابتدا و بعد از آن که در وقت است رات را و بعضی الملم رحمت
نمودی و بجز و علی بن حجاج میفرمودند که در آنکه بر روی دینار است رسول بهر سید
در وقت نون یعنی بجا که در این طریق رسوخ کند و بهر سید و چون در این وقت است نیم
نمود راجع در همان حال محبت خواجه شد اگر چه احوال در وقت است قدر که در وقت
که در وقت است رسول بنی بنی باشد در این حالت است مقصود و عمل نماید و بهر سید در وقت
نمود که کمال در وقت رسوخ است در وقت است که در وقت است که در وقت است که در وقت است
فرمودند در حال تا در وقت است که در وقت است

بسم الله الرحمن الرحیم
بر چه در وقت است و در وقت است و در وقت است
و در وقت است و در وقت است و در وقت است
در چه در وقت است و در وقت است و در وقت است
بر چه در وقت است و در وقت است و در وقت است

مسئله و بعد از آن وقت بلا در وقت از وقت مخصوص که صاحب اطلاع بظهورت است از وقت است
که در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
که در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
بسم الله الرحمن الرحیم و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است

در چه در وقت است

از آنجا بود و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است

بسم الله الرحمن الرحیم
مال میراث بر وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است

و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
چون هم الولد بر چه در وقت است و در وقت است و در وقت است
انوقت بودی که در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است
که در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است و در وقت است

آدمی که در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است
در وقت است و در وقت است و در وقت است

در این وقت کافه به بر جبهه سدا رسیده بود و دلیل صلاح حال ملک بود و اگر
نخوس نیز در دلیل تاهای حال ملک بود اما دلیل باوش همچون در وقت او بود نخوس سخت از طبع ان
و تدریس در طبع بود از عجب خود و حوام بود و اگر در عی شرب بود از ملک بود و اگر در سابع
بود از زبان جهیمان و اگر در سابع بود از میزان و اگر در سابع بود از دلیل باوش و از عداوت
بوی نگر باوش و در ان توایل ان جهت نشانی باوش را بر می زدند و این جهت که کربک
که از عداوت بر دلیل باوش و نیز در ان جهت ان کوب بر ان دلالت کند باوش و نشانی
و بدی سبب غلطی چون وقت توایل ملک شود باشد و تیسیر در صراط هم شفاعت و حمد
محمود رسد حال ملک است بگو کرد و در ان نخوس تیسیر در صراط هم شفاعت و حمد
رسد حال ملک است بگو کرد و اگر ابتدا محمود بود و تیسیر در صراط هم شفاعت و حمد
و اگر ابتدا نخوس بود و تیسیر در صراط هم شفاعت و حمد رسد باوش و نشانی
و نیز در هر طرف که شد آفت ملک از جنس ان فایز بود و از مردم که ان کوب بر ان
دلالت کند اما چون سوله در صراط بر جبهه سدا رسد عمل بود که مشتری بر صراط غریب
ملک طعماری بنام دو کسب عفو اندیشا سدا کرد اما سبب توایل ملک شد شرب
سبب توایل ملک ان دولت و صد در برود ان کوب که قوت او از ان دولت که تیسیر بود دلیل
معلوم بود و قریب بر سر که در تیسیر صراط و صراط حاصل در احوال زراعت است
و این از جهت جزیند اگر توایل فایز بود و شمس هم سدا رسد و قوی حال دلالت کند
بر بکونی و در ان جهت که از عداوت کربک بر ان دلالت کند بر بدی حال ساراوی ان

در سبب سدا رسد و در صراط هم سدا رسد و در سبب سدا رسد و در سبب سدا رسد
و اگر سبب توایل ملک است بگو کرد و در ان نخوس تیسیر در صراط هم شفاعت و حمد
رسد حال ملک است بگو کرد و اگر ابتدا محمود بود و تیسیر در صراط هم شفاعت و حمد
و اگر ابتدا نخوس بود و تیسیر در صراط هم شفاعت و حمد رسد باوش و نشانی
و نیز در هر طرف که شد آفت ملک از جنس ان فایز بود و از مردم که ان کوب بر ان
دلالت کند اما چون سوله در صراط بر جبهه سدا رسد عمل بود که مشتری بر صراط غریب
ملک طعماری بنام دو کسب عفو اندیشا سدا کرد اما سبب توایل ملک شد شرب
سبب توایل ملک ان دولت و صد در برود ان کوب که قوت او از ان دولت که تیسیر بود دلیل
معلوم بود و قریب بر سر که در تیسیر صراط و صراط حاصل در احوال زراعت است
و این از جهت جزیند اگر توایل فایز بود و شمس هم سدا رسد و قوی حال دلالت کند
بر بکونی و در ان جهت که از عداوت کربک بر ان دلالت کند بر بدی حال ساراوی ان

و اگر قول صحیح بود و قوت حاصل بود و معجزات کائنات که بر صورت کارش این و نحو آن در
 برکت حاصل می شود در بدن ایشان ب اکثر کس که از این قوی حاصل می شود و در دلالت
 کند بر صلاح حال و نیکو کاران این و اگر نحو این و ضعیف حال دلالت کند بر تنگی حال
 و بر آنکه کس طبع ایشان هم چون بوقت تحول شری خود و نیکو حال شد دلالت کند بر تمام
 کار و شکوه و قدر و رفاه در این و اگر نحو این در حال بود دلالت کند بر تنگی و حال
 و چهره تنگی در این و چون بوقت تحول غیر معجز شده قوی حال سلامت در این و این
 پیغمبر و اگر نحو ضعیف حال شد بوقت تنگی ای از در کارش این هم چون بوقت تحول
 عظام و سود قوی حال شد دلالت کند بر نفی آن و در وقت کار بخت عظام و این
 کاتبان و نمایان و اگر نحو ضعیف بود دلالت کند بر تنگی کار و اگر نیکو کاران
 انصاف و این در این و نمایان و چون خانه باز در هم و خداوند من خود و نیکو حال شد
 رونق حاصل از این بخت پیغمبر و اگر نحو ضعیف حال شد حکم بظرافت کرد و چون
 در خانه باز در هم بود و کسیر طبع دلالت کند بر تنگی و نیکو طبع است و اگر
 گوئی کس شد دلالت کند بر تنگی و بخت و بدی حال این هم چون بوقت تحول
 شری و عظام و نحو این بخت را بدی حال و نیکو طبع است و اگر کس کند شری بود بهاری
 گرم بود نا مریدی چهره تنگی از امر او نیکو کاران بخت و اگر کس کند تا حاصل بود بهاری بود
 و بند و زمان آرد و اندام حاصل در حال مراد اهل صلاح و این از پنج چیز است
 چون بوقت برین معجز قوی حال بود دلالت کند بر نیکو طبع و در خواهر این بخت و اگر

نحو

و اگر قول صحیح بود و قوت حاصل بود و معجزات کائنات که بر صورت کارش این و نحو آن در
 برکت حاصل می شود در بدن ایشان ب اکثر کس که از این قوی حاصل می شود و در دلالت
 کند بر صلاح حال و نیکو کاران این و اگر نحو این و ضعیف حال دلالت کند بر تنگی حال
 و بر آنکه کس طبع ایشان هم چون بوقت تحول شری خود و نیکو حال شد دلالت کند بر تمام
 کار و شکوه و قدر و رفاه در این و اگر نحو این در حال بود دلالت کند بر تنگی و حال
 و چهره تنگی در این و چون بوقت تحول غیر معجز شده قوی حال سلامت در این و این
 پیغمبر و اگر نحو ضعیف حال شد بوقت تنگی ای از در کارش این هم چون بوقت تحول
 عظام و سود قوی حال شد دلالت کند بر نفی آن و در وقت کار بخت عظام و این
 کاتبان و نمایان و اگر نحو ضعیف بود دلالت کند بر تنگی کار و اگر نیکو کاران
 انصاف و این در این و نمایان و چون خانه باز در هم و خداوند من خود و نیکو حال شد
 رونق حاصل از این بخت پیغمبر و اگر نحو ضعیف حال شد حکم بظرافت کرد و چون
 در خانه باز در هم بود و کسیر طبع دلالت کند بر تنگی و نیکو طبع است و اگر
 گوئی کس شد دلالت کند بر تنگی و بخت و بدی حال این هم چون بوقت تحول
 شری و عظام و نحو این بخت را بدی حال و نیکو طبع است و اگر کس کند شری بود بهاری
 گرم بود نا مریدی چهره تنگی از امر او نیکو کاران بخت و اگر کس کند تا حاصل بود بهاری بود
 و بند و زمان آرد و اندام حاصل در حال مراد اهل صلاح و این از پنج چیز است
 چون بوقت برین معجز قوی حال بود دلالت کند بر نیکو طبع و در خواهر این بخت و اگر

که چون بر سر کلام بر معنی است و دلیل کدام شود است و بر کدام موضع دلالت کند امکان
 بودن جنگ در آن بر و ان شهر و ان موضع باشد از کوه و صحرا و غیره و غیره فایده شش
 دلیل که در بیان و محمول است شش خا که دلیل محمول است که در وی کوه و پابان باشد
 شش بادی دلیل شش و پستان و زمینهای سنگین است شش دلیل زمینهاست که نزدیک
 دریا و رود و دریا و سبزی و زراعت و حمل و نقل و کوههای فراخ و صخره اهر است اسل
 دلیل پابان است و در بادی و صحرا و زمینهای سنگین است خا و دلیل که پابان است محمول
 احوال و زمین است که کاه کوه که با فرود آمدن در دلیل محمول است نزدیک کوه و پستان بود
 و کشته زارهای خراب و بیخورد است که در وی کشته کنند و دلیل زمینهاست که در وی
 در خا بود و در زمین خود دلیل زمینهاست که کوههای بلند و فراخ است که در وی زمینهاست
 همان دلیل که پابان است که در وی زمینهاست که در وی زمینهاست که در وی زمینهاست
 و با زمینها که در وی رودخانهها بود و در خا پابان باشد یا بی پابان در میان دلیل زمینهاست که
 برکن رودخانههای بزرگ باشد در حوض و در حوض دلیل زمینهاست فراخ و صحرا است که در وی
 است ان بود و کوهها و خرابی حوض دلیل که بادی دریا و پستان و صحرا است که پابان است که
 مریخ در او است و در میان مریخ که پستان جنگل و پستان جدا بود از ان موضع که اول است که در او
 ساقط بود در درون تر جها بود و در ان دلیل که پستان و طالع را فرورد در جها با جانه بود
 و در علم حاصل در زمین بسیار و مانند کوه و پابان و این از جهت خبر جویند چون خداوند
 میسر و انکو که قرار در زمین بود قوی حال پستان بسیار باشد چون پادشاه و خداوند میسر

قوی باشد و بسیار باشد چون خانه خداوند عاشری است یک بود و بسیار باشد
 چون خداوند عاشری که چند نظر باشد خداوند خا و شرف و حد و شکر و بسیار بود
 هر چون خداوند عاشری که شرف بود خداوند طالع و چون خداوند باغ در عا
 بود ساقط باشد عاشری در حد چون در پادشاه که کسب بود که شمع خا بود و در
 بسیار بود علم حاصل در زمین بسیار و مانند کوه و خضم و این از جهت خبر جویند
 چون خداوند باغ و انکو که که فرورد متصل بود قوی حال پستان بسیار بود چون پستان
 و خداوند میسر بود و قوی علم بسیار بود چون خداوند خا و خداوند باغ در عا
 یک بود و در خا بود چون خداوند باغ و انکو که که نظر باشد خداوند خا
 و شرف شش و در علم بسیار هر چون خداوند باغ و خا شرف شش باشد خداوند باغ
 در خا بسیار بود چون خداوند طالع در باغ بود ساقط باشد عاشری بسیار در زمین هر در
 در حوض که کسب بود که شمع خا بود و در علم بسیار بود که علم حاصل در زمین
 نظر پابان است هر خضم و این را از جهت خبر جویند چون خداوند باغ و انکو که که فرورد
 منصرف و دعوی پستان و خداوند باغ و انکو که که فرورد متصل پستان بسیار بود
 بود چون خداوند عاشری در پستان باشد در زمینهاست بسیار و در نظر پابان را بود چون
 خداوند عاشری در زمینهاست بسیار و در زمینهاست بسیار و در زمینهاست بسیار
 باشد نظر قبیل طرف پابان را باشد چون خداوند باغ و در زمینهاست بسیار و در زمینهاست بسیار
 خداوند باغ در پادشاه بود انکو که که نظر خا و کوه و شرف و حد و شکر و بسیار بود

و چون فصل فریب بود خشم را مال خرج زد و چون با وی خویشت کند چون خداوند
سبع میازدم نظر بود و خداوند با زدهم را در سبب خصلت با عوان باوش ه نظف کردن
چون خداوند را باغ کند با زدهم از عاشر که با زدهم را در سبب خشم بر دست اعوان باوش
کنند که در عاشر که خداوند با زدهم نفس بود و خداوند را باغ را قبول کند خط چون خداوند را باغ
کند از عاشر که خصلت شد نظف باوش را بود بر خشم می چون خداوند عاشر و سبب هم نظف باشند
نظر قبول خاصه که در دور و دور که در عاشر و سبب نظف باوش را بود بر خشم با چون خداوند
را باغ از سبب و مقابله کند عاشر فریب بود و خداوند عاشر را قبول کند یکی خداوند عاشر را باغ
بود با در هر طوطی می توانی چون با زدهم و سبب و هم و هم نظف باوش را بود - چون خداوند
عاشر سبب و قوی حال بود و او را در سبب خصلت شد خداوند سبب را در عاشر خصلت شد و خداوند
را باغ بود که دلیل نیست بود عاشر که دلیل را که با عاشر که دلیل قتل بود با عاشر
بر خصلت که دلیل نبود زندان شد خط چون خداوند عاشر در شرف می در باغ در عاشر در عاشر
وی شد نظف باوش را باشد خط چون خداوند را باغ کند عاشر از سبب و مقابله نظف بود
و خداوند عاشر که سبب بود او را قبول کند دلیل نظف باوش و هلاک خشم بود نه چون خداوند
را باغ کند عاشر از سبب است سبب نظف باوش را بود بر خشم باوش و اگر از سبب می خصلت
نظر بود هم نظف باوش را بود بر خشم خاصه که خداوند را باغ از عاشر که خداوند عاشر بود و چون
خداوند را باغ در زدهم و سبب بود نظف باوش را بود بر خشم خشم نوزم کرد در خط چون خداوند را باغ
و عاشر را شد نظف باوش را بود با عاشر که سبب خصلت بود عاشر که سبب خصلت بود

بند

باشد و اگر در جای ضعف باشد نظف را باطل باشد تا ما اگر ان کوک که بودت که او خصلت
در سبب از در خصلت شد دلیل با وی بود که سبب ان کوک که در دور و دور خصلت شد دلیل خشم با وی بود
کنند که حال خصلت بودت رفتن سبب که با وی بود که سبب باوش ه شد با خشم عاشر را باغ
دو کوک سبب خصلت و با دگر دلیلها خشم که در خط چون خداوند را باغ خصلت بود در دور و دور
عاشر خصلت دلیل نظف باوش بود که چون خداوند را باغ در سبب نظف بود دلیل خصلت بود که سبب
دل بود با سبب خشم بود خاصه در با زدهم با سبب که چون بودت که سبب باوش را باغ
سبب بود از را باغ خصلت که سبب که در دور و دور سبب نظف باوش را بود که چون سبب از سبب است
با قسب نظف بود با خداوند عاشر را در عاشر بود خاصه خود در خطوط خصلت نظف باوش را
بود با چون سبب که سبب خصلت بود در ان از حال است تا عاشر از سبب تا باغ با وی که سبب
نظف باشد که در خلاف این جز باشد نظف خشم با وی را بود که سبب باوش چون وی باوش
کلف و خشم شد اولاً و دین باوش قوی تر باشد نظف باوش را بود و در اول بعد خصلت
در باغ سبب نظف خشم بر باوش ه و این را از سبب هر چه سبب خداوند را باغ
که که از او خصلت شد نظف باوش نظف خشم را بود چون خداوند را باغ در دور و دور باوش
سبب است بسیار در نظف خشم را بود چون خداوند را باغ خصلت بود در دور و دور سبب
و سبب خصلت در خانه و سبب خصلت بود که که در دور و دور نظف خشم را بود چون
خداوند را باغ در باغ هم نظف باشد نظف قبول خاصه که در دور و دور باشد در حال و را باغ نظف
خشم را بود هر چون خداوند عاشر که با زدهم را باغ از سبب و مقابله نظف بود و خداوند را باغ را قبول

و حضرت و وصفت بیان خدم و موم و طبعه زهری قوی حال نوبه که در موم حال نوبه نقصان آورد
در سرت چنین احوال چنانکه در حسن سخن و فریبنده و جلیل المراسه و دور اندیش در کارهای بی غیبه
نام و نمک نموده و دل مترنده و مدعان باشد و اینها نظر کن اندر نظر که از آن سود و کوس در پیش
مگر چنانکه گفته عطار چون حال او صلاح نمک او باشد و بگویم و سخن در دولت کند و رفت کردن
با دشمنان در اوله این خود و نیز معلوم شریف سخن غصه و منده و صاحب کردن و طبع شعر
و باغشت منتهی است منظره و صحبت کردن مردم در کار او عملهای قبیح و اصل چندی در این نظر
کردن یادش آن در کار صحبت و عدالت اینها در نظر کردن در میان مردم و نیز از مال و اموال
مخرج و صحبت کردن در معاملات و نیز راست فایده باقی از آن و نیز جمله بر دست بر نه کار را که
طبع و سیرت عطار در خلق دارد و اگر موم حال نوبه احوال بر ضد بود و بداند بود که خوش
ناظر باشد از عدالت و خبر با که صعبه و بر تانی که در تری باشد از طبع خوش کند پس که خود ناظر
باشد از طبع عدالت و خبر با که در دو صعبه حکم بر یکبار در همانند که در آن گفته خبر کنند
همس چون خدا باشد و بگویم و سخن باشد در دو صعبه است و است و است کند بر طبع بر است
در آن جهت با آن خدمت مند است و در میان بر صحبت و داد و عدالت و اوصاف که در پیش
و صحبت و در آن بر زاری کردن صحبت و فقده کردن در کار عمارت بی راست و صامت و نیز از اوصاف
و مال و حراج و تبرکات و تقوی است که در رسولان و جبار پادشاهان و در آنها افزون و در حجت
و عوام بخوبین قوی جان و مندر است بهند و بر جمله طریقی میگوید و سیرت قوی بردت کند و در آن
نبات نمایند و اگر موم حال نوبه احوال نقصان باشد چنانکه در موم و موم بر صعبه و حجت است

وزنق

وزنق و حجت پس که در وزنق و درستان بر مردم نهند و منقلب نهند از حال کمال و اگر خوشی نظر باشد
این دلالات قوی تر باشد و اگر خوش نظر باشد این دلالات تجلیه قوی تر باشد و اگر علم حاصل
در دلالات که اگر کسی از نظر او در جوابت کار نیز در صلاح و فساد در عیال در دست
چیزی نظر بر شود و اگر از وقت که بدو آید آن جز اول خوب است از طبع بود و طبعی نظر از معلوم بود
و بعضی را نمود در آن که همان این روزگار را وقت و دلش نیست که بکند همه و لیلیا برسد چنانکه سخن از موم
نمودند که همه سر طریقت کرده اند از در جات طالع و با وضع که در دلالات است که با بی آوردی
و بدین قدر شرط که اکنون بی می می از زینب حضرت بهند پس از آنکه واقع باشد از دلالات که از طبع
این پس باید که حجت است دلالات که اصل بر همانند وقت حکم کردن این دلالات است از معلوم بود
چنانکه قضا یا کرده اند از جمل فکای علی افلاک که هر که است و او دلالت کند بر کون و نوب
و در زار و در فایده است و چون وقت بخواند حال باشد که بوی منسوب نهند آن نامه
کنند و شکل و نطق و تابد او در پس از بر جی بود این احوال قیاس از احوال صحیح و در
مردمان بدید و در جوان طاهر و منکنک و تقه و شکرها و در اولها و در اولها می سخت و فرس و هم
و آنچه بدین مانند زجر و در شایع و بیخیم از طبیعت خود صحت این قوم کوبی منسوب نهند در روح
سنة ارضی ان صف و در دنیا با با بر نماید بد او در سنة حواله ان نشاء در بر او ظاهر کند چون
سخنی بر روی بی را عدد برقی که گفته من مانند سنة عا له در بر با که خوب و بود که بد او در وقت
شدن کینه ها و وقت سیرت سحالت است پس از اصل بوقت تموی از آن سخن ضلای بود و میگوید که مجوز
باشد و ضلای که گفته اصلاح باز کرد و در ضلای خبر بود و بلکه که کم است که در اصل استخی کند و آن

باینج منتقد در صورتی که باشد که اگر کسی را از او باشد در وجه در پیشه در سر کوفی
بریند **ه** چون وقت کمال انجا بسته شود و مفاد کوی پس در وجه در باشد و خبر دیگر
بهر کس که بود و دفع این حالت هر قدر خواهد کرد و نظر خود کند پس این است **ج** چون
وقت کوی از ترنج و وقت کوی پس در وجه در بود و غیره **د** چون خداوند طالع در راه بود
مراحتت بر لایح چون وقت کوی در طالع بود در وجه در باشد خاصه در خانه در حال نظر
بودی **ط** چون خداوند طالع دفع بر کوی کند و در راه بود در جهت در بود و اگر در طالع
بدر عاقل در جهت زود باشد و در عمل حاصل در در لایح اولاً در عرض و عمل طلب کردن و این
از جهت خود است خداوند طالع جز در ساج و خداوند کوی از خانه خدا می آید و خداوند در شرف
بمع طالع و دستگیر طالع جز در ساج و جز در ساج و جز در ساج اولاً که آنکه در حال کوی
و خدا را از این چنین است چون طالع در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
و دلیل غلط و اگر از تو باشد و آنکه در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
رضوی از لایح است **ح** پس در وجه دلیل است **ج** است دلالت از آنکه بسته کند چون
اولاً در مواضع غلایا در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
یا در هر یک یک طالع از وقت است پس در دلیل غلط و از لایح است و اگر در مواضع رضوی در ساج و در ساج
از لایح باقی است پس در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
دلیل رضوی از لایح بود **ه** چون دلیل غلط در ساج قبول بود یعنی از ساج و در ساج و در ساج
کنند و جوینده آن چه باشد و در او بود اگر همان جز لایح بود و چون اولاً غلط در ساج قوی باشد

بعضاً از کوی و لایح و در آن جز در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
رضوی در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
خار و از آن بود **د** چون دلیل غلط و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
باینسان نماید و اگر بسته بود نیز از اول جز آن بسته و اگر در لایح بود نیز از اول زمان نماید چون
طالع ساج بر بسته بود این جهت شرط است که اگر بر وجه در وجه در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
باشد و این طالع اول ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
با عیب است و وقت کند حکم بسته است یا غلط چون دلیل رضوی غلط است و در ساج و در ساج و در ساج
فایده چون آفتاب نوزده در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
الارض است که دلیل رضوی بسته است الارض که دلیل غلط است و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
رضوی در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
یک از کوی در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
بر کای و بسته و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
در این همه ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
بالله ای ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
دلیل بر زود است که کوی و ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
ده ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج
دلیل بسته است که بر ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج و در ساج

و بر مویز و اگر قوی و غیر سبب بود و ضعیف می باشد آن جنرا لغت سده در نگین زدند چون در حکیم
و خداوند حدس می نویسد اگر کسی کند از حال صحت بر آن جز سبب را و غلبه طریقت باشد و اگر کند
مع یا بنده بر آن جز سبب که در طریقت و غیرت بود چون در هر دو هم و خداوند سبب را نظر
سود و می کند حال آن نیز با نه بود چون در هر دو هم و خداوند سبب را از او تا قطب استدان
چون خداوند اول سبب خواهد که بود و خواهد پیش ط چون خداوند همه در وقت کند هر آن جز که پیش
گرفته و نه لغت از قوی باشد و تقریباً ضعیف آن جز در لغت است بود و کنگ مردم عزیز
خداوند طریقت کند و اگر نسبت را ضعیف بود و لغت است قوی آن جز در لغت است بود و کنگ مردم عزیز
مردم او را سبب طریقت کند و اگر هر دو وقت ضعیف بود آن جز که در دو هم که بود خواری حال کرد
و از آن در هر دو هم و خداوند سبب را که کرد و دلالت کند بود بر آن جز که در سبب که گفته شد طریقت کرد
که در طریقت است و بر این غلبه بود بر این جز که در سبب که گفته شد بر این قبایس حکم کرده اند و طریقت
مصلد اوله که دلالت کند بر آن سبب که در این از هر دو سبب است هر دو سبب و خداوند سبب
و طریقت جز و خداوند سبب را در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
که کرد و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
و بر جای با این وقت بیخ و خداوند صراط جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
ب بر جای طریقت سبب اوله و اول سبب جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
دلیل نداشت هر دو سبب با این سبب که در سبب که گفته شد بر این قبایس حکم کرده اند و طریقت
دلیل در هر دو سبب که طریقت سبب بود و دلالت است بر آن که در آن بود و این در هر دو سبب که گفته شد

طریقت

طریقت در وقت نصف کرد و هر دو سبب است اوله باران هم دلالت بر آن عمل قوی کرده اند و با اوله
سبب که دلالت بر آن ضعیف کرد و آنرا نظر بر هر دو سبب است اوله باران هم دلالت بر آن عمل قوی کرده اند و با اوله
سبب که قوی کرده اند با اوله باران دلالت ضعیف کرده اند و چون در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
اوله باران سبب در آن جز که در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
بود و اگر اوله سبب را سبب است که بود چون از سبب اوله باران هم دلالت بر آن عمل قوی کرده اند و با اوله
و خداوند سبب را در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
بود و بر سبب است طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
دلیل غلبه طریقت است نه بود و اگر باقی سبب که در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
در این سبب اوله باران سبب که در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
جز و خداوند سبب را قوی ترین اوله باران از اوله باران سبب که در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
جز و خداوند سبب را اوله باران سبب که در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
جز و خداوند سبب را اوله باران سبب که در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
جز و خداوند سبب را اوله باران سبب که در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
در صد و نظر سبب بود و سبب است این سبب که در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
باشد و در سبب که در طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز
صراط جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز و طریقت جز

دوم در طریقت برسانند چون قدر طالع جزو بود غیر موی علی حد اکثر مستویا حیثیه شهرت بودیم
در طریقت بی حد بود چون قدر طالع جزو بود بر هر ما نظر بود در حد از ربع در طریقت که
از ربع تا نصف بود در طریقت بران بود در ربع چون قدر بود از منتهای جمع است بران ط
بود در اصل در نظر زهره یا در نظر عطارد بود در حد از ربع تا اول و سیل بود چون در طالع
جزو قدر از اصل بر کرد در اصل ربع یا بود بر سر او موی بود در حد که در آن وقت عطارد در نظر
بودی چون قدر بود از جمع و منتهای است با کرد در حد و سیل نظر بود در آن موی باشد و اگر
نیز با نظر بود بران به نفع است بود در حد در وقت زهره و جمع موی بود در دلالت در طریقت که
چون زهره در طالع جزو مستقیم بود خواه در حد دلالت کند بر ربع بران حد هر چه
که موی بود بران موی بود در حد در طالع جزو عطارد در حد مستقیم بود در وقت زهره
در طریقت موی بود بران که در آن موی بود در طالع جزو باشد و فوق الامر بود در حد که در
میانجی بود در دلایل بران و بر هر مستقیم بود در آن موی بود در طالع جزو در ربع بود
خدا در حد از آن موی بود در طریقت بران بود در طالع جزو بران موی بود در حد که در آن
ما بعد از طریقت بران موی بود در طریقت در طالع جزو در وسط السماء بود در بران با
الغایف بود در طریقت در طالع جزو در ربع بود در حد که در طریقت است در طریقت
بعضی است چون بر طریقت در طالع جزو در نظر زهره و عطارد بود در دلایل بران در حد موی باشد
چون موی در طالع جزو در حد موی بود در دلالت کند بر آن موی بود در طالع جزو در
با هر کسی که در طریقت بران موی بود در طالع جزو از آن موی بود در طریقت بران موی بود

خدا حد از زهره و عطارد بران موی بود در طالع جزو در دلایل بران موی بود در طریقت بران موی بود
از آن که در آن موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
با کثر از زهره در حد دلایل بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
در حد السماء باشد و اگر در ربعی در طریقت موی بود در حد موی بود در طریقت بران موی بود
دلالت سیل بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
بود در حد موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
نمایند باشد که بطبع زهره در حد دلایل بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
جزو در دلایل بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
اربعه بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
در دلالت موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
جزو در حد موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
جزو از آن موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
ما کوی موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
عام بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
دلایل موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود
فما نظر که اگر در حد موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود در طریقت بران موی بود

کتابخانه
مجلس شورای ملی

از جمله سوره نوح بود این اوله منصفه بود زیرا که در اصل دلیل است بر آنست چون سوره نوح در صورت
 طالع قوی ظاهر است و قوت بن مسلمان را بود که کفر را برکزی کند که سوره نوح بود و اگر خلاف آنست
 که ضعیف باشد چون مغرب دلیل است بر آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 افتاده باشد و سوره نوح است زیرا که سوره نوح در صورت طالع قوی افتاده باشد و سوره نوح است
 کننده جمله سوره نوح بود و اگر سوره نوح است بر آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 نوبت داده در وجه سوره نوح است بر آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 در وجه دل و خرد باشد و از ده در وجه دل و خرد است بر آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 باشد از قوت پس آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 عالم است و اول آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 بنویز آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 سوره نوح است بر آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 کننده را باشد از قوت و باشد که ابتدا که از جهات سوره نوح است بر آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 باشد که غلبه بر آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
حاصل چون در طالع قوی و قوی آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 بر او بود و اگر او که بر او بود سوره نوح است بر آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 قرآن نوح است بر آنست میزان که طالع دلیل است در صورت طالع قوی
 و الله اعلم بالصواب

۲۲۱

مذاهب

~~۱۱۰۴~~
~~۳۵۰۱~~
~~۵۴۱۲~~
~~۷۷۱۶~~
~~۹۰۲۰~~
~~۱۰۱۲۴~~
~~۱۲۶۲۱~~
~~۱۴۴۳۳~~
~~۱۶۲۳۶~~
~~۱۸۰۴۰~~

۱۱۰۴
 ۳۵۰۱
 ۵۴۱۲
 ۷۷۱۶
 ۹۰۲۰
 ۱۱

۱۱۰۴
 ۳۵۰۱
 ۵۴۱۲
 ۷۷۱۶
 ۹۰۲۰
 ۱۰۱۲۴
 ۱۲۶۲۱
 ۱۴۴۳۳
 ۱۶۲۳۶
 ۱۸۰۴۰

۳۳۲
۱۸۱

$$\frac{12}{11} = \frac{12}{11}$$

$$\frac{11}{11} = 1$$

$$\frac{11}{11} = 1$$

$$\frac{11}{11} = 1$$

جنسی است
 کشف کرده
 کدوم بره
 افزاید
 کدان برجا
 زنگنه
 اعطاده
 سگات
 طالع دران
 شمار را
 و یک از
 بنوات
 و قواع
 مترتبه
 منظور
 از اول
 حالت
 سگات
 درای
 طول
 تاخر
 ذکر
 باه

